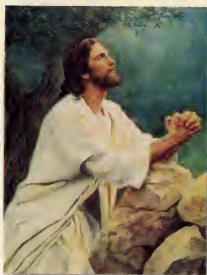

LIAHONA

LIAHONA

ZIE BLZ. 2

OP DE OMSLAG

De slaapkamer van de ouders van Joseph Smith in hun houten huis uit 1820. Zie 'De bakermat van de herstelling', blz. 10. (Fotograaf: Craig Dimond.)

OMSLAG DE KINDERVRIEND
Fotograaf: Steve Bunderson

ARTIKELN

- 2 BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM: LEVEN NAAR ONZE OVERTUIGING
PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY
- 10 DE BAKERMAT VAN DE HERSTELLING
- 18 DE RIJKDOM VAN DE HERSTELLING OUDERLING NEAL A. MAXWELL
- 25 HUISBEZOEKBOODSCHAP: BOUWEN AAN DE FAMILIEBAND DOOR
TEMPELWERK EN FAMILIEGESCHIEDENIS
- 32 'HIJ HEEFT APOSTELN GEGEVEN' EDWARD J. BRANDT
- 42 ERVARINGEN VAN HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN: DE PRIJS VAN HET
DISCIPELSCHAP
IK HAD EEN ZEGEN NODIG BRANDON J. MILLER
EEN OPENING IN DE WOLKEN ANA LIMA BRAXTON
NIEUWE DROMEN MARÍA PATRICIA ROJAS V.
EEN STOERE COWBOY ALLAN L. NOBLE
- 48 DE LIAHONA VAN SEPTEMBER 2001 GEBRUIKEN

VOOR DE JONGEREN

- 8 HONDERD VRAGEN LANI RICKS
- 26 ANA LUCRECIA MORALES: DE GAVE VAN EEN DICHTER DON L. SEARLE
- 29 IDEEËN VOOR SCHRIFTSTUDIE
- 30 REGEL OP REGEL: HET AARDS CONFLICT
- 40 KARAKTERVORMING: INSPIRERENDE GEDACHTEN VAN
PRESIDENT DAVID O. MCKAY

DE KINDERVRIEND

- 2 'WIE IS DIE PROFEET?' JANE MCBRIDE CHOATE
- 5 HET VOORBEELD VAN EEN PROFEET PRESIDENT THOMAS S. MONSON
- 6 PARTICIPATIEPERIODE: IK KAN DE PROFEET VOLGEN DIANE S. NICHOLS
- 8 VRIENDSCHAP SLUITEN: MIYAKO TASHIRO UIT OSAKA (JAPAN) MELVIN LEAVITT
- 11 VERHALEN UIT HET NIEUWE TESTAMENT: DE MAN MET ONREINE GEESTEN;
EEN VROUW RAAKT DE KLEREN VAN JEZUS AAN
- 16 OP JEZUS GAAN LIJKEN
MIJN OUDERS GEHOORZAMEN GUSTAVO ADOLFO LOAIZA VERGARA
BIDDEN HELPT FRANCISCO JAVIER LOAIZA VERGARA

ZIE BLZ. 32

September 2001 101e jaargang Nummer 9
 LIAHONA 21987-120
 Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van
 Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen
Het Eerste Presidium:
 Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Road der Twaal:
 Boyd K. Packard, Tom Perry, David B. Haight,
 Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
 M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott,
 Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Editeur: Dennis B. Neuenschwander
Achtere: L. Lionel Kendrick, Yoshitoki Kikuchi,
 John M. Madson

Directie afdeling leerplannen:
Hoofdredacteur: Ronald L. Knighton
Redacteur redactie: Richard M. Romney
Redacteur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Redactie:
Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner
Adjunct-hoofdredacteur: R. Val Johnson
Redacteur: Roger Terry
Assistent-redacteur: Jennifer Greenwood
Redactiemedewerker: Susan Barrett
Assistent publicaties: Collette Nebeker Aune

Afdeling vormgeving:
Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki
Art-director: Scott Van Kampen
Senior vormgever: Shari Cook
Vormgever: Thomas S. Child, Randall J. Paxton
Productiemanager: Anna Ann Peters
Productie: Reginald J. Christensen, Denise Kirby,
 Kelli Pratt, Rolland F. Sparks, Kari A. Todd,
 Claudia E. Warner
Digitale voorwerking: Jeff Martin

Abonnementen (in VS):
Directeur: Kay W. Briggs
Distributiemanager: Kris T. Christensen

Vertaling:
CPB Vertaalsbureau
 Hardscopel 1, NL-5341 GS Oss
 Telefoon: (0412-690490; fax: 0412-690266)

Nieuwsredactie:
Nieuwsredacteur: Frans Heijndeman
 Groenewald 64
 NL-7408 HN Arnhem
 Telefoon: 0546 865984
 Kopij liefst op diskette aanleveren.

Abonnementenadministratie:
Administratie: J. C. A. Kroon
 Hergemeng 3
 NL-5235 JW 's-Hertogenbosch
 Telefoon/fax: 073-6443685
 E-mail: jca.kroon@home.nl

Abonnementenprijs:
 Nederland: NLG 35,00 België: BEF 600,00. Het jaar-
 abonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt
 automatisch verlengd. U ontvangt een acceptatiekaart
 (België: stortings-/overschrijvingsformulier).

Stuur bijdragen en vragen, anders dan voor de rubriek
 Kerknieuws naar: Liahona, Floor 24, 50 East North
 Temple, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of e-mail
 naar CUR-Liahona-Mag@ldschurch.org

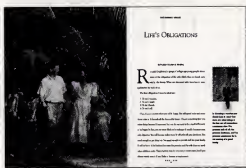
De Liahona (een woord uit het Boek van Mormon dat
 'kompas' of 'aanwijzer' betekenen) wordt gepubliceerd
 in het Albaans, Armeens, Bulgaars, Cebuano, Chinees,
 Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Italiaans,
 Hilagaynon, Hongaars, Iokano, Indonesisch, Italiaans,
 Japans, Kiribati, Koreaans, Lets, Litouws, Malagassisch,
 Marshallaans, Mongools, Nederlands, Noors,
 Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch,
 Samoaans, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitaans,
 Thai, Tongaans, Tsjichisch, Vietnamese, IJslands en
 Zweeds. (Frequentie verschilt per taal).

Uitgever:
 ©2001 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbe-
 houden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

For Readers in the United States and Canada:
 September 2001 Vol. 101 No. 9. LIAHONA (USPS 311-
 480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by
 The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East
 North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription
 price is \$10.00 per year; Canada, \$15.50 plus applicable
 taxes. Periodicals postage paid at Salt Lake City, Utah and
 at additional mailing offices. Sixty days' notice required for
 change of address. Include address label from a recent
 issue; old and new address must be included. Send USA
 and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution
 Center at address below. Subscription help line:
 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard,
 American Express) may be taken by phone. (Canada Post
 Information: Publication Agreement #1604921)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
 Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
 Salt Lake City, UT 84126-0368.

POST

GEBONDEN VERZAMELING VAN DE LIAHONA

Ik spaar de *Liahona* al jaren. Elk jaar
 ben ik heel blij als ik de laatste aflevering
 ontvang, zodat ik een jaargang kan in-
 binden. Die jaargangen zijn een onschat-
 bare bron van informatie.

De *Liahona* neemt in mijn kleine bibli-
 otheek een belangrijke plaats in. Er staan
 ook lesboeken, boeken en andere publi-
 caties van de kerk. Mijn verzameling
Liahona's dateert vanaf de conferentiever-
 slagen van 1970 tot aan de laatste afleve-
 ring van dit jaar. Ik heb er meer inzicht in
 het evangelie door gekregen, hij dient als
 een praktische gids voor het dagelijks
 leven en ik heb er steun aan gehad bij de
 voorbereiding van lessen, toespraken en bij
 andere taken in de kerk. Ook biedt hij mij
 positieve ontspanning, waardoor ik word
 opgebouwd en gemotiveerd om de Heer
 Jezus Christus te volgen.

Daniel Alarcón
Wijk Samanes
Ring Guayaquil-Alborada (Ecuador)

EEN ZEGEN EN EEN GIDS

De *Liahona* is een van de schitterendste
 zegeningen geworden die ons gezin elke
 maand ontvangt. Daarin vinden we de
 antwoorden op veel van onze gebeden.
 Het tijdschrift is inspirerend, het gaat over
 onszelf en over de grote liefde van onze
 hemelse Vader voor ons. Door de artikelen
 van het Eerste Presidium en andere alge-
 mene autoriteiten krijgen we meer inzicht
 in de Schriften. Als gezin zijn we heel
 dankbaar voor de geestelijke kracht en
 de kennis die we door het tijdschrift
 verkrijgen.

Maria Corina Smith de Cardona
Wijk San Miguelito 2
Ring San Miguelito (Panama)

LEIDING VAN DE PROFEET OP ONS LEVENSPAD

Wat zijn we gezegend dat we in deze
 laatste dagen een profeet hebben. Wat een
 inspirerend kompas is de boodschap van
 het Eerste Presidium van president Gordon
 B. Hinckley in de *Liahona* van mei 1999.
 Die boodschap, 'De verplichtingen van het
 leven', is zo kostelijk en roerend. Het heeft
 mijn getuigenis van de levende profeet
 van God versterkt. Elke dag lees ik een
 gedeelte van die boodschap.

Ik heb die boodschap meegenomen
 toen ik naar een restaurant ging. Een van
 mijn klanten vroeg of hij het mocht lezen.
 Toen hij het had gelezen, vroeg hij om een
 kopie. Die man gaf toe dat de boodschap
 'geïnspireerd [is] en echt van toepassing op
 het leven van nu.'

Attah Frederick
Gemeente Bauchi
District Jos (Nigeria)

DOCHTER VAN ZES IS GEK OP A LIAHONA

A *Liahona* is echt een zegen voor me.
 Mijn dochter van zes is er gek op. Als het
 tijdschrift komt, vraagt ze me direct of ik
 haar verhalen uit het gedeelte voor de
 kinderen wil voorlezen.

Vera Lucia Antonias Guerino
Wijk Hortolândia
Ring Campinas-Castelo (Brazilië)

Leven naar onze overtuiging

President Gordon B. Hinckley

Als lid van de kerk zijn we geworden als een stad op een heuvel die niet verborgen kan zijn. (Zie 3 Nephi 12:14.) Of we het leuk vinden of niet, allemaal zijn we anders dan de wereld. Wij hebben deel aan de waarheid en daardoor zijn we verantwoordelijk. We dragen eigen verantwoordelijkheid omdat we een eigen getuigenis hebben.

In deze bedeling zijn we, toen de Heer verklaarde dat dit 'de enige ware en levende kerk op de ganse aardbodem' is (LV 1:30), onmiddellijk in een positie geplaatst waaruit we ons niet kunnen terugtrekken en die we allemaal nederig en moedig onder ogen moeten zien. Elk oprecht lid van de kerk van de Heer wiens leven doortrokken is van de geest van het evangelie van de Meester, kent iets van dat gevoel in de omgang met anderen. Maar als we eenmaal een getuigenis hebben verkregen, moeten we ernaar leven. We moeten leven naar ons geweten. We moeten leven met onze God.

Niet alleen nieuwe leden leveren soms een zware strijd en kennen ontmoediging en hartzeer als ze aan familie en vrienden uitleggen waarom ze lid van de kerk zijn. Over het algemeen maakt iedereen dat mee die de ijzeren roede probeert vast te houden en zich een weg baant door de mist van de wereld. Zo is het altijd

geweest. De prijs van discipelschap is moed. De prijs van trouw aan het geweten is moed.

MOED IN ALLE BEDELINGEN

Er bestaat in de hele geschiedenis geen aangrijpende beeld dan dat van Jezus in Getsemane en aan het kruis, eenzaam: de Verlosser van de mensheid, de Heiland van de wereld, die de verzoening tot stand brengt.

Ik herinner me nog goed dat ik met president Harold B. Lee (1899–1973) in de hof van Getsemane in Jeruzalem was. We konden voelen, al was het in heel geringe mate, welke verschrikkelijke strijd daar had plaatsgevonden, die intense strijd, toen Jezus zo'n eenzame, geestelijke worsteling doormaakte dat er bloed uit al zijn poriën kwam. (Zie Lucas 22:44; LV 19:18.) Wij dachten aan het verraad van iemand die tot een vertrouwenspositie was geroepen. Wij dachten aan die slechte mannen die de hand aan de Zoon van God hadden geslagen. We dachten aan die eenzame

Er bestaat in de hele geschiedenis geen aangrijpende beeld dan dat van Jezus in Getsemane en aan het kruis, eenzaam: de Verlosser van de mensheid, de Heiland van de wereld, die de verzoening tot stand brengt.

figuur aan het kruis die in smart uitriep: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?' (Matteüs 27:46). En toch heeft de Heiland van de wereld volhard en voor ons de verzoening tot stand gebracht.

Innerlijke moed is een noodzakelijke deugd voor wie de Heer volgen. Toen in de zestiende eeuw de hardvochtige godsdiensttwisten Europa in hun verstikkende greep hielden, stond er hier en daar een moedig man op. Ik denk dat de hervormers door God geïnspireerd waren en de basis hebben gelegd voor de tijd waarin 'een andere engel' zou 'vliegen in het midden des hemels en hij had een eeuwig evangelie, om dat te verkondigen aan hen, die op de aarde gezeten zijn en aan alle volk en stam en taal en natie' (Openbaring 14:6). In Duitsland had Maarten Luther de moed om in zijn eentje zijn 95 stellingen bekend te maken. Wat hij met zijn bondgenoten en volgelingen doormaakte, is geschiedenis. Terwijl zij voorgingen op de weg naar een meer verlicht tijdperk, stonden ze bijna alleen, omgeven door het geschimp van anderen.

De grote profeet van deze bedeling was ook zo'n man van moedige overtuiging. De veertienjarige jongen die uit het bos kwam, ondervond al snel vervolging, en zijn leven lang is hij gehaat. Er zijn weinig beelden die meer ontroeren dan dat van de profeet Joseph Smith die moedig zijn weg vervolgt, met slechts een handjevol trouwe volgelingen. Hij heeft zijn leven gegeven voor zijn getuigenis van de waarheid.

In elke bedeling hebben de volgelingen van de Heer geweten hoeveel moed het vraagt om ervoor te kiezen God te dienen in plaats van te handelen volgens de mening van de massa.

DE MOED VAN EEN BEKEERLING

Ik moet denken aan een vriend die ik kende toen ik vele jaren geleden in Londen op zending was. Op een avond, het regende, kwam hij bij ons aan de deur. Ik deed de deur open en liet hem binnen.

Ik herinner me dat hij zei: 'Ik moet met iemand praten. Ik sta helemaal alleen.'

Ik vroeg wat er aan de hand was.

Hij zei: 'Toen ik lid van de kerk werd, zei mijn vader dat ik zijn huis moest verlaten en nooit meer mocht terugkomen. Een paar maanden later heeft men mij het lidmaatschap van mijn sportclub ontzegd. Afgelopen maand heeft mijn baas me ontslagen omdat ik lid van de kerk ben. En gisterenavond heeft het meisje van wie ik hou, gezegd dat ze nooit met me zal trouwen omdat ik mormoon ben.'

Ik zei: 'Als dit je zoveel gekost heeft, waarom verlaat je de kerk niet, waarom ga je niet terug naar het huis van je vader, naar je club, de baan die zoveel voor je betekende en trouw je niet met het meisje van wie je denkt te houden?'

Enige tijd, het leek heel lang, zei hij niets. Toen, met zijn hoofd in zijn handen, barstte hij in tranen uit. Ten slotte zei hij door zijn tranen heen: 'Dat zou ik niet kunnen. Ik weet dat dit waar is, en ik zou het niet op kunnen geven, al kostte het me mijn leven.'

Hij nam zijn natte hoed en liep naar buiten, de regen in. Terwijl ik naar hem nakeek, dacht ik aan de macht van het geweten, de eenzaamheid van het geloof en de kracht en macht van een getuigenis.

MOED EN VASTBERADENHEID

Ik zou de hoop willen uitspreken dat de leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, en in het bijzonder de jongemannen en jongevrouwen van de kerk, zullen leren wat moed inhoudt. Want de Heer verlangt dat we Hem en onszelf op onze reis door onze aardse proeftijd laten zien dat we werkelijk 'de Here, [onze] God liefhebben met geheel [ons] hart en met geheel [onze] ziel en met geheel [ons] verstand' en dat we '[onze] naaste liefhebben als [onszelf]' (Matteüs 22:37, 39).

Je moet je vast voornemen om deugdzaam te zijn terwijl de mensen om je heen de spot drijven met deugd.

Er is vastberadenheid nodig om van schadelijke stoffen af te blijven als de mensen om je heen de spot met je drijven omdat je niet drinkt en geen drugs gebruikt.

Er is moed voor nodig om een integer mens te zijn als de mensen om je heen uit gemakzucht de evangeliebeginselen aan hun laars lappen.

Er is liefde in ons hart nodig om op een vreedzame manier van de goddelijke aard van de Heer Jezus Christus te getuigen tot degenen die Hem bespotten, kleineren en verlagen.

Er zullen voor ons allemaal momenten zijn die moed vereisen omdat discipels van de Heer volgens hun geweten moeten leven. Discipels van de Heer behoren te leven volgens hun principes. Discipels van de Heer behoren te leven naar hun overtuiging. Wij allemaal behoren te leven

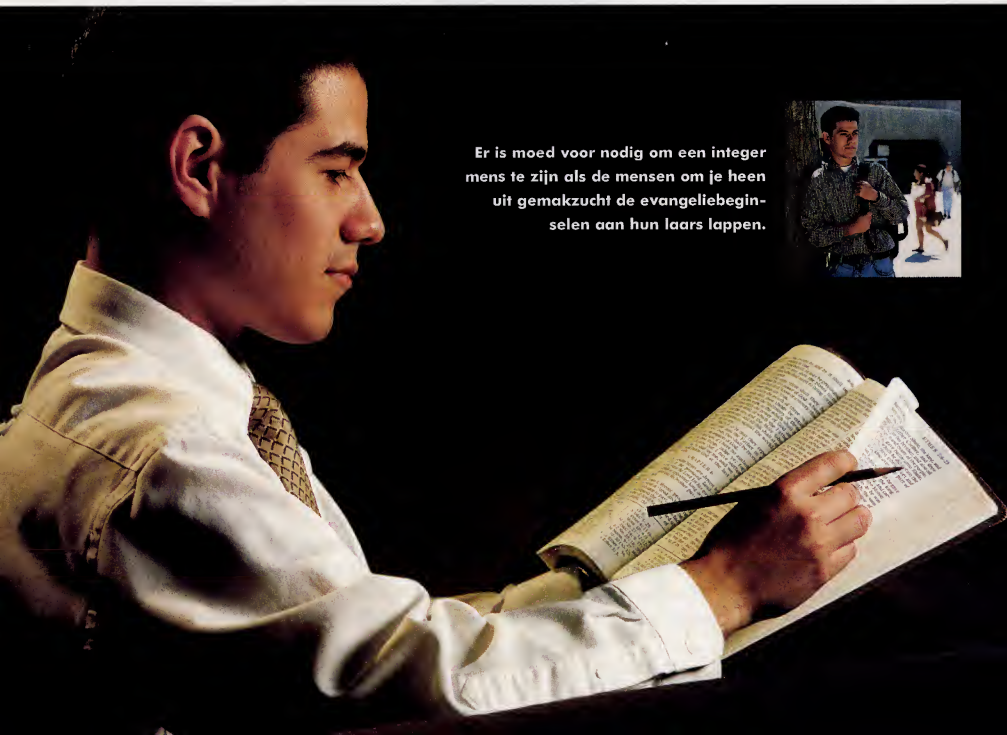
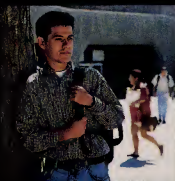
naar ons getuigenis. Als we dat niet doen, zullen we ons ellendig voelen en vreselijk alleen zijn.

WE STAAN ER NIET ALLEEN VOOR

En toch, hoewel er misschien pijnlijke zaken en teleurstellingen zullen zijn, hoewel er misschien heel veel verdriet zal zijn, kan er vrede, troost en kracht van de Heer zijn voor wie Hem volgen. Want de Heer heeft zelf gezegd:

'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen' (Matteüs 11:28-29).

Er is moed voor nodig om een integer mens te zijn als de mensen om je heen uit gemakzucht de evangeliebeginselen aan hun laars lappen.

Het is de Heer die gezegd heeft dat, als wij ons aan de geboden houden, 'de Heilige Geest voortdurend [onze] metgezel [zal] zijn' (LV 121:46) om ons te schragen, te onderwijzen, te leiden, te troosten en ons te steunen. Om dat gezelschap te verkrijgen, moeten we erom vragen, ernaar leven, trouw zijn aan de Heer.

Ik denk dat Mormon heel goed uit eigen ervaring wist hoe waar het was dat 'de Trooster met hoop en volmaakte liefde vervult, welke liefde verblijft door ijverig te bidden, totdat het einde zal komen, wanneer alle heiligen bij God zullen komen' (Moroni 8:26). Hoewel we soms alleen zullen zijn tussen de mensen van de wereld, hoeven we niet eenzaam te zijn, want de Heer heeft ons de Heilige Geest als metgezel gegeven.

Daarbij heeft de Heer ons ook anderen gegeven met wie we kunnen omgaan, waardoor we onze geest opbouwen en onze moed versterken — gelijkgestemde discipels die denken en voelen als wij. Zoals de apostel Paulus heeft gezegd, hoeven we geen 'vreemdelingen' meer te zijn, 'maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods' (Efeziërs 2:19). Aan de Tessalonicenzen schreef hij met betrekking tot de steun aan elkaar:

'Vermaant daarom elkander en bouwt elkander op (...). Wij verzoeken u (...) hen, die onder u zich moeite getroosten (...) te erkennen, en hen zeer hoog te schatten in liefde, om hun werk' (1 Tessalonicenzen 5:11–13).

Hoewel we als discipel van de Heer perioden zullen doormaken waarin we nederig en moedig alleen zijn, zal de Heer ons niet in de steek laten. Daarbij geeft Hij ons ook anderen die ons opbouwen en versterken, zodat we anderen in de wereld tot zegen kunnen blijven zijn. En als we veel bidden en Hem en zijn geboden trouw blijven, kan deze belofte van de Heer op ons van toepassing zijn: 'Ik zal

voor uw aangezicht uitgaan. Ik zal aan uw rechterhand en aan uw linkerhand zijn, en mijn Geest zal in uw hart zijn, en mijn engelen zullen rondom u zijn om te bemoedigen' (LV 84:88).

Dat is een belofte van de Heer. Ik geloof daarin. Ik getuig tot u van de waarheid ervan. Moge de Heer ieder zegenen die de duisternis van de wereld achter zich laat en zich begeeft in het licht van het eeuwig evangelie. Moge Hij ons allen zegenen opdat wij nederig en moedig zijn en in ons hart de vrede kennen die ons toevloeit als we ons leven in overeenstemming brengen met de beginselen van de waarheid — de 'vrede (...) die alle verstand te boven gaat' (Filippenzen 4:7).

Laten we ons verheugen in de zekerheid dat we in dit leven wel moedig onze beproevingen moeten doorstaan, maar dat God ons zijn leiding en ondersteunende kracht niet zal onthouden.

Mogen wij voorwaarts gaan met onze rechtschapen overtuigingen. Mogen wij wandelen in waarheid, geloof en liefde. Want als wij dat doen, zullen we door de Heer geschraagd en gesterkt worden: 'Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u, niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd of versagd' (Johannes 14:27). □

We hoeven niet eenzaam te zijn, want de Heer heeft ons de Heilige Geest als metgezel gegeven. Daarbij heeft de Heer ons nog anderen gegeven die ons opbouwen en onze moed versterken.

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

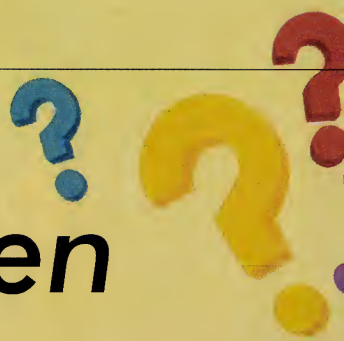
1. Elk lid van de kerk behoort zijn verantwoordelijkheid op zich te nemen en te zijn als een stad op een heuvel die niet verborgen kan zijn. (Zie 3 Nephi 12:14.)

2. Wie naar zijn geweten en naar de evangeliebeginselen leeft, ontvangt vrede en kracht van de Heer.

3. We hebben het gezelschap van de Heilige Geest en dat van andere leden gekregen. Zij bouwen ons op en sterken ons wanneer we in overeenstemming met de leringen van de Heiland leven.

100 vragen

De lijst
schrikte mij
af, totdat ik
inzag dat alle
antwoorden
op één plek
te vinden
waren.

Sinds mijn tijd in het jeugdwerk heb ik geweten dat het Boek van Mormon het woord van God is. Ik wist ook dat ik er elke avond in moest lezen. Jammer genoeg was me ontgaan dat het lezen van de Schriften ook inhield dat ik ze moest onderzoeken en erover moest nadenken en bidden.

Op de middelbare school gaf een vriendin, die geen lid van de kerk was, Jennifer Cotton, me een stapeltje blaadjes waarop in vette letters stond: 'Vragen voor Lani'. Ik propte de papieren in mijn rugzak en haastte me naar de les.

Een paar dagen later kwamen de vragen in mijn rugzak boven water. Het waren precies honderd vragen over De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen — honderd vragen!

Ik voelde me heel klein worden. Ik smeekte onze hemelse Vader om hulp bij het beantwoorden van die vragen. Ik kreeg het gevoel dat ik mijn Schriften moest openslaan. Het eerste vers dat ik las, luidde: 'Bidt daarom, en gij zult ontvangen; klopt en u zal worden opengedaan; want hij die bidt, ontvangt, en hem die klopt, zal worden opengedaan'

(3 Nephi 27:29). De tranen schoten in mijn ogen, en ik wist dat ik met de hulp van onze hemelse Vader de antwoorden kon vinden.

Ik heb urenlang de Schriften bestudeerd. Ik was verbaasd dat ik verzen vond als antwoord op vragen die uren daarvoor zo angstaanjagend hadden geleken.

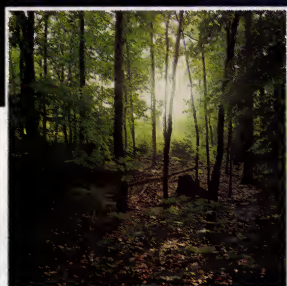
De volgende dag overhandigde ik Jennifer haar antwoorden, met een boek-van-mormon. Ze bedankte me met tranen in haar ogen.

Die avond belde Jennifer om te zeggen dat ze 1 Nephi uit had. Ik kan niet beschrijven hoe blij ik was. In Mosiah 18:9 staat dat oprechte gelovigen bereid zijn om 'te allen tijde als getuige van God te staan, in alle dingen'. Jennifer gaf me de gelegenheid om als getuige te staan — en later om getuige te zijn van haar doop in de kerk.

Ik heb nu een sterk getuigenis van het Boek van Mormon. Ik kan, ongeacht mijn behoefte of mijn probleem, de Schriften raadplegen. Ik weet dat ik door studie, overdenken en bidden het antwoord zal vinden. □

Lani Ricks is lid van de wijk BYU 35 in de ring Brigham Young University 15.

BOVEN: De gerestaureerde kuiperij, het houten huis en de schuur zien er net zo uit als toen de familie Smith er woonde.

BOVEN, INZET In 1820 was 'dit prachtige bos dicht genoeg en ver genoeg van de weg verwijderd om de [jonge Joseph] de beschutting te bieden die hij nodig had; en daar, op de ochtend van een prachtige, heldere dag in dat vroege voorjaar, knielde hij voor de eerste keer in zijn leven neer om door middel van gebed rechtstreeks en hardop een beroep op God te doen.'¹

De *bakermat* van de *herstelling*

De boerderij van het gezin van Joseph Smith sr., met het bos en het houten huis, is heilige grond waar het herstelde evangelie van Jezus Christus zijn oorsprong vond.

Hier, in het begin van het voorjaar van 1820, iets ten zuiden van Palmyra (New York) werden de veertig hectaren van de boerderij van Joseph Smith sr. gewijd gebied — heilige grond.

Daar in dat bos, verschenen onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus aan de veertienjarige Joseph Smith jr. Daar had het gezin Smith, die de eersten waren die hoorden over de hemelse verschijning, geloof in hun zoon en broer Joseph. Daar verscheen de engel Moroni verschillende keren aan de jonge profeet om hem te vertellen over een boek dat op gouden platen geschreven was en dat 'een kroniek was van de vroegere bewoners van dit vasteland [Amerika]' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:34).

In 1827, toen Joseph 21 was, ontving hij de platen, en daar — in het houten huis en de kuiperij — verborg hij

de heilige verslagen totdat hij de graveersels kon vertalen en ze kon publiceren als het Boek van Mormon.

En zo werd de boerderij van de familie Smith in het begin van de bedeling van de volheid der tijden de bakermat van het herstelde evangelie van Jezus Christus. Daar werd het beschermd en gekoesterd. Nu zijn de blokhut, het houten huis, de kuiperij (waar houten vaten werden gemaakt en gerepareerd) en de schuur in hun oorspronkelijke staat teruggebracht, waardoor we ons beter kunnen voorstellen wat daar gebeurd is. Het heilige bos ligt daar vlakbij, en op een heuvel vanwaar men de boerderij kan zien, staat een nieuw huis van de Heer — de Palmyra-tempel (New York).

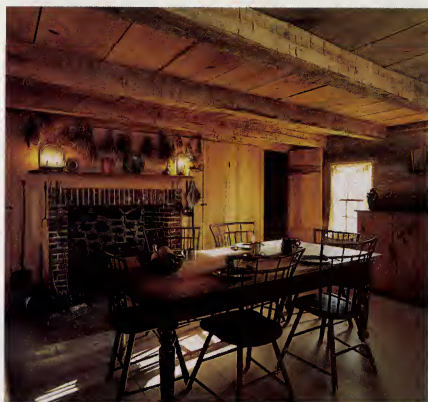
Hieronder zijn foto's afgedrukt van de boerderij van Joseph Smith sr., met een samenvatting van een aantal gebeurtenissen die daar in het begin van de herstelling hebben plaatsgevonden.

BOVEN: Over de avond van 21 september 1823 schreef Lucy Mack Smith, de moeder van de profet: 'Joseph ging heel stilletjes, ernstig en peinzend naar bed.'² Later schreef Joseph over die avond: 'Terwijl ik God aldus aanriep, ontdekte ik dat er een licht in mijn kamer verscheen. (...) Onmiddellijk daarop verscheen er iemand naast mijn bed. (...) Hij noemde mij bij mijn naam en zei mij dat hij een afgezant was, uit Gods tegenwoordigheid tot mij gezonden, en dat zijn naam Moroni was.'³

BOVEN: 'We hadden een knus, netjes ingericht huis', schreef Lucy Mack Smith over de blokhut met de twee kamers op de begane grond en de twee slaapkamers boven.

BOVEN: De keuken was waarschijnlijk het decor van veel vertrouwelijke gesprekken en veel leuke momenten die ze daar samen doorbrachten. Toen ze hun laatste afbetaling op het houten huis niet konden betalen, verhuisden ze in 1829 weer naar de blokhut.

RECHTS: Een paar jaar nadat de familie Smith in de blokhut was gaan wonen, maakte de 24-jarige Alvin plannen voor een houten huis en begon hij aan de bouw ervan. 'Tegen de burens die toekken hoe de bouw van het nieuwe huis vorderde, zei hij vaak: "Ik zorg dat vader en moeder een leuke, gezellige zitkamer hebben en dat ze van alle gemakken voorzien zijn. Ze hoeven niet meer zo hard te werken als ze altijd gedaan hebben." Maar Alvin heeft de voltooiing van het huis niet meegemaakt.'⁵ Half november 1823 werd hij ziek en overleed.

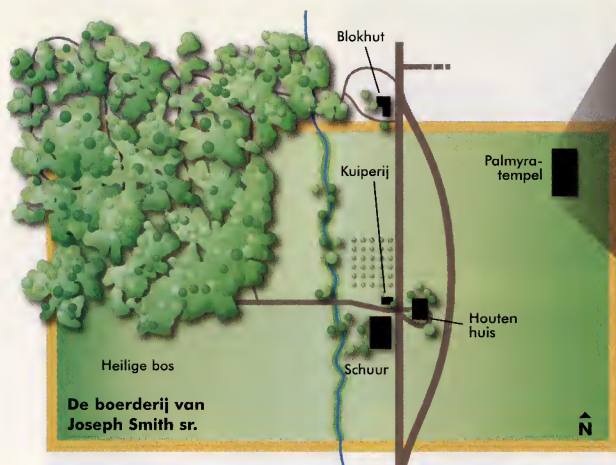
In het houten huis (BOVEN) en de keuken (RECHTSBOVEN) vormden de gezinsgebeden en bijbelstudie een vast onderdeel van het leven. Zoon William herinnerde zich: 'Vader had zijn bril altijd in zijn vestzak, en als wij zijn hand naar zijn vestzak zagen gaan, wisten we dat we ons klaar moesten maken voor het gebed, en als wij het niet merkten, zei moeder altijd (...): "Maak je klaar om te bidden". Na het gebed zongen we een lied.'⁶

LINKS: Toen de zussen van Joseph, Catherine en Sophronia, in de slaapkamer naast de keuken lekker onder de dekens gekropen waren, merkte iemand dat een groep mannen het huis naderde. Joseph sprong op, nam de in een doek verpakte platen op en verborg ze in het bed, tussen de meisjes in, en zei: 'Doe alsof jullie slapen.' Twee mannen kwamen de kamer binnen, de ene met een lantaren, ze zagen de meisjes, keken onder het bed, en gingen weg.⁷

BOVEN: In de zitkamer van het houten huis, waarvan de ramen aan de westkant uitzicht gaven op het heilige bos, zat het gezin graag te praten. Hier vertelde Joseph vaak wat hij leerde. Zijn moeder schreef dat Joseph na het bezoek van Moroni 'instructies van de Heer bleef ontvangen, en wij riepen de kinderen elke avond bij elkaar om te luisteren naar wat hij erover vertelde.'⁸ INZET RECHTS: De slaapkamer van Joseph sr. en Lucy Mack Smith op de begane grond van het houten huis.

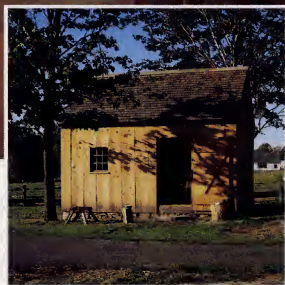

President Gordon B. Hinckley heeft op 6 april 2000 de Palmyra-tempel (New York) ingewijd, precies 170 jaar na de organisatie van de kerk in het nabijgelegen Fayette (New York), en 180 jaar nadat de jonge Joseph Smith was neergeknield in het bos, vlakbij de plaats waar nu de tempel staat. In het inwijdingsgebed vroeg president Hinckley aan onze hemelse Vader: 'Wilt U dit heilig huis aanvaarden. Het vertegenwoordigt de inspanningen van de mensen die van U en uw Zoon houden. Boven de deur staan de woorden "De Here gewijd, het Huis des Heren". Het is voor U, dierbare Vader. Wij zouden zo dankbaar zijn als U er aanwezig zou willen zijn, ter gedachtenis aan uw eerdere verschijning in het nabijgelegen heilige bos, 180 jaar geleden. Laat uw Heilige Geest hier verblijven.'

Bij de veertig hectaren van de boerderij van Smith behoren het heilige bos, de blokhut, het houten huis, de schuur en de kuiperij. De Palmyra-tempel (New York) die kortgeleden is ingewijd, staat in de noordoostelijke hoek van de oorspronkelijke boerderij. Het dorp Palmyra ligt ten noorden van de boerderij en de heuvel Cumorah ligt bijna vijf kilometer ten zuidoosten ervan.

BOVEN: De schuur en de kuiperij. LINKS: Joseph Smith sr. en zijn zoons hebben hard gewerkt aan de ontginning van hun beboste land om landbouwgrond te verkrijgen. Toen ze in de blokhut woonden, lukte het hun om twaalf hectaren te ontginnen en toen ze het houten huis bewoonden, nog eens twaalf hectaren. Ze hadden ook nog vijftienhonderd ahornbomen waarvan ze in het voorjaar het sap oogstten, wat ze tot stroop en suiker verwerkten. Die werkzaamheden vonden plaats in de schuur. Daarnaast hadden ze de dagelijkse zorg voor de oogst en de dieren.

Joseph haalde de houten kist met de gouden platen uit de ruimte onder de haard in het houten huis. Hij verborg de platen op de vloering van de kuiperij (BOVEN, INZET) en de lege kist onder de vloerplanken. Die avond brak een bende de vloer open en vernielde de lege kist, maar ze zochten niet op de vloering, vlak boven hun hoofd (BOVEN). □

NOTEN

1. B. H. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, deel 1, blz. 53–54.
2. *History of Joseph Smith*, uitgegeven door Preston Nibley (1958), blz. 74.
3. *Geschiedenis van Joseph Smith* 1:30–33.
4. *History of Joseph Smith*, blz. 65.
5. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, deel 1, blz. 32.
6. Geciteerd in Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, deel 1, blz. 35.
7. Mary Dean Hancock, 'The Three Sisters of Joseph Smith', transcript, pages iii–7, RLDS Archives. Mary Dean Hancock is een kleindochter van Catherine Smith Salisbury.
8. *History of Joseph Smith*, blz. 82.

De RIJKDOM van de HERSTELLING

Ouderling Neal A. Maxwell
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Het herstelde evangelie verjaagt twijfel en wanhoop, het geeft ons zekerheid omtrent de onsterfelijkheid en Gods grote plan van geluk.

Ik begin met een aantal zaken die aangeven hoezeer we in een tijd van verwarring leven. Het is de moeite waard om ons daarin te verdiepen, zij het slechts kort, want in die omstandigheden leveren wij in deze laatste bedeling onze dagelijkse inspanningen.

TWIJFEL EN WANHOOP

De vele eeuwen na het aardse leven van Jezus als onze Heiland, schijnen in de laatste dagen het geloof van velen ondermijnd te hebben. De profetie van Petrus over de houding van hedendaagse ongelovigen gaat daardoor gestadig in vervulling: 'Waar blijft de belofte van [Christus?] komt? (...) [Alles] blijft zó, als het van het

begin der schepping af geweest is' (2 Petrus 3:4). Vandaar dat de herhaling in het menselijk panorama door velen beschouwd wordt als de afwezigheid van enig zichtbaar, goddelijk doel.

De daaruit voortvloeiende onverschilligheid leidt tot meer ongerechtigheid, en ongerechtigheid leidt tot de onvermijdelijke oogst van bittere wanhoop. (Zie Moroni 10:22; LV 45:27; Matteüs naar Joseph Smith 1:30.) En omdat de liefde van velen verkilt, worden de eerste twee belangrijke geboden massaal overtreden. (Zie Matteüs 22:36-40; 24:12.)

Het is dan ook geen wonder dat degenen die zich wanhopig afvragen wat de zin van het leven is, zeggen: 'Is dit alles?' Zelfs hun prestaties en succes blijken uiteindelijk zinloos te zijn. Louis B. Mayer van MGM, eens de machtige koning van Hollywood, heeft aan het einde van zijn leven in zijn ziekenhuisbed bijvoorbeeld wanhopig gezegd: 'Het doet er allemaal niet toe. Niets is belangrijk.'

De herstelling biedt een rijke oogst aan verlossende leringen en eeuwige zegeningen in een wereld waar degenen die zonder God leven maar weinige en vergankelijke genoogens vinden.

VERGANKELIJK VERMAAK

Wie 'in de wereld zonder God leven', sprokkelen begerig hun weinige en vergankelijke genoegens bijeen, maar ze zijn niet in staat werkelijk geluk te vinden. (Zie Mosiah 27:31; Mormon 2:13.) In deze tijd zijn er veel mensen die zich van het ene vermaak in het andere storten. Anderen houden zich intensief bezig met de populaire en algemeen verbreide surrogaten voor ware godsdienst — sport en politiek. Dat alles gaat gepaard met de politieke veranderingen waarvan u en ik getuige zijn in de wereldse versie van 'Vorsten komen en gaan, zij kennen slechts een moment van pracht en praal'.¹²

Niet als in de tijd van Noach worden velen volledig in beslag genomen door de routine van alledag, 'etende en drinkende, huwende en ten huwelijk gevende'. (Matteüs 24:38; zie ook vss. 36–39.) Veel mensen die er warmpjes bij zitten, zeggen: 'Ik ben rijk en ik heb mij verrijkt en heb aan niets gebrek' (Openbaring 3:17), terwijl ze, oorzaak en gevolg door elkaar halend, zeggen: 'Mijn kracht en de sterkte mijner hand heeft mij dit vermogen verworven' (Deuteronomium 8:17). Tegenwoordig is het net als in het Israël van weleer, toen 'ieder deed wat goed was in zijn ogen' (Richteren 17:6; 21:25). In onze tijd '[bewandelt] ieder mens zijn eigen weg en handelt naar (...) de gelijkenis der wereld' (LV 1:16), wat we het gemiddelde ethisch relativisme zouden kunnen noemen — en we worden er tegenwoordig onder bedolven.

EGOÏSME EN TWIJFELZUCHT

Wie geen oog meer heeft voor geestelijke zaken, bewandelt dus 'zijn eigen weg', wat uitmondt in een

ongeïnspireerd, ongefundeerd individualisme dat de noodzaak van geestelijke ootmoed verwerpt, terwijl dat toch een van de belangrijkste doeleinden van het leven is. Het Israël van weleer kreeg de raad: 'Gedenk dan heel de weg, waarop de Here, uw God, u deze veertig jaar in de woestijn heeft geleid, om u te verootmoedigen en u op de proef te stellen, ten einde te weten wat er in uw hart was: of gij al dan niet zijn geboden zoudt onderhouden' (Deuteronomium 8:2).

Velen die niet van het heilsplan op de hoogte zijn, weten gewoon niet waar het in het leven om gaat. Daarom wijzen het hedendaagse egoïsme en de twijfelzucht de rol van de Heiland van de hand, waarbij Jezus slechts beschouwd wordt als 'een mens' (Mosiah 3:9) of 'als niets' (1 Nephi 19:9).

Met die verstandelijke instelling zeggen die mensen: 'Het is niet redelijk dat zulk een Wezen als een Christus zal komen' (Helaman 16:18; zie ook vss. 17–20). Als er soms iets gebeurt wat geprofeteerd is, zeggen de sceptici dat de profeten gewoon 'juist hebben geraden' (Helaman 16:16).

Mensen van de wereld, van wie er steeds meer zijn, willen per se zien in plaats van wandelen in geloof. (Zie 2 Korintiërs 5:7.) In hun drang om te zien, lopen zij in de val en zien zij 'het doel voorbij' (Jakob 4:14), waarbij ze ook over het hoofd zien dat de ontluikende bladeren aan de vijgenboom aangeven dat de zomer nabij is. (Zie LV 45:37; Matteüs naar Joseph Smith 1:38–39.)

In die omstandigheden krijgen degenen die proberen de heerlijke evangeliewaarheden te verkondigen, vaak net als Ether te maken met mensen die zijn 'grote en wonderbare' profetieën 'niet geloofden, omdat zij ze niet zagen' (Ether 12:5).

'VERRE VAN DE WAARHEID (...) GEHOUDEN'

We treffen in het spectrum van het menselijk panorama nog eerzame mensen aan die het zonder het volledige licht van het evangelie prijzenswaardig goed doen. U en ik kennen er velen; het zijn fijne, nette mensen. Die mensen zijn gewoon nog niet op de hoogte, net als een aantal volgelingen van Johannes de Doper. Toen gevraagd werd of zij de gave van de Heilige Geest hadden ontvangen, antwoordden de volgelingen van Johannes: 'Wij hebben zelfs niet gehoord, dat er een Heilige Geest is' (Handelingen 19:2; zie ook vss. 1-6). Onder de eerzame mensen op aarde zijn er zoveel 'die alleen verre van de waarheid worden gehouden omdat zij niet weten, waar zij deze kunnen vinden' (LV 123:12).

Natuurlijk voorziet de herstelling in de luisterrijke oplossing die in onze tijd zo duidelijk van toepassing is. Vergezeld van de geest van waarheid blijken de waarheden van de herstelling niet alleen leerzaam en inspirerend, maar ook overtuigend te zijn! (Zie LV 50:21-22.)

Sommigen moeten echter eerst gelouterd worden door pijn, dood, angst, ontzetting, schaarste en pestilentie voordat ze ertoe worden bewogen God indachtig te zijn. (Zie Helaman 12:3.) Slechts betrekkelijk weinig mensen zijn 'bereid (...) het woord te horen' (Alma 32:6), maar voor die mensen heeft 'het woord (...) groter invloed (...) dan (...) iets anders' (Alma 31:5). En toch hebben zelfs die betrekkelijk weinigen een leraar nodig:

'En Filippus liep snel erheen en hoorde hem de profeet Jesaja lezen, en zeide: Verstaat gij wat gij leest?

'En hij zeide: Hoe zou ik dit kunnen, *als niet iemand mij de weg wijst?* En hij verzocht Filippus in te stappen en

naast hem te komen zitten.' (Handelingen 8:30-31; cursivering toegevoegd.)

OMRINGD

In de verscheidenheid van onze gemeenschap treffen we de lauwe kerkleden, die niet toegewijd zijn en niet manmoedig in hun getuigenis van Jezus. (Zie LV 76:79.) Zij zijn vaak bang dat ze hun status in de synagoge van de wereld of de eer van de mensen verliezen. (Zie Johannes 12:42-43.) Sommige mensen lijken op Amulek van weleer die geroepen was en niet wilde luisteren; hij 'wist' wel degelijk, maar toch 'wilde [hij] niet verstaan' (Alma 10:6). Die leden kunnen, net als Amulek, zelfs de verlossende, liefdevolle macht van God gevoeld hebben, maar zich niet 'nú zo gevoelen' (Alma 5:26). Is het overigens niet prachtig dat Amulek door de lankmoedige Heer opnieuw geroepen, onderwezen en later gebruikt werd om buitengewoon krachtige leringen te verkondigen!

Gelukkig zijn er te midden van dit alles veel kerkleden die oprecht proberen zich toe te wijden. Zij trachten eerst Gods koninkrijk op te bouwen en zijn gerechtigheid te vestigen. (Zie Bijbelvertaling van Joseph Smith, Matteüs 6:38.) Ondanks hun beproevingen en ontmoediging rapen die leden toch steeds de moed weer bij elkaar en zeggen: 'zullen wij in zulk een groot werk niet voortgaan?' (LV 128:22.)

We krijgen de ernstige waarschuwing: 'Ziet, de vijand is aaneengesloten' (LV 38:12). Getrouwe heiligen der laatste dagen zullen daarom zeker omringd worden (zie LV 76:29), en toch kunnen we nog steeds gemeenschappen van heiligen vormen die geestelijk 'verenigd, de kinderen van Christus' zijn (4 Nephi 1:17).

Wij zijn, als begunstigten van de zegeningen van de herstelling, ontvangers van 'zoveel licht en kennis' over zin en doel van het leven, de aard van de Vader en de Zoon en het werk en de heerlijkheid van het heilsplan!

SCHRIFTUUR ALS GEESTELIJK GEHEUGEN

We hoeven ons er niet echt over te verbazen dat uit bovenstaande informatie blijkt hoe de heilige Schriftuur afwezig is of verwaarloosd wordt. De geschiedenis vertelt over degenen die, doordat ze geen heilige kronieken hadden, al snel de Schepper loochenden! (Zie Omni 1:17.) Wie niet onderwezen zijn, worden heel snel ongelovig. Zij vormen een opkomende generatie die de woorden van de profeten niet begrijpen en niet geloven in de opstanding van Christus, zoals in de tijd dat 'een ander geslacht [opkwam] dat de Here niet kende, noch het werk dat Hij voor Israël gedaan had.' (Richteren 2:10; zie ook Mosiah 26:1-4.)

De heilige Schriften getuigen met kracht, maar ze maken ons ook vertrouwd met de geschiedenis van wat God voor zijn volk heeft gedaan. Dat geestelijke geheugen is zo ontzettend belangrijk. Denk eens na over dit belangrijke vers dat vaak over het hoofd wordt gezien vanwege het bijzondere vers dat erop volgt: 'Ziet, ik wilde u vermanen, dat, wanneer gij deze dingen zult lezen — indien het volgens Gods wijsheid is, dat gij ze zoudt lezen — gij wildet bedenken, hoe barmhartig de Here jegens de mensenkinderen is geweest sedert de schepping van Adam tot aan de tijd, waarop gij deze dingen zult ontvangen, en het in uw hart overwegen' (Moroni 10:3).

De heilige Schriften zijn, als we ze onderzoeken en erin geloven, een hulpmiddel om ons als het ware te 'herinneren' aan gebeurtenissen in de heilige kronieken. Die

maken deel uit van het institutionele geheugen van het koninkrijk van God. Vandaar dat Alma zijn zoon Helaman vertelde hoe heilige kronieken in feite 'het geheugen van dit volk [hebben] vervuimd' (Alma 37:8).

ESSENTIËLE KENNIS HERSTELD

Door de herstelling zijn vérstrekkende geestelijke zaken teruggebracht, met daarbij de realiteit van de opstanding, maar ook het belangrijke proces van openbaring. Let op de combinatie: 'en gerechtigheid zal Ik uit de hemel nederzenden; en waarheid zal Ik uit de aarde voortzenden om van mijn Eniggeborene te getuigen, van zijn opstanding uit de doden, ja, en ook van de opstanding van alle mensen; en gerechtigheid en waarheid zal Ik als een vloed over de aarde doen stromen' (Mozes 7:62).

'God (...) zag (...) dat het voor de mensheid noodzakelijk was om te weten wat God voor hen had bestemd;

'Daarom zond Hij engelen om met hen te spreken, (...)

'En van die tijd af begonnen zij zijn naam aan te roepen; daarom sprak God met mensen en maakte hun het plan der verlossing bekend, dat sedert de grondlegging der wereld was bereid' (Alma 12:28-30).

De herstelling voorziet bijvoorbeeld in zoveel meer waarheid omtrent zowel de aard van de Vader als van zijn plan! Ouderling George Q. Cannon (1827–1901) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'In het heilsplan dat God, onze hemelse Vader, geopenbaard heeft, schuilt volmaakte liefde; barmhartigheid, gerechtigheid en elke andere eigenschap van de Godheid worden volmaakt duidelijk in het heilsplan, dat Hij tot leiding van de mens geopenbaard heeft.' Ouderling Cannon uitte echter de klacht: 'De moeilijkheid is heden ten dage dat de mensen niet geloven dat God die eigenschappen heeft.'

Zo is het ook in onze tijd. Geen wonder dat koning Benjamin smeekte: 'Geloof in God; geloof, dat Hij bestaat en dat Hij alle dingen heeft geschapen, zowel in de hemel als op de aarde; geloof, dat Hij alle wijsheid en kracht heeft, zowel in de hemel als op de aarde; geloof, dat de mens niet alle dingen begrijpt, die voor de Here begrijpelijk zijn' (Mosiah 4:9).

Er bevinden zich onder ons mensen die wel in God geloven, maar Hem geen God willen laten zijn; zij willen Hem beperken in zijn aard en eigenschappen. Ter geruststelling heeft de Heer in twee opeenvolgende verzen kort en bondig gezegd: 'Ik [ben] in staat mijn eigen werk te doen' (2 Nephi 27:20–21). Broeders en zusters, dat is zo ongeveer de aardigste manier waarop God tot ons kan zeggen dat Hij het heft in handen heeft!

OPLOSSINGEN VOOR DE EUVELS VAN DE MENSHEID

De rijkdom van de herstelling verjaagt twijfel en wanhoop over de zin van het leven, verlicht ons lijden en geeft ons zekerheid met betrekking tot de onsterfelijkheid en Gods grote plan van geluk. (Zie Alma 42:8.) De

wegen van de Heer zijn hogere en doeltreffender wegen. (Zie Jesaja 55:9.)

Er gaat geen dag voorbij of op de televisie of in de krant zien we wereldse oplossingen die oprecht aangeraden worden als de oplossing voor ergerlijke problemen van de mensheid. Die oplossingen geven gewoonlijk lagere wegen aan, hoe oprecht ze ook bedoeld zijn, en ze lijken op pogingen om op een glibberige heuvel een spelletje shuffleboard te spelen met een kromme stok als keu en een misvormde klomp als schijf.

De herstelling is, om een aantal beelden te gebruiken, een oogstmand, 'een goede, gedrukte, geschudde, overlopende maat' (Lucas 6:38). Die overvloedige oogst voorkomt dat we honger krijgen ten gevolge van gemis aan leringen. Zonder die volheid worstelen sommigen die ondervoed zijn met tegenspoed terwijl ze proberen te geloven in een God van liefde. Alle belangrijke leringen van de herstelling zouden op zichzelf al een geweldig hulpmiddel zijn. Maar 'geschud' kunnen die leringen door hun krachtige voedingswaarde een veel sterker geloof voortbrengen. De oogst is niet alleen overvloedig en 'overlopend', maar ook brengt hij de onmisbare 'duidelijke en waardevolle dingen' (1 Nephi 13:40) terug — de uitgebalanceerde hoofdzaken.

DE KWESTIE VAN HET LIJDEN

Overdenk een voorbeeld van wat verlies tot gevolg heeft. Sommigen die in verwarring zijn met betrekking tot de leer, klagen: 'Als God zo goed en almachtig is, waarom staat Hij dan zoveel menselijk leed toe? Waarom staat Hij zoveel kwaad toe in de wereld die Hij geschapen heeft?' Enige decennia geleden heeft een zeer vooraanstaand,

De oogst van de herstelling is niet alleen overvloedig en 'overlopend', maar ook brengt hij de onmisbare 'duidelijke en waardevolle dingen' terug — de uitgebalanceerde hoofdzaken.

religieus leider in Engeland hierover met ongewone openheid gesproken: 'Mijn hele leven heb ik geworsteld om achter het doel van het leven te komen: het probleem van de eeuwigheid; het probleem van de menselijke natuur; en het probleem van het kwaad. Ik ben er niet in geslaagd. Geen van die problemen heb ik opgelost. (...) En ik denk dat niemand ze ooit zal oplossen.'⁵

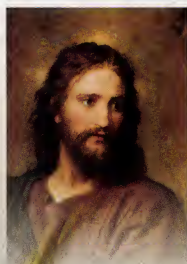
Het is te begrijpen dat dit zonder de volheid van de herstelling een schrijnend en hardnekkig probleem is! Zonder het licht van de herstelling op het heilsplan, is een poging om dit leven te begrijpen als een poging om een toneelstuk in drie bedrijven te begrijpen door alleen het tweede bedrijf bij te wonen. Zonder op de hoogte te zijn van begin en einde, wordt het tussenliggende deel ondoorzichtig. Wat is er in werkelijkheid aan de hand? Is er een regisseur die de strekking duidelijk maakt? Heeft de verwikkeling een doel? Dergelijke vragen kunnen alleen door openbaring beantwoord worden.

Kwaad en leed eisen hun vreselijke tol in de wereld, en we kunnen zeker geen gladdere oplossingen geven voor elke pijnlijke, menselijke situatie. Maar door de zegeningen van de herstelling kunnen we de dingen zien zoals ze in werkelijkheid waren, zijn en zullen zijn. (Zie LV 93:24; zie ook Jakob 4:13.) We kunnen dan beter de enge en smalle weg bewandelen, geïnspireerd en geïnformeerd 'in geloof, niet in aanschouwen' (2 Korintiërs 5:7). Maar door die toege-

voegde inzichten van de herstelling zijn we zeker niet gevrijwaard van verleiding of leed. We zijn niet immuun. We ondergaan alleen een ander soort verleiding en leed.

Heiligen der laatste dagen weten ook dat God niet ex *nihilo*, uit het niets, heeft geschapen. Het denkbeeld van een schepping 'uit het niets' stelt de voorstanders voor een ernstig dilemma. Een commentator schreef over het menselijk leed en een schepping 'uit het niets': 'We kunnen niet zeggen dat [God] zou willen helpen maar het niet kan: God is almachtig. We kunnen niet zeggen dat Hij zou helpen als Hij maar op de hoogte was: God is alwetend. We kunnen niet zeggen dat Hij niet verantwoordelijk is voor de goddeloosheid van anderen: God scheidt die anderen. Een almachtige, alwetende God [die alle dingen absoluut schept, dat wil zeggen uit het niets] moet indirect verantwoordelijk zijn voor elke menselijke wandaad; zoals Hij ook verantwoordelijk is voor elke amorele onvolkomenheid in het universum.'⁶

Natuurlijk is God niet 'verantwoordelijk' voor onze menselijke wandaden! Hoe belangrijk zijn daarom de 'duidelijke en waardevolle' waarheden van de herstelling om de dingen te kunnen zien zoals ze werkelijk zijn en niet in verwarring te raken.

Moge God ons zegenen met de bereidheid om anderen deelgenoot te maken van de oogst van de herstelling; dat wij, zoals wij geestelijk gevoed zijn, ook onze naaste zullen voeden.

BEVRIJDENDE WAARHEDEN

De herstelling schenkt ons bevrijdende perspectieven! De openbaringen, 'gedrukt en geschud', leggen de nadruk op het feit dat de mens tegelijkertijd een intelligentie of een geest is die net zo eeuwig als God, maar zeker niet aan God gelijk is. (Zie Abraham 3:18.) Volgens de leer nemen we dus een totaal andere plaats in, want 'God is de bron noch de oorzaak van enig zedelijk of natuurlijk kwaad.' God organiseert dus eeuwige intelligenties, die niet geschapen of vernietigd kunnen worden. (Zie LV 93:29.) Bovendien zal God de mensen niet dwingen omdat alle intelligenties vrij zijn om zelf te handelen 'in die sfeer, waarin God ze heeft geplaatst. (...) Ziet, hier is de vrije wil van de mens, en hier is de veroordeling van de mens' (LV 93:31).

In de herstelling leren we verder dat er, ingebouwd in de bestaande structuur van het sterfelijk leven, 'een tegenstelling in alle dingen' is (2 Nephi 2:11). Die leerstelling is wel iets meer dan een onbelangrijke aanwijzing voor het leven. Het is een belangrijke, goddelijke onthulling! Zoals de hoogleraar David Paulsen van de Brigham Young University diepzinnig heeft geschreven: 'Zonder rechtschapenheid is er geen geluk; zonder aanmerkelijke keuzevrijheid is er geen rechtschapenheid; zonder tegenstelling (tegenover elkaar staande keuzemogelijkheden) is er geen aanmerkelijke keuzevrijheid. Daarom houden geluk en tegenstelling in belangrijke mate verband met elkaar.'⁸

Als de waarheden van de herstelling zo 'geschud' worden, komen er machtige begrippen tevoorschijn die voor het dagelijks leven van groot belang zijn.

Ik ben van mening, en dit is geen leer van de kerk, dat in de verre toekomst nog veel duidelijker zal worden dan nu het geval is, dat onze liefhebbende hemelse Vader al het mogelijke doet om ons te helpen!

Het herstelde evangelie van Jezus Christus is een bewijs van zijn hulp. Wij zijn, als begunstigten van de zegeningen van de herstelling, ontvangers van 'zoveel licht en kennis' (Alma 9:19) over zin en doel van het leven, de aard van de Vader en de Zoon en het werk en de heerlijkheid van het heilsplan! (Zie Mozes 1:39.)

Moge God ons zegenen met de bereidheid om anderen deelgenoot te maken van de oogst van de herstelling: dat wij, geestelijk gelaafd, ook onze naaste zullen voeden. □

Ontleend aan een toespraak, op 3 februari 1995 gehouden in de Assembly Hall in Salt Lake City.

NOTEN

1. *The Lion in Winter*, deel 3 van de MGM-documentaire: *When the Lion Roars*, 1992, Turner Pictures, Inc., vertoond op PBS.
2. Robert Wright en George Forrest, lyrische gedichten uit 'Sands of Time', *Kismet*.
3. *Deseret News*, 31 januari 1872, blz. 609.
4. *Deseret News*, 2 april 1873, blz. 132.
5. *Daily Express*, Londen, 13 juli 1953, blz. 4.
6. Anthony Flew, 'Theology and Falsification', *New Essays Philosophical Theology*, uitgegeven door Anthony Flew en Alasdair Macintyre (1955), blz. 107.
7. *Encyclopedia of Mormonism*, uitgegeven door Daniel H. Ludlow, vijf delen (1992), deel 2, blz. 478.
8. Brief aan ouderling Maxwell, in zijn bezit.

Winter Quarters-tempel en Guadalajara-tempel ingewijd

Winter Quarters-tempel (Nebraska)

President Gordon B. Hinckley heeft op 22 april 2001 in vier diensten de Winter Quarters-tempel ingewijd.

Winter Quarters, nu een voorstad van Omaha (Nebraska), was eens een toevluchtsoord voor duizenden mormoonse pioniers die op weg naar de Salt Lake Valley waren. Tussen juni 1846 en oktober 1848 zijn ongeveer tweeduizend leden in Winter Quarters overleden – door zware stormen, onvoldoende voedsel en onderdak, scheurbuik, malaria en verzwakking nadat ze uit Nauvoo waren verdreven of vanuit Europa de oceaan hadden overgestoken.

Tijdens het inwijdingsgebed zei president Hinckley het volgende over het geestelijke en historische belang van Winter Quarters: 'De grond waarop dit heilige gebouw staat, is anderhalve eeuw geleden door het lijden van uw heiligen geheiligd. Hier hebben ze korte tijd vertoefd, duizenden heiligen aan beide zijden van de Missouri, vanuit hun huis in Nauvoo of uit Europa onderweg naar het westen, naar de Vallei van het Grote Zoutmeer. Velen van hen zijn hier gestorven en begraven op de begraafplaats naast dit heilige huis. Hun beproevingen waren groot, hun offers waren bijzonder. (...)

'Generaties zijn gekomen en gegaan. Ons volk is vertrokken. Maar vanwege werkgelegenheid zijn sommigen teruggekeerd. Tegenwoordig zijn er ringen en wijken met veel leden. Lofzangen vervullen ons hart. De bekroning is een tempel op deze heilige grond. (...) We wijden de grond in waarop dit gebouw staat, grond die al geheiligd is door de mensen die hier zijn begraven. De begraafplaats is een onderdeel van dit terrein.'

President Hinckley werd vergezeld door ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen en de ouderlingen Donald L. Staheli, Monte J. Brough en Bruce C. Hafen van de Zeventig, die het presidium van het gebied Noord-Amerika-Midden vormen.

Door het bijzondere, historische belang van Winter Quarters werd de eerste inwijdingsdienst naar kerkgebouwen in de Verenigde Staten en Canada uitgezonden, waar goede leden de uitzending konden volgen. De enige inwijding die ooit op dergelijke wijze is uitgezonden, was die van de Palmyra-tempel (New York), op 6 april 2000.

De plaatselijke bevolking van Florence (Nebraska) staat bijzonder open voor de nieuwe tempel. Leden van de kerk en anderen hebben samengewerkt om de omgeving te verfraaien voordat de open dagen begonnen. Plaatselijke kinderen hebben handgemaakte bloemen voor etalages gemaakt en historische plekken met ballonnen versierd. Meer dan 61 duizend mensen hebben de open dagen bijgewoond. Een van de bezoekers zei: 'Ik ben dankbaar voor uw gastvrijheid, dat wij als niet-leden even in uw tempel mochten komen en de nabijheid van Jezus Christus konden voelen.'

De leden in het tempeldistrict van Winter Quarters zijn bijzonder blij dat ze nu een tempel in Winter Quarters hebben. 'Dit gebied, dat ooit de verzamelplaats en het vertrekpunt was voor pioniers die naar het westen gingen, is nu een *bestemming* voor hedendaagse pioniers die naar het huis des Heren komen', zegt E. Louis Butler, president van de Winter Quarters-tempel.

Guadalajara-tempel (Mexico)

President Hinckley heeft op 29 april in vier diensten de Guadalajara-tempel (Mexico) ingewijd. Tijdens het inwij-

Ongeveer 61 duizend mensen hebben tijdens de open dagen de Winter Quarters-tempel (Nebraska) bezocht.

dingsgebed zei hij: 'Wij danken u voor de vooruitgang van uw werk in dit prachtige land Mexico. Laat uw werk verder vooruitgang maken, Vader. Raak het leven en het hart aan van de vele mensen die naar de ware boodschap luisteren en zich bij de kudde van Christus voegen. Breng het wonder van de bekering tot stand onder de goede mensen in dit land. Mogen de bewindslieden uw volk met respect behandelen, en mogen ze hulpvaardig zijn. Wilt U hen en het land zegenen voor hun welwillendheid ten opzichte van uw werk. (...)

'Moge iedereen die [de tempel] ingaat aan de vereisten voldoen. Wilt U een begiftiging van rechtschapenheid op hen verzegelen, die een bescherming voor hun cultuur en hun leven zal worden.'

President Hinckley werd vergezeld door ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen en door de leden van het presidium van het gebied Mexico-Noord: de ouderlingen Lynn A. Mickelsen en Gary J.

De Guadalajara-tempel is gebouwd voor de leden in het zuidwesten van Mexico.

Coleman van het Eerste Quorum der Zeventig en ouderling Adrián Ochoa, een van de gebiedszeventigen.

De Guadalajara-tempel is de 105^e tempel die de kerk in bedrijf heeft en de elfde in Mexico. Ongeveer dertien-duizend mensen hebben tijdens de open dagen de tempel bezocht en 6520 leden hebben de inwijding bijgewoond.

Plaatselijke leden zeiden dat ze door de inwijding met vreugde zijn vervuld. 'Ik kan de emoties niet onder woorden brengen die ons vervulde toen (...) onze geliefde profeet een zegen over ons huis, ons land en onze leiders uitsprak', zei Graciela García uit de wijk Moctezuma, in de ring Moctezuma-Guadalajara (Mexico). □

President en zuster Hinckley en ouderling Wirthlin ontvangen eredoctoraat

President Gordon B. Hinckley en zuster Marjorie Pay Hinckley hebben op 27 april allebei een eredoctoraat van het Utah Valley State College ontvangen, twee dagen voor hun 64-jarige bruiloft. President Hinckley ontving een doctoraat in godsdienst en humaniora. Zuster Hinckley ontving een doctoraat in humanistische literatuur.

Tijdens de ceremonie moedigde president Hinckley de studenten aan om vriendelijk, liefdevol, fatsoenlijk en eerlijk te zijn. 'Deze zaken zijn zo eenvoudig dat ze bijna niet genoemd worden', zei hij. 'En toch zijn zij het belangrijkste. Als je uiteindelijk zo oud bent als ik, zul je mer-

ken dat de eenvoudige deugden het belangrijkste zijn en het meest betekenen.'

Ouderling Joseph B. Wirthlin van het Quorum der Twaalf Apostelen ontving op 26 april een eredoctoraat in christelijke dienstverlening van de Brigham Young University.

Ouderling Wirthlin moedigde de studenten aan om hard te werken, anderen gewillig te helpen en getrouw te blijven aan de leringen van het evangelie.

'Wat voor eerlijk werk je ook verricht, zet je er volledig voor in', zei hij. 'Zorg ervoor dat je naam altijd in verband wordt gebracht met ijver en kwaliteit – ook als er geen bijzondere beloning te verwachten is of als het erop lijkt dat niemand ons ziet. Als je hard werkt, zul je tienvoudig beloond worden.'

Zuster Hinckley gehuldigd door Daughters of Utah Pioneers

Alle leden van de kerk hebben een erfgoed van pioniers, of hun voorouders nu lid van de kerk waren of niet, zei zuster Marjorie P. Hinckley op 12 april tegen de aanwezige leden van de Daughters of Utah Pioneers. Zuster Hinckley, de vrouw van president Gordon B. Hinckley, werd gehuldigd tijdens de viering van het honderdjarig bestaan van de Daughters of Utah Pioneers in de Assembly Hall op Temple Square. Zij werd vergezeld door haar dochters Kathleen H. Barnes, Virginia H. Pearce en Jane H. Dudley. Zuster Barnes sprak in het kort uit naam van haar vader over haar moeder.

Eenkele honderden woonden het evenement bij, als onderdeel van de tweedaagse viering van het honderdjarig bestaan van de Daughters of Utah Pioneers, een organisatie die op 11 april 1901 is opgericht. De oorspronkelijke organisatie bestond uit 47 vrouwen en is nu uitgegroeid tot een wereldwijde organisatie die zich inzet om de geschiedenis en de acherfacten van de pioniers te behouden.

Tijdens haar toespraak zei zuster Hinckley dat ze als kind ieder jaar op 24 juli met haar vader en haar broers en zussen via Emigration Canyon naar Little Mountain ging, 'waar de pioniers over de heuvel de vallei inkwamen.'

'We gingen altijd op de rotsen zitten en dan vertelde hij het verhaal van zijn moeder, Mary, en het leed dat zij in de handkargroep Martin onderging. Die groep was op weg naar de vallei door vroege winterstormen overvallen. Mary, mijn grootmoeder, verloor onderweg twee zussen, een broer en later ook haar moeder. Haar tenen waren bevroren en moesten geamputeerd worden. Later trouwde ze en kreeg dertien kinderen. Mijn vader was de jongste.'

Als het gezin op de rotsen van Little Mountain zat, herinnert zuster Hinckley zich, preekte hun vader niet. 'Maar de liefde en waardering voor zijn moeder kwam diep uit zijn hart. Al op jonge leeftijd besloot ik dat

ik trouw aan het evangelie zou blijven, zodat haar leed niet voor niets zou zijn geweest.

'Ik weet dat ik haar op een dag zal ontmoeten. Hoe kan ik haar aankijken als ik niet op de fundering heb gebouwd die zij heeft gelegd? Ik ben dankbaar dat ik een kleindochter van Mary Goble Pay ben, en een nakomeling van veel anderen die over de vlakten zijn getrokken. Hun verhalen zijn verlichtend en inspirerend op

mijn eigen reis. Wij delen allemaal in het erfgoed dat zij ons hebben gegeven.'

Tijdens haar toespraak legde zuster Barnes uit dat 'Moeder aan al haar dochters en kleindochters een foto's van verschillende generaties heeft gegeven. Ik heb nu acht generaties op foto's, vanaf mijn vijf kleindochters tot zeven generaties daarvoor – beginnend met de vrouw die als eerste [in de familie] lid van de kerk werd. (...) Ik kijk vaak naar die foto's en dan zie ik mezelf in die lange lijn getrouwen. Dan zie ik in wat een voorrecht en zegen het is om deel uit te maken van deze pioniersbeweging.' □

Geplaast met toestemming van Julie A. Dockstader, Church News, 21 april 2001

Zuster Marjorie Pay Hinckley wordt gehuldigd door de Daughters of Utah Pioneers.

FOTO: GARY CHUCK WING, GEFILMST MET TOESTEMMING VAN CHURCH NEWS

Ouderling Ballard spreekt over de goddelijke opdracht van de vrouw

'Hiervan kunt u zeker zijn: de Heer houdt vooral van de rechtschapen vrouwen – vrouwen die niet alleen getrouwd zijn, maar ook vol geloof, vrouwen die optimistisch en opgewekt zijn omdat ze weten wie ze zijn en welke weg ze gaan, vrouwen die ernaar streven om te leven en te dienen als vrouwen van God', zei ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen op 3 mei tijdens de BYU-vrouwenconferentie.

'Elke zuster in deze kerk die verbonden met de Heer heeft gesloten, heeft een goddelijke opdracht om zielen te helpen redden, om de vrouwen van de wereld voor te gaan, om de gezinnen van Zion te sterken, en om Gods koninkrijk op te bouwen', legde ouderling Ballard uit.

Over de belemmeringen en mogelijkheden op ons levenspad zei ouderling Ballard dat het belangrijk is om de influisteringen van de Heilige Geest te begrijpen. Vervolgens gaf hij vijf richtlijnen.

'Ten eerste: vasten en bidden.' Hij zei dat de zoons van Mosiah veel gebeden en gevast hadden, waardoor zij met de geest van profetie en openbaring gezegend werden. (Zie Alma 17:3.)

'Ten tweede: u verdiepen in de Schriften. (...) De Schriften zijn een kanaal voor persoonlijke openbaring. Ik vraag u dringend om ze intensiever te bestuderen.'

'Ten derde: u voorbereiden om tijd in het huis des Heren door te brengen. (...) Want binnen de muren van de tempel ligt de macht die u zal verster-

ken tegen de wisselvalligheden van het leven.'

'Ten vierde: luisteren naar de raad van uw ouders en uw echtgenoot. (...) Vraag een zegen van uw vader of uw partner. Als hij overleden is of het om de een of andere reden niet kan of niet waardig is, ga dan naar uw bisschop of uw ringpresident.'

'Ten vijfde: gehoorzaamheid en bekering. (...) U kunt de waarden van het ware vrouwzijn niet negeren en verwachten dat de Heilige Geest bij u blijft.'

'Mensen die de stem van de Heer kunnen horen en gehoor geven aan die influisteringen, worden waardevolle middelen in zijn hand.' □

*Geplaatst met toestemming
van Julie A. Dockstader,
Church News, 12 mei 2001*

FOTOGRAF: STUART JOHNSON, GERAIST MET TOESTEMMING VAN CHURCH NEWS

Ouderling M. Russell Ballard (midden), en zijn vrouw, Barbara, spreken met Merrill J. Bateman, president van de Brigham Young University.

President Monson moedigt vrouwen aan om hun gezin te versterken, hun talenten te gebruiken en God te dienen

Mannen en vrouwen zijn mees-terwerken van God, naar zijn beeld geschapen, zei president Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, op 4 mei tijdens de vrouwenconferentie van de Brigham Young University. Hij werd vergezeld door zijn vrouw, Frances, toen hij duizenden in het Marriott Center toesprak. 'U kunt die overtuiging niet echt hebben zonder een sterk nieuw gevoel van kracht en macht te krijgen. Wij, als heiligen der laatste dagen, weten dat wij al leefden voordat we naar deze aarde gingen, (...) waarop we moeten tonen dat we Gods gebod gehoorzamen en daarmee in aanmerking komen voor de celestiale heerlijkheid.

'En zo komen wij erachter wie wij zijn. En wat verwacht God nou dat wij worden?' vroeg president Monson tijdens de laatste bijeenkomst van de tweedaagse conferentie.

'De weg daar naartoe is niet makkelijk', zei president Monson. 'Beste zusters, ik wil drie richtlijnen voor onze tijd voorstellen: versterk uw gezin, laat anderen meegenieten van uw talen en dien uw God.'

Vervolgens ging president Monson verder op zijn richtlijnen in.

'Om het gezin te versterken, moet u weten hoe essentieel u bent in dat proces', zei hij. 'Maar al te vaak onderschatten vrouwen de goede invloed die zij kunnen hebben. U kunt heel goed de formule volgen die de Heer in de Leer en Verbonden heeft gegeven voor de bouw van de Kirtland-tempel: "Vestigt een huis, ja, een huis des gebeds, een huis van vasten, een huis des geloofs, een huis van wetenschap, een huis van heerlijk-

President Thomas S. Monson, op deze foto met zijn vrouw, Frances, sprak tijdens de laatste bijeenkomst van de BYU-vrouwenconferentie.

heid, een huis van orde, een huis van God" (LV 88:119).

'In zo'n huis vinden we gelukkige, glimlachende kinderen die door voorschrift en voorbeeld de waarheid geleerd hebben. In een mormoons gezin worden kinderen niet alleen getolereerd, maar verwelkomd; niet bevoelen, maar aangemoedigd; niet gedreven, maar geleid; niet verwaarloosd, maar gekoesterd.'

Hij raadde gezinnen ook aan om geen schulden te maken. Hij zei dat 'er spanning ontstaat, vaker ruzies voorkomen en zenuwen op de proef worden gesteld als buitensporige schulden aankloppen bij het gezin.

'Middelen die opgaan aan het afbetalen van schulden, betalen nog voor geen kruimel eten, verschaffen geen graadje warmte in huis, en bekostigen nog geen draadje van een kledingstuk. Veel meer mensen zouden het op de golven van hun economisch stormachtige leven uithouden als ze een jaarvoorraad eten en kleding had-

den, en geen schulden hadden. Tegenwoordig zien we dat velen deze raad precies omgekeerd gevolgd hebben: ze hebben schulden voor minstens een jaar en hebben geen eten.'

'Laat anderen meegenieten van uw talenten', zei president Monson, en hij sprak over een bezoek aan een verpleeghuis waar een meisje tijdens de zondagsdiensten op haar viool zou spelen. 'Ze vertrouwde me toe dat ze zenuwachtig was en hoopte dat ze haar best kon doen. Terwijl ze speelde, riep een bejaarde patiënt: "O, wat ben je mooi en wat speel je prachtig."

'Nadien feliciteerde ik haar en haar begaafde begeleider. Zij antwoordden: "We kwamen om de zwakken, de zieken en de bejaarden wat op te beuren. Onze angst verdween tijdens het spelen. We vergaten onze eigen zorgen. We hebben hen misschien opgebeurd, maar zij hebben ons echt geïnspireerd."

President Monson moedigde zijn luisteraars ook aan om "zowel toepas-

FOTOGRAF: MICHAEL BRANDY, GEFILMDE MET TOESTEMMING VAN CHURCH NEWS

sers als bedenkers te zijn, uw gedachten in daden om te zetten en uw gedachten na te leven op het hoogste niveau van uw idealen. Tijd is de grondstof van het leven. Elke dag ontvouwt zich als een geschenk dat ons de kans geeft om een stof van gezondheid, plezier en inhoud te weven, en ons te ontwikkelen tot een beter persoon dan we aan het begin ervan waren.'

'Dien uw God', zei president Monson. 'Shakespeare heeft in zijn toneelstuk *Hendrik de Achtste* door middel van kardinaal Wolsey het belang van dit beginsel onderstreept. Toen men kardinaal Wolsey al zijn gezag en al zijn trots ontnam, klaagde hij uit het diepst van zijn ziel: "Had ik slechts mijn God gediend met half de ijver

waarmee ik mijn koning heb gediend, dan zou Hij mij niet naakt aan mijn vijanden hebben overgelaten."

President Monson vertelde toen het verhaal van Catharine Curtis Spencer, een vrouw en moeder uit de tijd van de pioniers. Toen ze met haar man en zes kinderen Nauvoo had verlaten, werd ze ziek. Haar man schreef een brief naar haar ouders in Boston om te vragen of zij bij hen mocht wonen totdat hij zich in het westen gevestigd had. Zij schreven terug dat ze alleen mocht terugkomen als ze haar geloof zou verloochenen. De vrouw weigerde dat en overleed kort daarna.

'Dat is de geest van God dienen', legde president Monson uit. 'Dat is de geest van Hem op de eerste plaats zetten. Ook al zullen wij niet noodza-

kelijkerwijs ons leven verspelen door onze God te dienen, wij kunnen in elk geval onze liefde voor Hem tonen door hoe goed wij Hem dienen. Hij die ons stille gebed hoort, Hij die onze ongeëerde daden ziet, zal ons openlijk belonen als de tijd gekomen is. (...)

'Mogen wij allen, en iedereen op wie wij invloed hebben, God bidden dat geen vijand dat deel van de linies zal doorbreken dat aan ons is toegewezen. Het maakt weinig uit in welke kerkorganisatie wij geroepen zijn te werken. Ons is een deel van de linies gegeven om te verdedigen, en het is onze plicht om dat te doen.' □

Geplaatst met toestemming van Julie A. Dockstader, Church News, 12 mei 2001

Ouderling Holland wijdt monument van vrouwelijke pioniers

Ze werkten hard aan de zij van hun man in de katoenbouw, ze voedden de kinderen op, ze kookten boven open vuren en ze veegden het zand uit hun ogen. Toch komen de bijdragen die de vrouwelijke pioniers in de negentiende eeuw hebben geleverd om de woestijnen in het zuidwesten van Utah te koloniseren in de geschiedenis nauwelijks ter sprake.

In zijn toespraak tijdens de wijding van een monument ter ere van deze vrouwen citeerde ouderling Jef-

frey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen de Amerikaanse schrijver Wallace Stegner, die na zijn

studie van de mormoonse pionier zei dat 'mormoonse mannen sterk waren, maar dat mormoonse vrouwen ongelofelijk waren'.

Het bronzen standbeeld stelt een jonge moeder voor die in de ene hand de Schriften vasthoudt en in de andere een kind. 'In haar armen houdt ze wat het belangrijkste voor haar is - haar gezin en haar geloof', zei ouderling Holland. 'Kijk naar haar gezicht. Vol geloof gaat ze de toekomst tegemoet.'

Het monument staat op het terrein van de historische Relief Society Hall in Washington City (Utah), als eerbetoon aan de vrouwelijke pioniers. Meer dan duizend aanwezigen waren naar deze historische plek gekomen en keken naar de onthulling van het standbeeld door de plaatselijke beeldhouwer Jerry Anderson.

Terwijl hij de deugden prees van

Ouderling Jeffrey R. Holland spreekt meer dan duizend aanwezigen toe bij de historische Relief Society Hall in Washington City (Utah).

deze vrouwelijke pioniers, die in de geschiedenis over het algemeen onbekend zijn gebleven, beschreef ouderling Holland hoe er door de offers van de pioniers gewassen op het ruwe land groeiden. 'Ik ben opgegroeid met het verhaal van mijn betovergrootvader Robert Gardner, die zijn prachtige boerderij en zijn fabriekje in de buurt van Salt Lake City achterliet om met zijn vrouw en kinderen naar het zuidwesten van Utah te verhuizen.

Toen hij in Washington aankwam en de vrienden ontmoette die zich al eerder bij de Virgin River hadden gevestigd, zei hij dat hij voor het eerst in zijn leven echt bang was. En dat zei een man die ruim zestienhonderd

kilometer van Toronto (Canada) naar Nauvoo (Illinois) en terug had gelopen, rivieren en moerassen had overgestoken, met alleen wat we nu crackers noemen om te eten en de kleding die hij droeg. Niets had hem bang gemaakt, maar de aanblik van deze mannen en vrouwen in Washington maakte hem bang. Hij schreef in zijn dagboek dat bijna iedereen die hem begroette malaria had. Hij zei dat de kleding van iedereen versleten was en dat ze die vervangen hadden door de matige katoen die ze zelf verbouwd hadden. De vrouwen hadden het gekaard, gesponnen en geweven en de lappen met natuurlijke kleurstof bewerkt. Robert merkte op dat deze mannen,

vrouwen en kinderen kledingstukken aan hadden met een kleur die angstig veel op de bleke, blauwe kleur van hun gezicht leek.

Toen keek hij naar zijn charmante en keurig geklede vrouw en dochters, die er nog steeds schoon en smaakvol uitzagen. Hij wist dat ook zij de komende dagen door de zon, ziekte en koorts getroffen zouden worden, en hij huilde. Hij schreef in zijn dagboek dat dit de grootste beproeving in zijn lange mormoonse tijd was. Maar net als de vrouwen uit Washington zei hij: "Wij vertrouwen op God en gaan voorwaarts." □

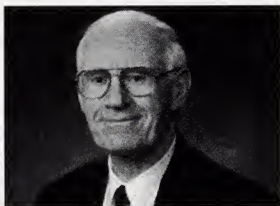
*Geplaatst met toestemming
van Shaun D. Stahle,
Church News, 12 mei 2001*

Ouderling Loren C. Dunn op zeventigjarige leeftijd overleden

Ouderling Loren C. Dunn, president van de Boston-tempel (Massachusetts) en emeritus lid van het Eerste Quorum der Zeventig, is op 16 mei 2001 tijdens een operatie aan complicaties overleden. Hij was zeventig jaar. De voormalige zakenman en redacteur is meer dan 32 jaar voltijds voor de kerk werkzaam geweest.

Loren Charles Dunn is op 12 juni 1930 in Tooele (Utah) geboren, in het gezin van Alex F. en Carol Horsfall Dunn. Hij studeerde in 1953 aan de Brigham Young University af in journalistiek en economie. Vervolgens was hij twee jaar op zending in Australië, gevolgd door twee jaar militaire dienst in Duitsland. Later studeerde hij in Boston public relations en was hij als redacteur werkzaam.

Hij trouwde op 15 december 1959 in de Salt Lake-tempel met Sharon Longden. Voordat hij als kerkleider

Ouderling Loren C. Dunn.

werd geroepen, werd Loren Dunn erkend voor zijn werk in economische planning en ontwikkeling op regionaal niveau. Ook was hij directeur communicatietechniek bij de New England Council for Economic Development in Boston.

Ouderling Dunn werd op 6 april 1968 geroepen als lid van de Eerste Raad der Zeventig en op 1 oktober 1976 als lid van het Eerste Quorum der Zeventig. Hij was president van het gebied Noord-Amerika-Oost, al-

gemeen bestuurder van de afdeling kerkgeschiedenis en bestuurder van de afdeling coördinatie. Hij was ook algemeen bestuurder van de afdeling zendingswerk en president van Nauvoo Restoration Inc.

Ouderling Dunn was op vele plaatsen in de wereld als presiderende functionaris van een gebied of als lid van een gebiedspresidium werkzaam, waaronder Australië, Nieuw-Zeeland, Brazilië en de Filipijnen. Hij was ook op de afdelingen familiegeschiedenis en leerplannen werkzaam. En hij was president van het zendingsgebied Sydney (Australië) en raadgever van een zendingspresident.

In juni 2000 werden ouderling en zuster Dunn geroepen als president en mater van de Boston-tempel. Ouderling Loren C. Dunn en zijn vrouw hadden vijf kinderen en zes kleinkinderen. □

Extra ideeën voor de participatieperiode

Jeugdwerkleidsters kunnen de volgende ideeën gebruiken als aanvulling op de Participatieperiode in deze uitgave van de Liahona. Voor de les, de instructies en de activiteit die overeenkomen met deze ideeën, raadpleegt u 'Ik kan de profeet volgen' op blz. 6-7 van De Kinder-vriend in deze uitgave.

1. Leg uit dat we ons hele leven beslissingen moeten nemen. Als we doen wat de profeet van ons vraagt, zullen we naar onze hemelse Vader teruggeleid worden. Maak een bordspel voor de kinderen. Maak een pion voor iedere klas – een plaatje van een jongen en een meisje. Geef ze verschillende kleuren. (Of gebruik knopen, bonen of steentjes.) Tekenen op een groot vel papier, of op het bord, een pad van ons huis op aarde naar onze Vader in de hemel. Tekenen ook andere paden die van het hoofdpad afwijken en doodlopen. Verdeel de paden in vierkantjes. Bevestig op de kruispunten een foto of de naam van een hedendaagse profeet. Zet op het volgende gedeelte van het pad dat naar onze hemelse Vader leidt wat adviezen van die profeet, aan de hand waarvan wij bij onze hemelse Vader kunnen terugkeren. (Bijvoorbeeld: Joseph Smith – wij moeten ons laten doppen door iemand die daartoe van God de bevoegdheid ontvangen heeft; Joseph F. Smith – wij beho-

ren gezinsavond te houden; Ezra Taft Benson – wij behoren het Boek van Mormon te bestuderen. Zie de achterkant van de platen van de profeten in 'Evangelieplaten' of de toespraken van de algemene conferentie in de *Liahona* voor andere ideeën.) In de volgende ruimte op de doodlopende paden zet u iets wat de profeten ons juist niet geboden hebben. (Bijvoorbeeld: stelen, afkijken, onvriendelijk zijn, alleen tiende betalen als we geld over hebben, enzovoorts.) Doe opgevouwen, genummerde stukjes papier in een bakje. Laat iedere klas om de beurt een nummer uit het bakje halen en met de pion het aangegeven aantal plaatsen op het bord vooruitgaan. Als ze bij een kruising komen, vraag dan welk pad ze willen volgen en waarom; ga dan met de pion verder. Speel totdat alle klassen het einde bereikt hebben. U kunt samen met de dirigente afspreken om liederen of lofzangen te zingen die met de keuzen van de kinderen te maken hebben.

2. Met behulp van de achterkant van de platen van de profeten in 'Evangelieplaten' of aan de hand van de toespraken van de algemene conferentie in de *Liahona*, kunt u verscheidene adviezen van hedendaagse profeten uitkiezen. Zet het advies van de profeten op aparte vellen papier en

voouw ze op. Doe ze in een doosje. Laat iedere klas een papiertje uit het doosje halen en de raad daarop pantomimisch uitbeelden. Laat de rest van de kinderen raden wat de klas doet om 'de profeet te volgen'. Als ze het juiste antwoord hebben geraden, laten hen dan raden welke profeet die raad heeft gegeven. (Er kunnen meerdere antwoorden juist zijn.) Hang de plaat van de profeet op met zijn adviezen eronder. Als de laatste klas klaar is, zingt u een liedje of lofzang met de kinderen waaruit blijkt hoe belangrijk het is om naar de profeet te luisteren. Geef uw getuigenis dat u gezegend bent omdat u naar de raad van de profeten hebt geluisterd. Voor oudere kinderen: geef de klassen een schrijftuurplaats waarin de raad van hun profeet tot uitdrukking komt. Laat hen de teksten opzoeken voordat ze aan hun pantomime beginnen.

3. Aanvullende informatie is te vinden in: Jane McBride Choate, 'Wie is die profeet?', *De Kinder-vriend*, september 2001, blz. 2-4; Thomas S. Monson, 'Het voorbeeld van een profeet', *De Kinder-vriend*, september 2001, blz. 5; Angie Bergstrom, 'Hij zorgt voor zijn kerk', *De Kinder-vriend*, augustus 2001, blz. 10-12; Ann Jamison, 'Het voorbeeld van de profeten', *De Kinder-vriend*, november 2000, blz. 6-7, 16. □

De Kindervriend

VOOR DE KINDEREN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN ■ SEPTEMBER 2001

'WIE IS DIE P

ROFEET?'

Jane McBride Choate
Een waar gebeurd verhaal

Jenelle hoorde hoe haar beste vriendin, Michelle, haar vriendin Rebecca voor haar verjaardagsfeestje op zondag uitnodigde. Ze zouden gaan zwemmen.

Michelle had Jenelle ook al uitgenodigd en Jenelle had nog niet gezegd of ze zou komen. Maar ze wist dat ze niet naar dat feestje zou gaan.

Michelle en Jenelle waren al sinds hun zesde jaar bevriend. Maar nadat Jenelle en haar ouders negen maanden geleden lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen waren geworden, was er tussen hen veel veranderd. Dat ze lid van de kerk was geworden, had de gevoelens van Jenelle voor Michelle niet veranderd, maar Michelle kon niet goed begrijpen waarom Jenelle anders was dan voorheen.

Na school sjokte Jenelle naar huis, meer ontmoedigd dan ooit. Iedereen die door Michelle voor haar feestje was uitgenodigd, zou komen. *Mama weet wel een oplossing*, dacht Jenelle. *Ik voel me altijd beter als ik met mama heb gepraat.*

Thuis vertelde ze haar moeder het hele verhaal. 'Wat moet ik beginnen?' vroeg ze.

Mama sloeg haar arm om Jenelles schouders. 'Je moet beslissen wat het belangrijkste voor je is — naar het feestje

van je vriendin gaan of de geboden gehoorzamen', zei ze.

Jenelle zuchtte. Ze wist wel wat ze moest doen. Maar daardoor werd het nog niet gemakkelijker. Ze wilde haar vriendin niet kwetsen en ze wilde graag naar het feestje. Maar ze kon niet zomaar een gebod overtreeden; vooral niet omdat ze de profeet tijdens de algemene conferentie had horen uitleggen hoe belangrijk het is om de sabbatdag te heiligen.

Ze wist wat haar te doen stond. De volgende dag na school haastte ze zich naar huis en pakte het cadeautje dat ze voor Michelle had gemaakt, in. Vervolgens liep ze naar het huis van Michelle.

'Ik heb een bijzonder verjaardagscadeautje voor je gemaakt', zei ze. Het spijt me dat

ik niet op je verjaardagsfeestje kan komen. Dat komt doordat het op zondag is.'

Michelle maakte het pakje open en hield het cadeau omhoog. 'Een vogelhuisje!' zei ze. 'Wat prachtig! Heb je dat zelf gemaakt?'

Jenelle knikte. 'Op de prestatiedagen van het jeugdwerk.' Ze vertelde Michelle over het jeugdwerk en de prestatiedagen voor meisjes van haar leeftijd.

'Wat is er mis met zwemmen op zondag?' vroeg Michelle nadat ze Jenelle voor het cadeau had bedankt. 'We gaan 's middags als jouw kerkdiensten al afgelopen zijn.'

'De profeet zegt dat we de sabbatdag heilig moeten houden', legde Jenelle uit.

'Wat betekent dat?' vroeg Michelle.

'Het betekent dat we op zondag geen boodschappen doen, niet zwemmen, geen sport en zo.'

'Wat doe je dan wel?' vroeg Michelle zich af.

'We gaan naar de kerk, zijn in ons gezin, luisteren naar muziek, lezen de Schriften.' Jenelle glimlachte terwijl ze aan afgelopen zondag dacht. 'Soms doen we een dutje.'

Michelle fronste haar wenkbrauwen.

'Wie is die profeet? Waarom moet je doen wat hij zegt?'

'Hij is de president van de kerk', legde Jenelle uit.

'Dus hij is de baas?'

Jenelle glimlachte weer. Ze had de profeet nooit als 'de baas' horen beschrijven, maar voor mensen die geen lid van de kerk waren, zou dat wel logisch klinken.

'Waarom is die profeet zo bijzonder?' vroeg Michelle.

'Hij vertelt ons wat onze hemelse Vader ons wil laten weten.'

'Bedoel je dat hij met God praat?'

'Ja', antwoordde Jenelle nadrukkelijk. Ze wist wel dat veel mensen dat niet konden begrijpen.

'Wie is hij?' vroeg Michelle.

'Onze profeet heet president Gordon B. Hinckley.'

'Moet je alles doen wat hij zegt?'

'Het moet niet. Wij willen dat', zei Jenelle in de hoop dat Michelle het zou begrijpen.

'Kom je volgend jaar op mijn verjaardagsfeestje als ik het niet op zondag houd?' vroeg Michelle.

Jenelle sloeg haar armen om haar vriendin heen en zei: 'Ik begin nu al met aftellen.' □

HET VOORBEELD VAN EEN PROFEET

President Thomas S. Monson
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Wij steunen Gordon B. Hinckley als president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en als profeet, ziener en openbaarder van de kerk in deze tijd. Van een trotse vader heb ik een brief ontvangen waarin hij vertelt over een ervaring met zijn toen vijfjarige zoon, en van de liefde van die jongen voor de president van de kerk en zijn verlangen om zijn voorbeeld te volgen.

De vader schreef: 'Toen Christopher vijf jaar was, maakte hij zich op zondag meestal zelf klaar om naar de kerk te gaan. Op een zondag besloot hij dat hij een kostuum en een das wilde dragen; iets wat hij tot dan toe nooit had gedaan. Hij doorzocht zelf de kast naar een das van zijn broers en vond er een die enigszins versleten was, maar die een klemmetje had en je dus niet behoefde te strikken. Hij klemde de das aan zijn witte overhemd en maakte het geheel compleet met een donkerblauw colbertje dat al jaren in de jongenskast hing.

'Hij ging zelf naar de badkamer en kamde zijn blonde haar net zo lang totdat het perfect zat. Op dat ogenblik kwam ik in de badkamer om mijzelf netjes te maken. Christopher stond naar zichzelf in de spiegel te stralen en riep trots uit: "Kijk papa — Christopher B. Hinckley!"'

Een jongen had naar de profeet van de Heer gekeken. □

Naar een toespraak tijdens de algemene conferentie van oktober 1998.

IK KAN DE PROFEET VOLGEN

Diane S. Nichols

'Ik zal heengaan en doen, wat de Here heeft bevolen, want ik weet, dat de Here geen geboden aan de kinderen der mensen geeft, zonder tevens de weg voor hen te bereiden, zodat zij zullen kunnen volbrengen, wat Hij hun gebiedt' (1 Nephi 3:7).

In 1899 was er niet genoeg water in het zuiden van Utah. Het had er meer dan twee jaar niet geregend. De beekjes en bronnen rondom het plaatsje St. George waren opgedroogd. Er was geen water voor het gewas, dus gingen de planten dood. Het vee ging ook dood. Veel mensen trokken weg uit dat gebied.

Nell was een klein meisje dat in die tijd in St. George woonde. Haar vader vertelde haar dat ze binnenkort ook zouden moeten verhuizen.

In juni gingen Nell en haar moeder naar een conferentie van de kerk in St. George. President Lorenzo Snow, in die tijd de profeet, zou een toespraak houden. Nells vader bleef thuis om in te pakken voor de verhuizing. Nell luisterde aandachtig naar wat de profeet zei. Na de conferentie rende ze naar huis. Daar zei ze tegen haar vader dat president Snow had beloofd dat, als de mensen tiende zouden betalen en zouden planten, het zou gaan regenen, en dat ze dan eten zouden hebben voor het komende jaar.

Nells vader legde uit dat ze het niet zouden overleven als de oogst nog een jaar mislukte. Nell herinnerde hem eraan dat grootvader had verteld hoe de mensen in zijn tijd gezegend werden als ze precies deden wat Brigham Young (1801–1877) hun vroeg. Grootvader had Nell beloofd dat ze ook gezegend zou worden als ze de levende profeet volgde. Nell geloofde haar grootvader en ze bood vader haar eigen spaargeld aan als bijdrage aan de tiende van het gezin.

De volgende morgen zag Nell dat haar vader de akkers aan het ploegen was, zodat ze klaar waren om

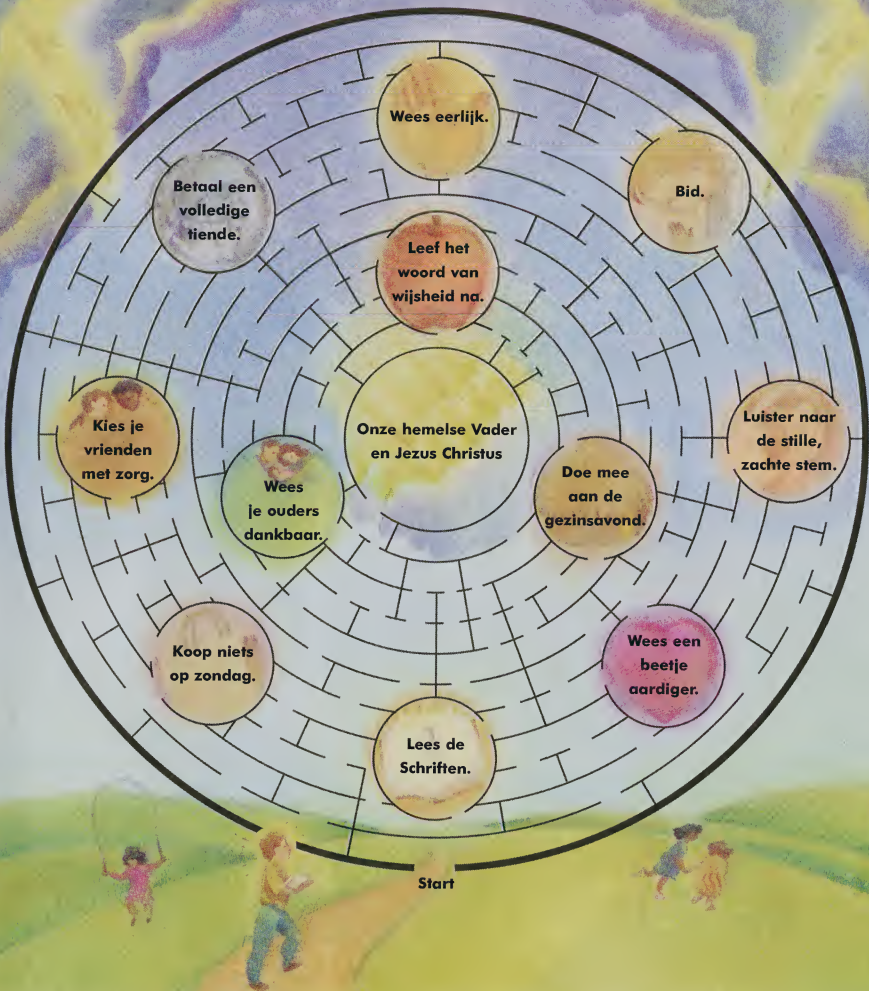
beplant te worden. Het gezin bleef in St. George en deed precies wat de profeet gevraagd had. In de hete, droge weken die volgden, betaalden de mensen van St. George hun tiende, beplantten hun akkers, baden en tuurden naar de wolkeloze blauwe hemel om te zien of de regen al kwam. Toen het twee maanden na de conferentie begon te regenen, waren ze erg dankbaar. Ze hadden dat jaar een rijke oogst!

Wij worden gezegend als we de levende profeet, president Gordon B. Hinckley, volgen. President Hinckley spreekt namens onze Vader in de hemel. Wat hij van ons vraagt, is wat onze hemelse Vader en Jezus willen dat wij doen. Als we gehoorzaam zijn, worden we gezegend.

Ideeën voor de participatieperiode

1. Nodig de vrouw van de bisschop of gemeentepresident uit om wat te vertellen over haar man — zijn kinderjaren, gezin, baan en taak als bisschop of gemeentepresident. Leg uit dat hij de wijk of gemeente dient vanwege zijn getuigenis en zijn verlangen om de profeet te steunen. Vraag de kinderen na te denken over wat de bisschop of gemeentepresident hun gevraagd heeft (tiende betalen, gezinsgebed houden, elke dag de Schriften lezen, gezinsavond houden, de sabbatdag heiligen enzovoort). Leg uit dat de bisschop of gemeentepresident steunen gedeeltelijk bestaat uit doen wat hij ons vraagt. Laat ieder kind zijn of haar hand op een vel papier omtrekken, hem uitknippen en vervolgens op de papieren hand schrijven wat hij of zij zal doen om de bisschop of gemeentepresident te steunen. Maak een poster door de handen op een groot vel papier te plakken. Overhandig de poster zo mogelijk aan de bisschop of gemeentepresident.

2. Kies met een gebed in uw hart een paar evangeliënnormen uit. (Zie het boekje Mijn Prestatiedagen.) Vraag verscheidene volwassenen om op verschillende plaatsen in het lokaal een onderwijspost te bemannen om in de uitgekozen beginselen te onderwijzen. Laat de kinderen van de ene post naar de andere gaan. Zo kan de muzikaleidster bijvoorbeeld bij een post een

nieuw liedje aanleren. Bij een andere post kan een lid van het jeugdwerkpresidium een verhaaltje vertellen. Bij een derde post kunnen de kinderen een spel doen waarbij ze moeten kiezen welke voorwerpen of plaatjes bij elkaar horen. Als de kinderen alle posten gehad hebben, geeft u ze elk een blaadje waarop staat: 'Ik zal de profeet altijd gehoorzaam zijn door _____.' Laat ze een beginsel opschrijven waaraan ze de komende week gaan werken.

Instructies

Volg de leringen van president Gordon B. Hinckley om de juiste route door de doolhof naar onze hemelse Vader en Jezus Christus te vinden. Kleur het juiste pad. Knip deze bladzijde vervolgens uit. Hang hem ergens zo op dat je herinnerd wordt aan het een en ander dat je kunt doen om weer naar onze hemelse Vader en Jezus Christus terug te keren. □

Miyoko en Kazuto op de fiets.

VRIENDSCHAP SLUITEN

Miyako Tashiro

uit Osaka (Japan)

Melvin Leavitt

Miyako Tashiro woont in Osaka (Japan) en is acht jaar. Ze houdt van haar drukke stad met de vele kanalen. Ze houdt ook van haar mooie land.

Japan is een land van met sneeuw bedekte bergen, dichte bossen, kolkende rivieren en prachtige kersenbloesem. De Japanners maken zelf ook kunst en allerlei moois.

Miyako maakt deel uit van die kunstzinnige traditie. Ze speelt viool en piano en oefent vele uren per week. Haar broer van twaalf, Kazuto, speelt ook viool en haar vader, Shigeharu, speelt gitaar. Als ze met z'n drieën oefenen of voorspelen, is Miyako dolgelukkig.

Van haar moeder, Suzuko, leert ze bakken. Ze maken heerlijke cakes, koekjes, ijs en andere heerlijkheden. Zuster Tashiro brengt Miyako ook de kunst van origami bij — bloemen, dieren en andere figuurtjes van papier vouwen.

Miyako heeft allerlei deugden die men in Japan heel belangrijk vindt. Ze is gehoorzaam aan haar ouders, staat open voor alles wat mooi is en werkt toegewijd aan alles wat ze onderneemt. Ze is een goede leerling en doet haar huiswerk zonder mopperen. Haar

lievelingsvak is handenarbeid — daar leert ze beeldhouwen en tekenen.

Maar Miyako is niet altijd serieus. Ze kan de hele familie aan het lachen maken met haar gekke bekken. Met haar vriendinnen ruilt ze graag stickers, doet tikkertje, doet kunstjes aan de rekestok, fietst en gaat touwtje springen.

Zij en Kazuto zijn goede vrienden. Behalve dat ze allebei viool leren spelen, zitten ze ook op Chanbara, een vorm van zwaardvechten. Natuurlijk dragen ze daarbij een helm en gebruiken rubber zwaarden.

Miyako is dol op het evangelie en op het jeugdwerk. Iedere avond leest ze haar moeder voor uit het Boek van Mormon. Ook herinnert ze iedereen aan de gezinsavond.

Zendingswerk gaat bij haar vanzelf. Op een goede dag was ze bij een vriendinnetje thuis en zei plotseling dat ze naar huis moest omdat het tijd voor de gezinsavond was. De moeder van haar vriendinnetje vroeg haar verwonderd wat dat betekende en Miyako legde het haar uit. Op een andere keer vertelde ze een vriendinnetje dat ze vaak tot haar Vader in de hemel bidt. Dat vriendinnetje stelde daar wat

Miyako en haar moeder, Suzuko.

Miyako met een origamiwerkstukje.

Miyako houdt van touwtjespringen.

Een van Miyako's klusjes is alle schoenen opruimen.

Evangeliestudie met het hele gezin.

Voorspelen met haar broer en haar vader.

vragen over en toen leerde Miyako haar bidden.

Onlangs liet Miyako zich dopen en werd ze bevestigd tot lid van de kerk. Ze vertelt dat ze zich heel 'schoon en helder' voelde. Ze wil ervoor zorgen dat de Heilige Geest voortdurend bij haar kan zijn, dus luistert ze goed naar zijn stille, zachte stem.

Ze heeft een vast geloof in het priesterschap. Als ze zich niet goed voelt, vraagt ze om een zegen en als haar vader zijn handen op haar hoofd legt, verwacht ze dat ze genezen zal worden. 'Haar geloof heeft mijn geloof versterkt', zegt broeder Tashiro.

Een van Miyako's lievelingsplekjes is de prachtige berg Mino. Daar gaat het gezin iedere zomer naartoe. Ze nemen een lunchpakket mee en lopen naar een waterval. Daar genieten ze dan van het eten en het uitzicht.

Miyako is een aardig meisje. Ze houdt van al wat mooi is, van haar huisgenoten, haar hemelse Vader en Jezus Christus. Ze is vastbesloten om aan iedereen te vertellen hoe mooi Japan en hoe fijn het evangelie is. □

VERHALEN UIT HET NIEUWE TESTAMENT

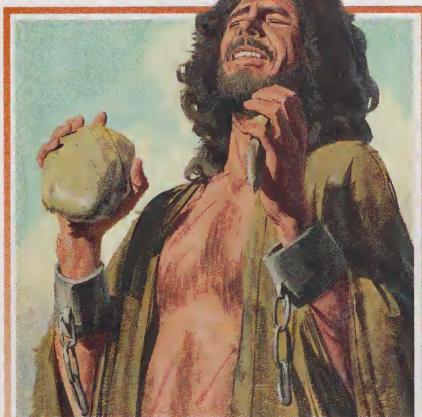
DE MAN MET ONREINE GEESTEN

ILLUSTRATOR: PAUL MANN

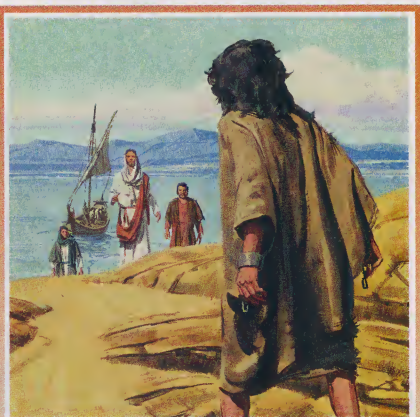
Er woonde in de bergen bij het meer van Galilea een man die een onreine geest in zich had. Die geest maakte dat hij zich als een wilde gedroeg. De mensen daar probeerden hem tegen te houden door hem met touwen en kettingen vast te binden, maar die brak hij allemaal.

Marcus 5:1-4

De man was altijd in de bergen en grotten. Hij schreeuwde voortdurend en sloeg zichzelf met stenen.

Marcus 5:5

Op zekere dag staken Jezus en zijn discipelen in een boot het meer over. Toen Jezus uit de boot klom, kwam de man op Hem afrennen.

Marcus 5:1-2, 6

Jezus zei tegen de onreine geest dat hij uit die man moest komen. De onreine geest kende Jezus. Hij noemde Hem de Zoon van God en hij vroeg Jezus om hem geen pijn te doen.

Marcus 5:7-8

Toen de Heiland de onreine geest vroeg hoe hij heette, antwoordde die: 'Mijn naam is legioen.' *Legioen* betekent *velen*; en er waren veel geesten in die man. Die geesten vroegen Jezus om hen niet weg te sturen maar ze in de lichamen van zwijnen die daar rondliepen te laten gaan.

Marcus 5:9-12

Jezus stemde toe. De onreine geesten verlieten de man en gingen in de ongeveer tweeduizend zwijnen. Maar toen de onreine geesten in hen gegaan waren, stormden de zwijnen de helling af en het meer in, en verdronken.

Marcus 5:13

De mannen die de zwijnen gehoed hadden, renden nu naar de stad en vertelden aan verscheidene mensen wat er was gebeurd. Toen kwamen de mensen naar Jezus toe. Daar zagen ze ook de wilde man, maar hij was niet wild meer.

Marcus 5:14-15

Maar de mensen uit de stad begrepen het niet. De mannen die het gezien hadden, vertelden hun nog eens wat er gebeurd was, maar ze waren allemaal bang voor Jezus en vroegen Hem om weg te gaan. Dus ging Jezus weer in de boot.

Marcus 5:15-18

De man die genezen was, wilde met Hem meegaan. Maar Jezus vond dat niet goed en zei dat hij aan zijn vrienden moest gaan vertellen wat Jezus voor hem gedaan had.

Marcus 5:18-19

En de man vertelde het inderdaad aan zijn vrienden en zij verwonderden zich allemaal over de enorme macht van Jezus.

Marcus 5:20

EEN VROUW RAAKT DE KLEREN VAN JEZUS AAN

Een vrouw die erg ziek was, had al veel dokters bezocht. Ze was al twaalf jaar ziek en de dokters konden haar niet beter maken.

Marcus 5:25-26

Op een goede dag liepen er een heleboel mensen om Jezus heen. De zieke vrouw had van Hem gehoord en geloofde dat ze genezen kon worden als ze zelfs maar even zijn kleren kon aanraken. Dus strekte ze haar hand uit en raakte de zoom van zijn kleren aan.

Marcus 5:27-28

Onmiddellijk was ze genezen. Jezus draaide zich om en vroeg: 'Wie heeft mijn kleren aangeraakt?'

Marcus 5:29-30

Angstig knielde de vrouw nu voor de Heiland neer en gaf toe dat zij Hem had aangeraakt. Jezus zag dat zij door haar geloof genezen was.

Marcus 5:33-34

Mijn ouders gehoorzamen

Gustavo Adolfo Loaiza Vergara

Op een dag ging ik met mijn moeder en mijn broer naar het strand. Onderweg moest mijn moeder even rusten en ze vroeg ons op haar te wachten. Maar wij liepen door. Tot we plotseling beseften dat we verdwaald waren. We gingen terug naar de plek waar mama eerst zat, maar we konden haar niet vinden. Ik begon te huilen en er waren mensen die ons probeerden te helpen. Uiteindelijk vond onze tante ons.

Toen we verdwaald waren, bad ik. Papa had ons geleerd dat we altijd kunnen bidden als we niet weten wat we moeten doen. Ik sprak dus ook stiltesjes een gebed uit en toen werden we gevonden. Ik heb hiervan geleerd dat we onze ouders altijd moeten gehoorzamen. En ik weet dat onze hemelse Vader ons hoort als we bidden.

Gustavo Adolfo Loaiza Vergara (acht jaar) is lid van de wijk Puerto Varas Estación in de ring Puerto Varas (Chili).

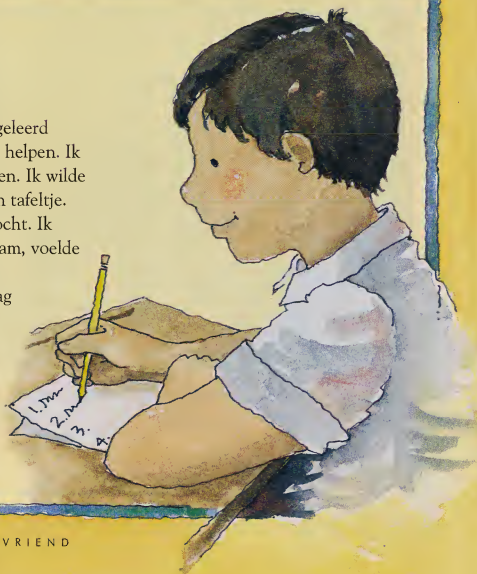
Bidden helpt

Francisco Javier Loaiza Vergara

Ik had een keer een rekentoets. Ik had ervoor geleerd maar ik was vergeten de Heer te bidden om me te helpen. Ik was zenuwachtig en wist niet wat ik moest beginnen. Ik wilde een echt gebed; niet alleen maar stiltesjes aan mijn tafeltje. Dus vroeg ik de leerkracht of ik naar het toilet mocht. Ik verliet het lokaal en ging bidden. Toen ik terugkwam, voelde ik me heel rustig.

De volgende dag kreeg ik mijn toets terug en zag dat ik hem goed had gemaakt. Ik weet dat bidden helpt. Als wij ons best doen en de Heer om hulp vragen, zegent Hij ons. □

Francisco Javier Loaiza Vergara (tien jaar) is lid van de wijk Estación Puerto Varas in de ring Puerto Varas (Chili).

Een hartverwarmende reactie op het permanente studiefonds

Bij de aankondiging van het nieuwe permanente studiefonds tijdens de afgelopen aprilconferentie legde president Gordon B. Hinckley uit dat sommige mensen al behoorlijke bijdragen aan dat fonds geleverd hebben, 'maar we hebben aanzienlijk meer nodig. Wij nodigen eenieder die wil bijdragen, daartoe uit.' Hij zei verder: 'Ik bid voor het succes van deze onderneming en vraag om uw belangstelling, uw geloof, uw gebeden en uw aandacht hiervoor.' ('Het permanente studiefonds', *Liahona*, juli 2001, blz. 67.)

In antwoord op het verzoek van president Hinckley hebben veel leden over de hele wereld toegezegd aan het fonds te zullen bijdragen. 'De leiders van de kerk zijn bijzonder enthousiast over de reactie van de leden', zei Dale Bills van de afdeling public relations van de kerk.

Ouderling John K. Carmack van de

Zeventig, die onlangs is geroepen om het nieuwe programma te leiden, heeft gezegd dat de aankondiging van het fonds met veel enthousiasme is ontvangen door de mensen die er iets aan hebben – jonge leden in ontwikkelingslanden die anders geen opleiding kunnen volgen. 'Over de hele wereld werd gejuicht toen het

programma bekend werd gemaakt', zei ouderling Carmack.

Volgens ouderling Carmack zal het nieuwe programma dit najaar in een aantal landen op beperkte schaal worden gestart. 'We zullen het programma eerst goed opzetten en het vervolgens aan duizenden studenten over de hele wereld beschikbaar stellen', zei hij.

Leden die aan het fonds willen bijdragen, kunnen dat doen met behulp van het specificatieblaadje 'Tiende en andere gaven' dat in de kerk verkrijgbaar is. Zet 'Permanent studiefonds' of 'PSF' in de ruimte die voor overige gaven bestemd is. □

Opleiding tot lasser biedt hoop en mogelijkheden aan getrouwe leden in Mexico

Jason Swensen

Rodolfo Uribe is een van de tienduizenden die tijdens de priesterschapsbijeenkomst van de algemene conferentie de aankondiging van de profeet over het permanente studiefonds hoorden. De aankondiging van president Gordon B. Hinckley was vreugdevol nieuws voor de getrouwe leden in ontwikkelingslanden die om opleidingsmogelijkheden hadden gebeden.

Een aantal jaren geleden was broeder Uribe een van de vele getrouwe teruggekeerde zendingen die om een kans baden om zichzelf te kunnen verbeteren. Hij was op zending geweest in Oaxaca (Mexico) en had het evangelie aan Mexicanen verkondigd. Toen hij naar huis ging, in Sonora, kon hij nauwelijks mogelijkheden voor werk of onderwijs vinden.

Toen hoorde hij dat er een experimentele opleiding tot lasser voor teruggekeerde zendingen in Mexico-

stad zou worden opgezet – door Ricks College, de kerkelijke onderwijsinstellingen en de plaatselijke ringen. Broeder Uribe mocht de opleiding van tien weken bijwonen. Daarna had hij een vaardigheid waarmee hij werk kon vinden. Nu is hij gehuwd, vader en een van de leerkrachten die de opleiding tot lasser van Ricks College geven. Het programma is eigenlijk een voorloper van het permanente studiefonds.

'Ik ben zo dankbaar voor president Hinckley en zijn aankondiging; wat

een geweldig idee', zegt broeder Uribe enthousiast omdat anderen over de hele wereld nu ook een dergelijke kans kunnen krijgen.

Na enige tijd in Monterrey gevestigd te zijn geweest, is de opleiding tot lasser nu verhuisd naar Guadalajara. Op 29 april kwamen ongeveer twaalf priesterschapsdragers in het gebouw van de ring Guadalajara-Unión bijeen om aan de opleiding te beginnen.

L. Briscoe Roberts, een gepensioneerd medewerker van Ricks College, die nu als bestuurder van de opleiding tot lasser werkzaam is, is enthousiast voor de nieuwe cursisten in Guadalajara. Hij werkte eerst in Monterrey en was blij met de resultaten. Broeder Roberts zegt dat er in Mexico

Een cursist die de opleiding tot lasser van Ricks College in Guadalajara (Mexico) volgt, stelt zich aan zijn medecursisten voor. Alle cursisten zijn teruggekeerde zendelingen.

veel vraag naar vaardige werklieden is. Sommige mensen die de opleiding hebben gevolgd, hebben werk gevonden en zijn later manager geworden. Anderen zijn voor zichzelf begonnen.

De opleiding mocht worden gegeven in een bedrijf in Monterrey dat grote machines maakt. Faciliteiten, materiaal en apparatuur werden beschikbaar gesteld, zelfs een dagelijkse maaltijd voor de cursisten. Het enige verzoek van het bedrijf was dat zij de studenten na de opleiding als eerste een baan mochten aanbieden, zegt broeder Roberts.

Er komen goede lassers uit de opleiding voort omdat alleen goede werkers worden toegelaten, voegt hij er aan toe. 'Dit zijn uitgelezen, intelligente jongemannen.'

Leo Castagno heeft op Ricks College 27 jaar lang lassers opgeleid, en nu is hij werkzaam als technisch direc-

teur van het programma. Van de cursisten wordt verwacht dat zij hard werken en studeren, zegt hij. 'Dit programma is in feite de tweejarige opleiding tot lasser van Ricks College, maar dan in tien weken samengevat', zegt broeder Castagno.

De geïntegreerde opleiding gaat verder dan alleen lassen, zegt hij. De cursisten leren theorie, wiskunde en zakelijke vaardigheden waar ze later in hun eigen bedrijf of in een leidinggevende positie iets aan hebben. En de evangeliebeginselen zijn in het programma geïntegreerd. Wij hopen dat de cursisten niet alleen goede lassers worden, maar ook betere vaders, echtgenoten en leden van de kerk.

Armando Fajardo, die in Tijuana (Mexico) op zending is geweest, en nu vier kinderen heeft, wilde eerst een tacostalletje beginnen voordat hij in Guadalajara aan de opleiding tot

lasser begon. Hij had om leiding geboden zodat hij een carrière zou kunnen vinden waardoor hij zichzelf en de positie van zijn gezin en de kerk zou kunnen verbeteren. Nu is hij bijzonder dankbaar voor deze kans.

'De Heer bereidt ons op de toekomst voor', zegt broeder Fajardo.

Saván Ramírez had over een betere baan gedroomd voordat hij van de opleiding tot lasser hoorde. Door zijn huidige baan als ordehandhaver is hij vaak van huis en moet hij om de zondag werken. 'Deze opleiding is een antwoord op mijn gebeden', zegt broeder Ramírez, lid van de wijk Libertad, in de ring Reforma-Guadalajara (Mexico). 'Na deze opleiding kan ik een betere baan vinden. Dan kan ik meer tijd aan mijn gezin en de kerk besteden.' □

Met toestemming overgenomen uit Church News, 12 mei 2001

Heiligen uit Singapore sturen geschenken naar Cambodja

In de maand maart hebben leden in Cambodja geschenken van leden uit Singapore ontvangen. Maanden eerder zijn de leden uit Singapore begonnen met het verzamelen, sorteren en inpakken van goederen.

Er werd een container met tweehonderd dozen kleding, keukenartikelen, speelgoed, boeken, schoolspullen, schoenen en computers ingepakt. Heiligen der laatste dagen hebben ook ongeveer tienduizend

euro ingezameld om rijst te kunnen kopen.

De container werd uitgeladen en de geschenken zijn onder leden en een weeshuis in Cambodja verdeeld. □

Grote groep leden uit Den Bosch bezoekt de Frankfurt-tempel

Al vroeg in het jaar heeft een groot aantal leden van de gemeente Den Bosch de Frankfurt-tempel bezocht. Het was een bijzondere ervaring, er met zoveel leden uit één gemeente te komen. Zuster Faber schreef het volgende verslag.

Eindelijk was het zover: alles gepakt, op weg naar Duitsland, naar de tempel, met de hele gemeente. Het heeft heel wat voorbereiding gekost en heel wat organisatietalent om het in goede banen te leiden, een tempelreis van zoveel leden.

Nadat iedereen zich bij de kerk had gemeld, werden de auto's ingeladen. Na een gebed voor een voorspoedige reis reden we naar Duitsland, waar nog sneeuw lag langs de wegen, hetgeen vooral in de bergen prachtige vergezichten opleverde. Na vier uur rijden kwamen we bij de Frankfurt-tempel aan. Sommigen gingen eerst naar de winkel om een en ander te halen, anderen gingen al gauw na aankomst naar de tempel, terwijl weer anderen een gezamenlijke maaltijd voorbereidden. Het was net een bijenkorf, maar dan wel een gezellige, en alles verliep heel ordelijk. We aten samen en hadden daarna nog een gezellig samenzijn.

Na een verkwikkende nachtrust

gingen we naar de tempel om het werk voor onze voorouders te doen: de jongeren naar de doopvont, de ouderen de andere verordeningen. Er werden twee echtparen verzegeld. Aan een van de echtparen werden ook hun drie kinderen verzegeld; dat was een geweldig moment en heel ontroerend – ik kan niet goed onder woorden brengen wat ik toen voelde. De Heilige Geest was in ons midden, dat voelden we allemaal; de saamhorigheid onder ons als gemeente Den Bosch – die de laatste tijd enorm is gegroeid – was haast tastbaar. Was dat in de wereld ook maar zo!

Als je in de tempel bent, merk je niets van de buitenwereld. Er heerst serene rust en liefde, je voelt de aanwezigheid van onze hemelse Vader en je voelt zijn liefde voor ons. Je ziet wat het allemaal om gaat: bij Hem terugkeren als de tijd daar is.

We hebben het samen geweldig gehad, dat was nog te merken toen we de volgende zondag in de getuigenis-

dienst vertelden over wat we hadden beleefd. We waren vol van de Geest en getuigden daarvan tot eenieder die het maar wilde horen. We voelden ons weer klaar om anderen te vertellen dat we kinderen van God zijn, om van Hem te getuigen en te doen wat Hij ons vraagt, zodat we eens zullen zijn waar Hij is.

Soms zie ik het leven als een bergtocht:

Gestadig klimt het pad omhoog en moeizaam is de tocht.

Een rots, een kloof en hier en daar een scherpe haarspeldbocht.

O Gids, de weg valt mij soms zwaar, en ver is nog de top; onoverkoombaar rijzen vaak de kale rotsen op.

Ik ben niet bang als Gij mij leidt, dwars door een donker dal, maar geeft Gij mij wat kracht, dat ik de top bereiken zal.

Wijs mij op scherpe rotsen, Heer, maar wijs mij bovenal de plaatsen waar ik vinden kan het zuivere bergkristal. □

Marja Faber

Bouw Den Haag-tempel vordert goed

De bouw van de Den Haag-tempel is in het voorjaar goed gevorderd. In mei is de ondergrondse parkeergarage gebouwd, die plaats zal bieden aan meer dan veertig auto's. Begin juni waren de wanden en het plafond van de parkeergarage gereed. Ook de hellingbaan waarlangs de auto's vanaf volgend jaar de garage binnen zullen rijden, was er al.

Meteen na Pinksteren kon men beginnen met de bouw van de zalen waarin, wanneer de tempel is ingewijd, de verordeningen ten behoeve van levenden en overledenen plaats zullen vinden: de instructiezalen, de celestiale zaal, de verzegelkamer en de ruimte waarin de doop voor de doden kan worden verricht. De doopvont stond al klaar in een opslagruimte in Rotterdam, en moest in de tempel worden geplaatst voordat de buitenmuren klaar waren en men aan het dak zou beginnen. De plaatsing van de doopvont was gepland op 15 juni.

Toren

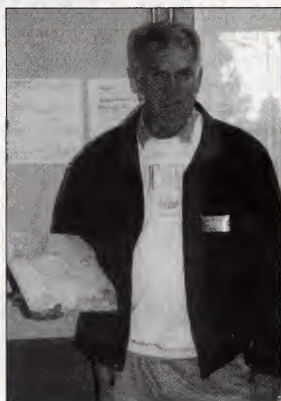
Ook het twee meter hoge beeld van de engel Moroni dat binnenkort de

Wie de tempel-in-aanbouw nadert, kan duidelijk zien waaraan men werkt.

toren zal sieren, stond reeds in juni te wachten tot de toren gereed zou komen.

Op veel tempels is het beeld van de engel met de bazuin pas tijdens de laatste fase van de bouw geplaatst, maar in Zoetermeer gaat het anders. 'Zodra de toren klaar is, zal het beeld

Ouderling Springer laat zien wat voor soort marmer straks in het interieur van de tempel zal worden gebruikt.

van Moroni erop worden gezet', vertelt ouderling Springer, die toezicht houdt op de bouw van de tempel, 'waarschijnlijk al in september.'

Dat zal letterlijk en figuurlijk een hoogtepunt zijn in het bouwproces, maar wil niet zeggen dat het gebouw dan al bijna klaar is. 'De toren

Het plafond van de parkeergarage, resp. de vloer van de begane grond (begin juni). Op de voorgrond is de hellingbaan (inrit van de parkeergarage, aan de achterkant van de tempel) te zien.

zal het eerste klaar zijn,' zegt ouderling Springer, 'daarna worden de buitenmuren van de tempel van boven naar onder met Italiaans graniet bekleed.'

Oersterk

De bouwwijze van de tempel is zeer degelijk; naar normale Nederlandse begrippen wordt het een oersterk gebouw. De architect had zich al verbaasd over de specificaties die de kerk had gegeven: 'Normaal gesproken ontwerpen we gebouwen die minstens 25 jaar meegaan. Maar zo sterk als de tempel wordt – dat gebouw zal zeker 50 jaar kunnen blijven staan!'

Ook de aannemer had zich verwonderd over de hoeveelheid staal waarmee de op zich al degelijke betonnen constructie werd verstevigd.

FOTO: IRANS HEIJDMANN

Een enorme kraan wordt gebruikt om de muren en de doopvont op hun plaats te krijgen. Het gevaarte is zo zwaar dat de grond op een deel van het bouwterrein moest worden verstevigd.

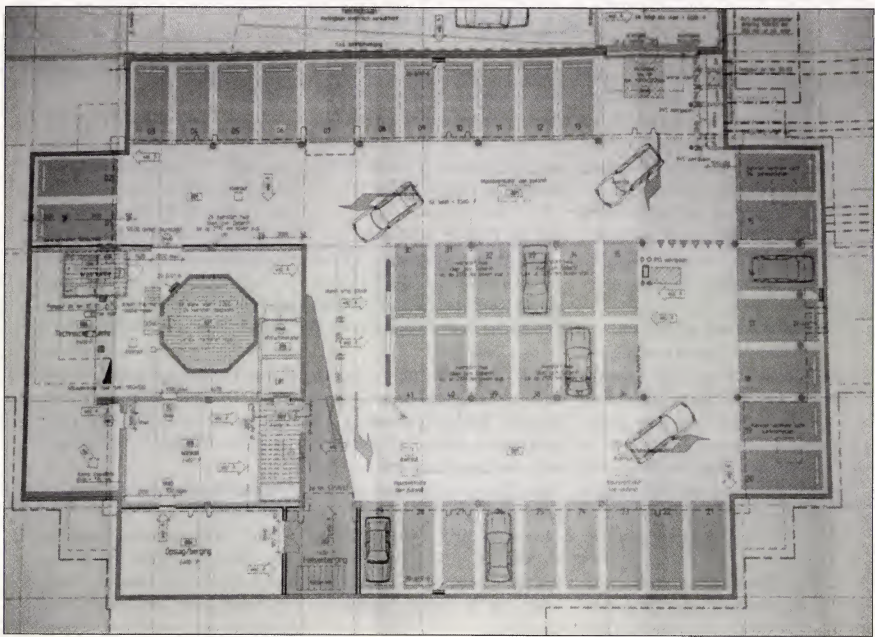

FOTO: IRANS HEIJDMANN

De bouwtekening van de parkeergarage, die plaats zal bieden aan ongeveer veertig auto's.

'Zo'n sterk gebouw kan wel een aardbeving overleven – maar die komen in Nederland toch niet voor?'

We kunnen ons verheugen op een gebouw dat vele tientallen jaren dienst kan doen voor de belangrijkste doeleinden van de kerk: de vervolmaking van de heiligen (die in de tempel belangrijke verbonden met hun hemelse Vader kunnen sluiten), de verkondiging van het evangelie (door de belangstelling die het bij niet-leden zal opwekken) en de verlossing van de doden (waarvoor de heilbrengende verordeningen uitsluitend in de tempels van de Heer kunnen plaatsvinden).

Afwerking

Zowel de buiten- als de binnenkant van de tempel worden mooi afge-

werkt met zorgvuldig gekozen materialen. De buitenmuren worden, zoals eerder gemeld, geheel bekleed met lichtgekleurd graniet. Verschillende ruimtes in de tempel worden met marmer afgewerkt, onder andere de ruimtes bij de doopvont. Aan de afwerking van het interieur wordt in de wintermaanden begonnen; vóór de winter dient de centrale verwarming gereed te zijn.

Het bouwschema geeft aan dat de aannemer en de bouwlieden hun werkzaamheden rond het midden van de maand april 2002 moeten hebben voltooid. Dan zal er nog een en ander aan de stoffering van het gebouw moeten gebeuren en zal het nodige meubilair worden geplaatst; dat zou enkele weken kunnen duren. Als alles klaar is kunnen de open dagen

beginnen, waarop iedereen die maar wil, de tempel van buiten én van binnen kan bekijken. Op die open dagen volgt de inwijding van de tempel – het moment waar we nu naar uitkijken, maar in feite nog maar het begin, want daarna zullen we de tempel kunnen gebruiken voor de verordeningen ten behoeve van onszelf en onze voorouders.

De bovengenoemde tijdstippen zijn nog niet definitief: het is mogelijk dat bepaalde werkzaamheden wat langer duren, maar als het meevalt is alles misschien al wat eerder klaar. Tijdens de eerste maanden van het komende jaar zal het duidelijk worden wanneer de bouw gereed kan zijn. □

Frans Heijdemann

KORT NIEUWS

In deze maandelijks rubriek treft u korte berichten, aankondigingen en andere mededelingen aan. Sommige onderwerpen worden in een volgende aflevering van 'Kerknieuws' uitvoeriger belicht. Berichten zijn welkom bij de nieuwsredactie (Grovestins 64, NL-7608 HN Almelo), ook via e-mail (kerknieuws@hetnet.nl).

40-jarig bestaan ring Den Haag

Op 12 maart was het veertig jaar geleden dat de eerste Nederlandstalige ring werd georganiseerd, de tegenwoordige ring Den Haag. Dat gebeurde op 12 maart 1961 in Rotterdam, tegenwoordig het middelpunt van de derde ring in Nederland. De Hollandse Ring, zoals hij destijds heette, was de eerste ring in Europa buiten Groot-Brittannië, en strekte zich uit van Amsterdam tot Dordrecht. Later werd deze ring de ring Den

Haag genoemd en ontstonden door splitsing de ringen Utrecht (thans Rotterdam) en Apeldoorn. Bij verdere wijzigingen werd de ring Antwerpen als vierde Nederlandstalige ring gevormd.

Broeder Fröhlich overleden

Op 20 mei is broeder Fröhlich uit de wijk Den Haag-Scheveningen op 99-jarige leeftijd overleden. Hij was de oudste hogepriester in de ring Den Haag.

Toen de eerste ring in Nederland werd georganiseerd, werd broeder Fröhlich geroepen als quorumpresident ouderlingen voor de gehele ring. Hij is ongeveer 20 jaar lid geweest van de hoge raad van de ring Den Haag. Broeder Fröhlich was een fervent modelbouwer; een van zijn bekendste uitspraken luidde: 'Ge-loof is als de middelpuntvlieden-de kracht.'

Schoenendoosactie voor herhaling vatbaar

De afgelopen maand berichtten we over de 'schoenendoosactie' waaraan de gemeente Alkmaar had deelgenomen. De leden waren er heel enthousiast over en hebben hiermee een goed doel ge-diend. De zusters van de gemeente Alkmaar hopen dat anderen zich bij hen zullen voegen wanneer er weer een dergelijke actie plaatsvindt. Belangstellenden kunnen contact opnemen met zuster J. Dubbeld, ZHV-presidente van de gemeente Alkmaar (telefoon: 072 - 512 4246 in Nederland).

Laatste herinnering: schrijf- en fotowedstrijd

Voor sommigen is het misschien nog een laatste kans om mee te doen: de fotowedstrijd en schrijfwedstrijd voor deelnemers aan zomerkampen voor verschillende

leeftijdsgroepen. Ook kampeleiders kunnen meedoen, in een aparte categorie. De regels zijn te vinden in 'Kerknieuws' in de *Liahona* van juni 2001. Artikelen (kort of lang) en foto's (op fotopapier afgedrukt, maximaal drie per inzender) kunnen worden gestuurd aan het redactieadres (Grovestins 64, NL-7608 HN Almelo); artikelen kunnen ook per e-mail worden ingezonden (*kerknieuws@hetnet.nl*). De inzendtermijn is verlengd tot 5 september 2001, maar dat is dan ook de uiterste datum. De beste, mooiste of leukste inzendingen komen niet alleen in aanmerking voor een beloning, maar zullen ook worden gepubliceerd in 'Kerknieuws' van december.

Gezellige muziekavond in Nijmegen

De talentenavond in de maand juni is al jaren een goede traditie in de gemeente Nijmegen. Dit jaar waren niet alleen muzikanten aan de beurt, maar hadden ook verschillende leden hun talenten in de keuken uitgeleefd, zodat de bezoekers van de muziekavond in de pauze uit een aantal heerlijke baksels konden kiezen. De deelnemers aan het programma – jongeren en ouderen, zelfs een heel gezin – brachten een grote verscheidenheid aan muziek ten gehore. Ook leden uit andere units in de ring Apeldoorn en uit de naburige gemeente Den Bosch droegen hun steentje bij aan het afwisselende programma, waarnaar in een gezellige sfeer werd geluisterd.

Samenvoeging Haarlem en IJmond

Opnieuw zijn er twee units sa-

Jongeren uit Arnhem en Nijmegen luisteren de talentenavond in Nijmegen op met vierhandig pianospel.

mengevoegd, deze keer in de ring Den Haag. Het betreft de wijk Haarlem en de gemeente IJmond. De gemeente IJmond is enkele jaren geleden gevormd door splitsing van de wijk Haarlem en herindeling van de provincie Noord-Holland. Op 3 juni 2001 zijn de wijk Haarlem en de gemeente IJmond samengevoegd; ze vormen nu een weer grotere wijk Haarlem.

Compositie van Jan Lingen uitgevoerd op Temple Square

Tijdens het jaarlijkse festival voor kerkmuziek in de Assembly Hall op Temple Square (Salt Lake City) is een compositie van Jan Lingen uitgevoerd, namelijk zijn vorig jaar bekroonde bewerking van de lofzang *Uw Geest, o Heer* voor gemengd koor en orgel. Broeder Lingen is quorumpresident ouderlingen in de wijk Hengelo en hij is docent orgel en keyboard aan de muziekscholen in Enschede en Deventer. □

Pas begonnen met een nieuw instrument, en nu al voor het publiek – dat kan tijdens een talentenavond.

In het zendingsveld

■ ALBANIË

Marten en Pietje Mulder
Liahona Fondacioni
Shqiperia Tirana Mission
P.O. Box 2984
Rruga Myslim Shyri Nr. 99
Tirana, Albanië

■ BELGIË

Bubi en Ans Oppermann
Mission belge de Bruxelles
87, Blvd. Brand Whitlock
B-1200 Brussel

■ CANADA

Vincent Noot
Canada Vancouver Mission
8440 Williams Rd
Richmond, B.C.
V6Y 2X4, Canada

■ DUITSLAND

Åsbjorn van der Viis
Deutschland-Mission München
Lommelstrasse 7
D-81479 München

Jarl Rijken
Deutschland-Mission
Hamburg
Rugenberg 7a
D-22549 Hamburg

Dikkie Kniest
Frankfurt-Tempel
Talstrasse 10
D-61381 Friedrichsdorf

■ ENGELAND

Bethuël van Diermen
England London South Mission
482-484 London Road
Mitcham, Surrey
CR4 4ED, Engeland

Daniël Vels
Benjamin Kempnaers
Manchester, England Mission
Trafalgar House
110 Manchester Road
Altrincham, Cheshire
WA14 1NU, Engeland

Hellen van Oudheusden

England Bristol Mission
Southfield House
2 Southfield Road
Westbury-on-Trym, Bristol
BS9 3BH, Engeland

■ FRANKRIJK

Joey van Boekel
Mission française
de Bordeaux
5, place des Quinconces
F-33000 Bordeaux

Alexander Neophytou
Mission française de Marseille
48, avenue Robert Schumann
F-13090 Aix-en-Provence

■ SCHOTLAND

Tirza Reijnders
Frederik Elzinga
Scotland Edinburgh Mission
51 Spyrlaw Road
Edinburgh EH10 5BP,
Schotland

■ VERENIGDE STATEN

Ruben van Impelen
Vincent Feith
Utah Salt Lake City Mission
2102 South 1300 East
Suite 102, Salt Lake City,
Utah 84106, USA

Lydia de Jong
Utah Ogden Mission
2133 Washington Blvd
Ogden, Utah 84401, USA

Garrett Mackay
Spanish Speaking Pocatello
Idaho Mission
1070 Hilline Road, Suite 320
Pocatello, Idaho 83201, USA

■ WEST-INDIË

Azad Nazir
Efrain Rosema
West-Indische Zending
Koostraat 6
Paramaribo
Suriname

Robert Broekman Russell Demeyere

West-Indies Mission
PO Bag 543
Valsayn, Trinidad
West Indies

■ ZWITSERLAND / FRANKRIJK

Harmjan de Jonge
Mission suisse de Genève
8 Chemin William Barbey
CH-1292 Chambésy (GE)

Nieuwe zendelingen

Naam:

Daniël Vels

Naam:

Garrett Mackay

Unit:

Apeldoorn
(ring Apeldoorn)

Unit:

Haarlem (ring Den Haag)

Aanvang zending:

7 februari 2001

Aanvang zending:

mei 2001

Opleidingsinstituut:

Preston (Engeland)

Opleidingsinstituut:

Provo (Utah)

Zendingsgebied:

Manchester (Engeland)

Zendingsgebied:

Pocatello (Idaho),
Spaanstalige zending

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, het zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, de plaats van het opleidingsinstituut, wanneer je zending begint, het adres van het zendingskantoor en een goede pasfoto! Stuur die liefst zo snel mogelijk na ontvangst van de zendingsoproep, want het duurt ongeveer drie maanden (soms vier) tot een naam op deze pagina kan worden vermeld. Zend die gegevens aan:

**Nieuwsredactie Liahona,
Grovestins 64,
7608 HN Almelo, Nederland**

Foto's niet met netjes of paperclips vastmaken!

BOUWEN AAN DE FAMILIEBAND DOOR TEMPELWERK EN FAMILIEGESCHIEDENIS

Het gezin heeft tot doel', zegt ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'kinderen ter wereld te brengen, hun bij te brengen wat goed is, en alle gezinsleden voor te bereiden op de verhoging in eeuwige gezinsbetrekkingen.' (Het gewichtigste van de wet', *Liahona*, maart 2000, blz. 16.) Onze familie wordt sterker als we één worden in doel met onze hemelse Vader en streven naar de verhoging van alle familieleden — in verleden, heden en toekomst.

DE ZENDING VAN ELIA

In 1836 verscheen Elia in de Kirtland-tempel aan Joseph Smith en Oliver Cowdery. Hij kwam om 'het hart der vaderen terug [te] voeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaderen' (Maleachi 4:6; zie ook LV 2) en de sleutels van de verzegelbevoegdheid te herstellen, waardoor gezinnen voor eeuwig met elkaar verbonden kunnen worden. Door de komst van Elia is de interesse voor het familiehistorisch werk toegenomen. (Zie LV 110:13–16.)

Ieder van ons kan in een bepaald opzicht een aandeel leveren in tempelwerk en familiehistorisch onderzoek. De Heilige Geest zal ons leiden als we in gebed proberen te achterhalen wanneer en hoe we die taken kunnen vervullen. We kunnen beginnen met het ontvangen van onze eigen tempelverordeningen en ervoor zorgen dat onze naaste

familieleden dezelfde verordeningen ontvangen. We kunnen aan de hand van onze eigen informatie nagaan wie onze voorouders zijn — en aan de hand van de familie- en andere documenten. We kunnen de namen van onze voorouders naar de tempel sturen en, zo mogelijk, de verordeningen voor hen ontvangen. We kunnen generaties samenbrengen door onze kinderen en kleinkinderen verhalen over de familie te vertellen. Degenen die na ons komen zullen dankbaar zijn als we een verslag bijhouden van de belangrijke gegevens en gebeurtenissen in ons leven.

DAGBOEKEN EN ONZE EIGEN GESCHIEDENIS

Zelfs met ons nog niet geboren nageslacht kunnen de banden versterkt worden. Soms ontwikkelen we die band doordat we een dagboek bijhouden en onze eigen geschiedenis opschrijven. Onze woorden kunnen de komende generaties versterken als

we een verslag maken van de rol van God in ons leven.

Een zuster schrijft: 'Toen ik 21 was, werd ik getroffen door een psychische ziekte die, zoals ik te horen kreeg, levenslang problemen zou veroorzaken. Door middel van priesterschapszegens kreeg ik de belofte dat ik volgens mijn geloof zou genezen. Het behouden van mijn geloof werd mijn grootste uitdaging. In een bijzonder moeilijke periode gaf mijn moeder me de levensgeschiedenis van mijn overgrootmoeder.

'In Zwitserland kreeg ze als jong meisje een ongeneeslijke ziekte. In bed las ze brochures over het priesterschap en over mannen die, net als Jezus, zieken konden genezen.'

Toen haar overgrootmoeder lid van de kerk was geworden, bad ze vol geloof om genezing. Na een van de vele priesterschapszegens schreef ze: 'Ik wil (...) al mijn kleinkinderen vertellen (...) dat geen enkele taal de woorden heeft om het gevoel te beschrijven dat ik kreeg toen ik genas. Ik kon het echt voelen, van top tot teen, en vanaf die tijd was ik beter.'

Die woorden spraken deze zuster sterk aan. 'Mijn geloof werd versterkt', zei ze, 'en ik wist dat ik, in de tijd van de Heer, ook zou genezen.'

Als wij hard werken om op deze en andere manieren eeuwige familiebanden te smeden, zullen onze familieleden gezegend worden met een bindende kracht die generaties zal overbruggen en tot in de eeuwigheid zal reiken. □

Ana Lucrecia Morales

DE GAVE VAN EEN DICHTER

Don L. Searle

*God heeft dichters een
geschenk gegeven:
zij voelen de essentie
van het leven,
schrijft ze.*

Het is een heel gewoon meisje dat ervan geniet om te studeren op de schommel in de patio of om kleren te kopen. Toch is het ook een jonge-vrouw die graag gedichten leest, en zij schrijft dat God de dichters een gave heeft gegeven:

*zij voelen de essentie van het leven,
zoals het water, de aarde, de
ochtend en de maan.*

Op het eerste gezicht lijkt Ana Lucrecia Morales veel op andere meisjes van zestien in Guatemala. Maar haar vriendinnen weten dat ze anders is — op een manier die ze niet altijd begrijpen, maar wel respecteren.

Ze verheugt zich er bijvoorbeeld

op om elke avond na school nog een andere les te volgen, ook als ze veel huiswerk heeft. Dat noemt ze seminarie. Voor de meeste vriendinnen is het seminarie een plaats waar priesters of dominees een opleiding volgen, niets voor een tiener. 'Is dat niet saai?' vragen ze. 'Het is vast heel vervelend,' zeggen ze.

Maar niet voor Analú, zoals haar vriendinnen haar noemen. Haar moeder haalt haar en haar jongere zus en broer op van school, en brengt ze direct naar hun seminaries die om zes uur begint. Analú vertelt haar vriendinnen dat ze seminarie fijn vindt omdat ze daar Jezus Christus beter leert kennen. Ze vindt de Schriften bestuderen ook fijn; ze heeft in haar seminarieklas de tweede prijs voor tekstenbeheersing gewonnen.

Haar klas van vijftien leerlingen krijgt les in hun wijkgebouw — de wijk San Pedrito, in de ring Guatemala-Palmita (Guatemala) — en Analú is elke dag minstens een uur onder vrienden en vriendinnen die

het ook fijn vinden om de Schriften te bestuderen.

Overdag zit Analú op het Colegio Vienna, een particuliere middelbare school die geleid wordt door Oostenrijkse leerkrachten. 'Ik vind het fijn,' vertelt Analú. 'Ik vind dat ik een goede opleiding krijg, en ik heb daar veel vrienden en vriendinnen.' Maar daarvan zijn er maar drie of vier lid van de kerk, en er zit er geen bij haar in de klas.

Niet alleen haar plezier in het seminarie maakt Analú anders dan haar vriendinnen die geen lid van de kerk zijn.

Ze bedankt altijd voor koffie. In een land waar veel mensen werken in de koffieproductie, is dat voor sommigen moeilijk te begrijpen. 'Waarom is koffiedrinken verkeerd?' vragen ze.

'Ik vertel ze dat het niet goed is voor ons lichaam,' zegt ze. Door die vraag kan ze het woord van wijsheid uitleggen.

Meestal respecteren haar vriendinnen haar geloofsovertuiging, maar de meesten zijn het niet met haar eens over het woord van wijsheid en sommige andere dingen. Het is niet gemakkelijk als haar vriendinnen willen dat ze iets anders doet dan wat ze geleerd heeft, en vaak bidt ze om de kracht dat ze voor haar geloof kan uitkomen.

Maar in dergelijke situaties krijgt ze hulp. 'Het seminarie is me in veel opzichten tot steun,' legt ze uit. 'Als er zich problemen voordoen, is het seminarie altijd een hulpmiddel om het goede te kiezen, en het is heel

**Analú is dankbaar voor het
evangelie, waardoor ze leert hoe
ze alles wat God haar geeft,
kan ontwikkelen en er anderen
deelgenoot van kan maken.**

'ELKE GOEDE GAVE'

Als lid van de Zeventig heeft ouderling Robert D. Hales uitgelegd: 'In LV 52:14-19 krijgen we richtlijnen hoe we onze creatieve gaven voor rechtschapen doeleinden kunnen gebruiken. Er staat dat de gave van onderscheid afhankelijk is van gebed, een verslagen geest, gehoorzaamheid aan de verordeningen en geboden, nederige en opbouwende taal, de afwezigheid van onenigheid, nederige erkenning van de macht van de Heer en het voortbrengen van vruchten van lof en wijsheid.

'In afdeling 46, vers 10, wordt verband gelegd met onze "gedachten", de mogelijkheid die we hebben om te studeren, te leren, en onze intelligentie, gaven en talenten te ontwikkelen. We hebben de opdracht om steeds beter te worden.

'Aan een vriend van me werd gevraagd: "Speelt u piano?" Hij antwoordde: "Ik weet het niet. Ik heb het nog niet geprobeerd." Wat een geweldige les! Hoeveel verborgen talenten hebben we die erop wachten om tevoorschijn te komen als we het gewoon proberen!

'Maar vergeet niet dat het ontwikkelen van onze creatieve talenten geen gemakkelijke taak is. Soms betrop ik me erop dat ik mijn gebrek aan talenten goedpraat door te zeggen: "Want allen wordt niet iedere gave geschonken" (LV 46:11). Als we samen werken met vertalers en talen, kunnen we bijvoorbeeld gemakkelijk zeggen: "Wat boft u met uw gave van talen". Eens kreeg ik direct ten antwoord: "Ik heb mijn gave van talen gekregen na duizenden uren studeren en nadat ik veel momenten van mislukking en ontmoediging te boven was gekomen."'

('Every Good Gift', New Era, augustus 1983, blz. 6-7.)

interessant om meer over de profeten te weten te komen en over de manier waarop de Heer zich aan hen geopenbaard heeft.'

De manier waarop Analú gehoor geeft aan de woorden van de Heer en zijn profeten, kan iets te maken hebben met wat ze aan het begin van haar gedicht schreef:

*God heeft dichters een geschenk
gegeven:*

*een zesde zintuig
waardoor ze de essentie
van het voelen waarnemen (...)*

Natuurlijk doet Analú ook dingen die alle meisjes doen. Ze vindt het fijn om samen met vriendinnen muziek te beluisteren. Haar favoriete groep speelt volksliederen en populaire muziek. Ze heeft ook een vriendin die goed piano speelt, en Analú vindt het heerlijk om te luisteren als haar vriendin klassieke muziek speelt.

Ze gaat graag met haar vriendinnen naar de film. Ze bewondert een bepaalde filmacteur — maar niet om zijn uiterlijk. Wat vindt ze dan zo leuk aan hem? Hij speelt altijd grappige rollen, maar die personages zijn heel levensrecht en ze geven echt om anderen.

Deze karaktertrekken zeggen iets over Analú en uiteindelijk ook over het soort gezin dat ze eens zou willen hebben. 'Ik zou willen dat mijn toekomstige kinderen alles hebben wat ik door Gods goedheid zelf heb', zegt ze. 'Ik doe mijn uiterste best om goed te leven, want ik wil een goed voorbeeld voor ze zijn.'

Analú heeft gemerkt hoe goed onze hemelse Vader voor zijn kinderen kan zijn. Toen ze nog klein was, werd haar

vader ernstig ziek. Na diverse operaties, toen de dokters al het mogelijke gedaan hadden, was er weinig hoop dat hij in leven zou blijven. Maar de moeder van Analú riep haar gezin bij elkaar om te bidden en ze vroeg ze dringend om ook zelf te bidden. Hij genas, tot verbazing van zijn dokters,

Analú (tweede van rechts) met haar zus, Luz Andrea Carolina; haar nicht Gabriela; en haar broer, José Manuel.

die zeiden dat het een wonder was. Analú wist dat het een antwoord was op hun gebeden tot onze hemelse Vader, en ze leerde daardoor dat Hij ook haar gebeden zou beantwoorden.

Dergelijke gebeurtenissen en de dingen die haar geleerd zijn, hebben een plaats in hart en zijn deel van haar wezen.

Misschien gaat ze het daarover wel hebben als ze weer een gedicht schrijft. Ze schrijft woorden en zinnen in het Spaans, haar moedertaal als een symbool van wat door onze aderen vloeit en onverwachte kracht ontvangt, onbekend, een onbeschrijflijk gevoel in verzen tot uitdrukking gebracht. □

Ideeën voor schriftstudie

Schriftstudie brengt je dichterbij onze hemelse Vader en daardoor ga je meer op Hem lijken. President Ezra Taft Benson (1899–1994) heeft gezegd dat het Boek van Mormon grote kracht geeft aan degenen die het ijverig bestuderen. 'U zult de kracht vinden om misleidingen te onderkennen. U zult de kracht vinden om op het enge en smalle pad te blijven.' ('Het Boek van Mormon — de hoeksteen van onze godsdienst', *De Ster*, januari 1987, blz. 5.)

Als je het moeilijk vindt om tijd vrij te maken voor schriftstudie, of om de Schriften te begrijpen als je ze wel leest, zijn hier een aantal ideeën waardoor je je persoonlijke schriftstudie zinvoller kunt maken:

✓ Maak van schriftstudie een prioriteit. Misschien denk je dat je er geen tijd voor hebt, maar als je tijd

maakt, zullen de andere dingen die je moet doen ook voor elkaar komen.

✓ Lees elke dag op een bepaalde tijd, bij voorkeur een tijd dat je heel helder bent.

✓ Bid voordat je begint te lezen om inzicht en leiding, en vraag of de Heilige Geest bij je mag zijn.

✓ Neem, als je klaar bent met lezen, een paar minuten de tijd om te overdenken wat je hebt gelezen en erover te bidden. Vraag je af of je echt begrepen hebt wat je gelezen hebt.

✓ Houd een dagboek bij. Schrijf op wat de Geest je over de Schriften zegt.

✓ Vertel iemand anders wat je geleerd hebt. Een denkbeeld uitleggen en er je getuigenis van geven zijn goede manieren om te onthouden wat je geleerd hebt.

✓ Zoek zo mogelijk een plaatsje waar je rustig kunt lezen. Probeer altijd ergens te lezen waar je niet wordt afgeleid.

✓ Kies een onderwerp dat op dit moment met jouw leven te maken heeft en zoek teksten over dat onderwerp.

✓ Denk na over de gevonden leringen en hoe die op jouw leven van toepassing zijn. Besluit hoe je de geleerde beginselen gaat naleven.

✓ Als je aandacht verslapt, lees dan nog eens opnieuw wat je ontgaan is. Onthoud dat het er niet op aankomt hoeveel je per dag leest — de kwaliteit van je studie is belangrijk. □

W e zijn vanuit ons voorsterfelijk thuis naar de aarde gekomen voor een aantal belangrijke doeleinden, onder andere om een stoffelijk lichaam te ontvangen. Lichamen zijn er natuurlijk in allerlei vormen en afmetingen, maar ons uiterlijk is niet echt belangrijk. Wat we doen met het ons gegeven lichaam, dat is belangrijk. We moeten ons afvragen of onze geest ons lichaam beheerst, of andersom.

De wereld wil ons laten geloven dat onze echte identiteit slechts een samenstel is van de hartstochten, instincten en ervaringen die het lichaam met zich meebrengt. Maar

We kunnen ons stoffelijk lichaam vergelijken met een auto en onze geest met de bestuurder. Een auto is een schitterend, machtig werktuig. Als de bestuurder oplettend, nuchter en volwassen genoeg is om zorgvuldig te rijden, heeft hij of zij de auto onder controle en kan die hem of haar naar de gewenste bestemming brengen. Maar als de bestuurder slaapt of dronken is, niet oplet of misschien te onvolwassen is om veilig te rijden, is de auto de baas en kan hij verwoesting en hartzeer veroorzaken bij zowel de bestuurder als bij iedereen die op zijn weg komt.

die in dit sterfelijk lichaam woont. Die twee sterke krachten beïnvloeden ons door middel van die twee kanalen.

'Hoe staat die strijd er bij u voor? (...) U weet nooit hoe het ermee staat, tenzij u goed voor uw geest zorgt. We weten dat er, als men niet het juiste voedsel eet en onvoldoende beweging neemt, in lichamelijke opzicht geen groei is. Als u een sterke geest heeft die overwicht heeft op het lichaam, moet u erop toezien dat uw geest geestelijk voedsel en geestelijke ervaring opdoet.

'Waar vindt u geestelijk voedsel? (...) Eenmaal per week worden de

H E T A A R D S C O N F L I C T

ons lichaam wordt bewoond door onze geest, en hoewel zelfs onze geest niet volmaakt is, is hij onschuldig bij zijn komst naar de aarde en verlangt hij naar wat goed, juist en zuiver is. (Zie LV 29:46-47; 93:38.) Onze geest komt bij God vandaan, maar omdat er bij onze komst naar de aarde een sluier over onze geest wordt gelegd, kunnen we ons het voorsterfelijk leven niet herinneren. Toch wordt onze geest aangetrokken door geestelijke zaken. Door die neiging tot het goede komt onze geest in conflict met ons lichaam, want ons lichaam wordt blootgesteld aan de verleidingen van de wereld. (Zie Mozes 6:49.)

Ouderling Melvin J. Ballard (1873-1939) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd dat het grootste conflict waarmee we ooit te maken zullen krijgen, dat met onszelf zal zijn. Hij heeft uitgelegd: 'Alle aanvallen die de vijand van onze ziel zal doen om ons te knechten, zullen gebeuren door middel van het vlees omdat het opgebouwd is uit niet-verloste, aardse elementen, en hij heeft macht over de aardse elementen. Hij zal ons benaderen door middel van de lusten, de begeerten, de verlangens van het vlees. Alle hulp die we van de Heer krijgen om ons in die strijd bij te staan, krijgen we door middel van de geest

leden van de kerk uitgenodigd voor het avondmaal, waar ze de symbolen van het gebroken lichaam en het vergoten bloed van de Heer Jezus Christus eten en drinken, tot zegen van hun geest — niet van hun stoffelijk lichaam, want wie eet en drinkt en dat waardig is, eet en drinkt geestelijk leven. Er wordt ons ook geboden om dagelijks tot de Heer te bidden, in het verborgene en met onze gezinsleden. Wat gebeurt er dan? We doen onze ogen dicht en sluiten de wereld buiten, we openen de vensters van onze ziel en vragen om geestelijke zegeningen, geestelijke kracht. En dan ontvangen we de geestelijke kracht die we nodig

hebben. Zo doen zich ook andere gelegenheden voor om geestelijk voedsel te ontvangen, en we doen geestelijke ervaring op door de hulp die we aan onze naasten geven.

'De man of vrouw die geen geestelijk voedsel tot zich neemt en zich geestelijk ook niet oefent, zal weldra in geestelijk opzicht een zwakkeling worden, en dan zal het vlees de baas worden. Wie daarom geestelijk voedsel tot zich neemt en zich ook

geestelijk oefent, zal zijn lichaam de baas zijn en het onderwerpen aan Gods wil.

'(...) U kent allemaal het gezegde dat een ketting zo sterk is als de zwakste schakel. Hij zal breken op het zwakste punt. Meestal zullen we merken dat onze zwakke schakel het vlees is. De duivel kent die zwakke schakel, en als hij een ziel in bezit wil nemen, slaat hij toe op het zwakke punt. Ergens anders kunnen we krachtig zijn, maar hij valt ons nooit

aan waar we krachtig zijn. Hij valt aan waar we zwak zijn. (...)

'De duivel wil niet het lichaam, hij wil de onsterfelijke geest. En hij tracht die te knechten door middel van het lichaam, want het lichaam kan de geest onderwerpen, maar de geest kan het lichaam onderwerpen en erover heersen.' ('Conflict Will Come between Forces of Good and Evil; Every Soul Must Choose to Uphold One Side or Other' [toespraak, gehouden in de Tabernakel in Salt Lake City, 29 april 1928].) □

'HIJ HEEFT (...) APOS

Na de hemelvaart van de Heiland werd de vroege kerk door apostelen bestuurd. Dat is in de kerk van vandaag ook het geval.

In de vroegchristelijke kerk heeft de Heiland de bestuursvorm van de kerk vastgesteld: 'En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven; zowel evangelisten als herders en leraars' (Efeziërs 4:11). In de Handelingen van de apostelen beschreef Lucas welke belangrijke rol de apostelen vroeger in het bestuur van de kerk speelden. Dat apostolisch leiderschap vindt voortgang in de kerk van vandaag en wordt bevestigd door openbaringen in de Leer en Verbonden en door hedendaagse profeten. De opvallende overeenkomsten tussen de rol van de apostelen in de tijd van het Nieuwe Testament en de

rol van de hedendaagse apostelen getuigen van de blijvende geldigheid van dat gewijde ambt.

APOSTELEN WORDEN DOOR GOD GEKOZEN EN GEROEPEN

Het woord *apostel* is afgeleid van het Griekse woord dat 'een uitgezondene' betekent. Een dergelijk ambt vereist een goddelijke opdracht en gezag van het priesterschap. Apostelen hebben de bijzondere taak om het evangelie naar alle volken van de aarde te brengen en de unieke opdracht om te assisteren bij het toezicht op de kerk. Het woord *apostel* had geen betrekking

TELEN GEGEVEN'

Edward J. Brandt

op de vroegere patriarchen en profeten van God die in hun tijd zijn volk leidden; het was voorbehouden voor degenen die geroepen werden als bijzondere getuigen van de naam van Jezus Christus, zijn verzoening en zijn opstanding. Dat geldt evenzeer voor degenen die in de bedeling van de volheid der tijden dezelfde taak hebben.

Het boek Handelingen bevestigt dat de apostelen de kerk moesten blijven leiden. Na zijn hemelvaart gaf Christus het werk dat door de apostelen werd voortgezet, leiding 'door de Heilige Geest' (Handelingen 1:2). De apostelen waren door de Heer

voorbereid en onderwezen, zodat ze hun roeping en bediening konden vervullen.

In deze bedeling heeft de Heer weer apostelen geroepen, als eerste 'Joseph Smith jr., (...) die van Godswege werd geroepen en tot apostel van Jezus Christus werd geordend (...) en (...) Oliver Cowdery — een apostel van Jezus Christus — (...) die door hem [Joseph] werd geordend' (LV 20:3). De herstelling van een quorum van twaalf apostelen voor deze bedeling vond plaats op 14 februari 1835, toen zij werden gekozen en hun namen werden bekendgemaakt. (Zie *History of the Church*, deel 2, blz. 181–189.)

APOSTELN HEBBEN DE OPDRACHT OM ALLE VOLKEN HET EVANGELIE TE VERKONDIGEN

Een belangrijke taak van de apostelen is altijd de verkondiging van het evangelie geweest: 'En Hij stelde er twaalf aan, opdat zij met Hem zouden zijn en opdat Hij hen zou uitzenden om te prediken' (Marcus 3:14). Hoewel hun bediening aanvankelijk beperkt was tot het huis van Israël (zie Matteüs 10:5–6; 15:24), zond de Heiland hen later uit om 'al de volken' te onderwijzen (Matteüs 28:19).

In het boek Handelingen zien we hoe de apostelen hun opdracht

'Alle in functie zijnde leden van het Quorum en van de Raad der Twaalf hebben de sleutels, rechten en bevoegdheid die tot het heilig apostelschap behoren. (...) Deze bevoegdheid omvat de volmacht om de kerk en het koninkrijk van God op aarde te besturen.'

— President Gordon B. Hinckley

vervullen. Op de dag van het pinksterfeest werden Petrus en de andere apostelen door de geestelijke gave die ze kregen, in staat gesteld zelfs de buitenlanders in hun midden te onderwijzen, en 'een ieder hoorde hen in zijn eigen taal spreken' (Handelingen 2:6).

Later kreeg Petrus, de profeet en leider van de eerste twaalf apostelen, de inspiratie om het werk uit te breiden naar de niet-joden: 'Onder elk volk is wie Hem vereert en gerechtigheid werkt, Hem welgevallig.' (Zie Handelingen 10:34–35.) Aanvankelijk werd die nieuwe beleidsbeslissing door sommigen in twijfel getrokken, maar de Geest liet hen zien dat degenen die niet van Israël waren, zich ook wilden bekeren. (Zie Handelingen 11:1–18.) In het boek Handelingen wordt een aantal zendingsreizen van de Twaalf beschreven en het eindigt met de verre zendingsreizen van de apostel Paulus.

Op een vergelijkbare manier houden de apostelen in onze bedeling,

onder leiding van het Eerste Presidium van de kerk, toezicht op de verkondiging van het evangelie aan de volken. 'Gaaf daarom waar zij [het Eerste Presidium] u ook zullen heenwenden, en Ik zal met u zijn; en in welke plaats gij ook mijn naam zult verkondigen, zal er voor u een weg tot welslagen worden gebaad' (LV 112:19). De Twaalf hebben verder nog de taak om toezicht te houden op anderen die gezonden kunnen worden om hen bij te staan bij de vervulling van die opdracht. (Zie LV 84:62; 107:35; 112:21.)

APOSTELEN DRAGEN DE SLEUTELS VAN HET KONINKRIJK

Nog een taak van apostelen, vroeger en nu, heeft betrekking op 'de sleutels van het koninkrijk', of de bevoegdheid van het priesterschap om de kerk van Jezus Christus te presideren en te leiden. De Heiland heeft tot de eerste apostelen, met Petrus als het presiderend hoofd, gezegd: 'Ik zal u de sleutels geven van het Koninkrijk der hemelen, en wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen, en wat gij op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemelen' (Matteüs 16:19).

In deze bedeling heeft de Heer tegen de profeet Joseph Smith en Oliver Cowdery gezegd dat Hij Petrus, Jakobus en Johannes gezonden had, 'door wie Ik u heb geordend en bevestigd tot apostelen en tot bijzondere

Wij steunen de apostelen als profeten, zieners en openbaarders.

getuigen van mijn naam, en om de sleutels te houden van uw bediening en van dezelfde dingen, die Ik hun heb geopend;

'Aan wie Ik de sleutels van mijn koninkrijk heb toevertrouwd, en een bediening van het evangelie voor de laatste dagen; en voor de volheid der tijden, waarin Ik alle dingen, zowel in de hemel als op aarde zal bijeenbrengen.' (LV 27:12-13; zie ook LV 112:30-32.)

President Gordon B. Hinckley heeft dit als volgt uitgelegd: 'Iedere man die tot apostel is geordend en aan wie steun is verleend als lid van de Raad der Twaalf, is gesteund als profeet, ziener en openbaarder. (...) Daarom hebben alle in functie zijnde leden van het Quorum van het Eerste Presidium en van de Raad der Twaalf de sleutels, rechten en bevoegdheid die tot het heilig apostelschap behoren. (...) Deze bevoegdheid omvat de volmacht om de kerk en het koninkrijk van God op aarde te besturen. Deze bevoegdheid wordt ordelijk uitgeoefend. Dat is specifiek zo beschreven in de openbaringen van de Heer. Alle algemene autoriteiten kennen die orde en houden zich eraan.'¹

APOSTELN ONDERWIJZEN IN DE LEERSTELLINGEN EN DE BEGINSELEN VAN HET EVANGELIE VAN JESUS CHRISTUS

Apostelen ontvangen een bijzondere gave voor hun onderwijs aan de mensen. We lezen: 'God heeft sommigen aangesteld in de gemeente, ten eerste apostelen, ten tweede

profeeten' (1 Korintiërs 12:28). In een andere brief van de apostel Paulus werden die kerkelijke ambten vergeleken met een gebouw met een 'fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is' (Efeziërs 2:20). Zo heeft de profeet Joseph Smith in deze bediening gezegd: 'Wij geloven in dezelfde organisatie die in de vroegchristelijke kerk voorkwam, namelijk: apostelen, profeten (...)' (Geloofsartikelen 1:6).

President Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, haalt de woorden aan van president J. Reuben Clark jr. (1871-1961), destijds raadgever in het Eerste Presidium: "Sommige algemene autoriteiten [de apostelen] hebben een bijzondere roeping gekregen; zij bezitten een bijzondere gave; hun is steun verleend als profeet, ziener en openbaarder, wat hun een geestelijke begiftiging geeft in verband met hun prediking aan dit volk. Zij hebben het recht, de macht en het gezag om de zin en de wil van God aan zijn volk te verklaren binnen het kader van de algehele macht en het gezag van de president van de kerk. Andere algemene autoriteiten hebben deze bijzondere geestelijke begiftiging niet gekregen." De daaruit voortvloeiende beperking "heeft betrekking op elke andere functionaris en elk ander lid van de kerk, want geen van hen is geestelijk begiftigd als profeet, ziener en openbaarder."²

Zo heeft God 'wachters opgesteld om (...) de leden te beschermen dat zij niet heen en weer geslingerd

worden onder invloed van allerlei wind van leer en om ze te behoeden voor het valse spel der mensen die in hun sluwheid tot dwaling verleiden. (Zie Efeziërs 4:14.) Die wachters waren volgens Paulus' brief aan de Efeziërs vooral de apostelen en profeten die God voor dat speciale doel aan het hoofd van de kerk gesteld had."

De Heer heeft de volgende waarschuwing gegeven met betrekking tot degenen die de boodschap van de apostelen ter harte moeten nemen: 'En de dag komt, dat zij, die niet naar de stem des Heren willen luisteren, noch naar de stem zijner dienstknechten, noch acht geven op de woorden der profeten en apostelen, van het volk zullen worden afgesneden' (LV 1:14). Daarom, vanwege de bijzondere begiftiging in verband met hun onderwijs, heeft de Heer gezegd dat ieder die in de kerk onderwijst of zendingswerk doet, uit moet gaan van de aanwijzingen van de apostelen. In de Schriften staat dat de leerkrachten 'geen andere dingen [moeten verkondigen] dan hetgeen de profeten en apostelen hebben geschreven', en zelfs 'hetgeen zij hebben gezien en gehoord en met de meeste zekerheid geloven' (LV 52:9, 36).

APOSTELN BOUWEN DE KERK OP EN STELEN ER ORDE OP ZAKEN

In de periode van het Nieuwe Testament, toen er in de kerk nieuwe units werden gevormd, die vervolgens groeiden, trokken de apostelen rond 'om de zielen der discipelen te

‘Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen, die zijn geroepen en geordend om de sleutels van het priesterschap te bezitten, hebben de bevoegdheid en de verantwoording de kerk te besturen, haar verordeningen te bedienen, haar leer te verkondigen, en haar kerkelijke gebruiken te vestigen en handhaven (...).’

— President Howard W. Hunter

versterken en hen te vermanen om te blijven bij het geloof, en (...) in elke gemeente ouders [aan te wijzen]’ (Handelingen 14:22–23). Zij gaven de leiding en de raad van de kerkleiders door. In de oude Schriftuur staat: ‘[Zij] gaven hun de beslissingen, die door de apostelen en de oudsten (...) genomen waren (...). De gemeenten dan werden bevestigd in het geloof’ (Handelingen 16:4–5).

Zo handelen de apostelen in onze tijd ‘in de naam des Heren (...) onder aanwijzing van het Presidentschap van de kerk (...) om de kerk op te bouwen en alle aangelegenheden ervan onder alle naties te regelen’ (LV 107:33). Zo is het ook ‘de plicht van de Twaalven om alle andere ambtenaren der kerk te

ordenen en in te delen’ (LV 107:58). President Howard W. Hunter (1907–1995) heeft het volgende gezegd over dit aspect van het werk van een apostel:

‘Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen, die zijn geroepen en geordend om de sleutels van het priesterschap te bezitten, hebben de bevoegdheid en de verantwoording de kerk te besturen, haar verordeningen te bedienen, haar leer te verkondigen, en haar kerkelijke gebruiken te vestigen en handhaven. (...)’

‘Het bestuur van de kerk en de uitoefening van de profetische gaven zullen altijd bij deze apostolische autoriteiten liggen, die alle sleutels van het priesterschap bezitten en gebruiken.’⁴

DE SENIOR-APOSTEL IS DE PRESIDENT VAN DE KERK

Net als in vroeger tijden presideert de senior-apostel de kerk en heeft hij de taak om nieuwe leringen of veranderingen bekend te maken. Met de dood van Judas Iskariot (zie Matteüs 27:3-5), ontstond er een lege plaats in het Quorum der Twaalf. Petrus, als president van de kerk, leidde het roepen van een nieuwe apostel, Mattias, die geordend werd om 'met ons getuige [te] worden van zijn opstanding.' (Handelingen 1:22; zie ook Handelingen 1:15-16, 21-26.)

In een ander voorbeeld kreeg Petrus een belangrijke openbaring om de bediening van de apostelen uit te breiden van het huis van Israël tot de hele wereld. (Zie Handelingen 10:9-16.) Toen hij de openbaring begrepen had, bracht hij die aan de kerk over:

'Inderdaad bemerk ik, dat er bij God geen aanzien des persoons is,

'maar onder elk volk is wie Hem vereert en gerechtigheid werkt, Hem welgevallig.' (Handelingen 10:34-35).

Na de bekendmaking en de toepassing van de openbaringen verzetten sommigen in de kerk zich tegen de nieuwe leer, omdat ze zich vastklampten aan de wet van Mozes. Petrus corrigeerde hun verkeerde leer en getuigde van de goddelijke leiding die hij met betrekking tot de zaak had ontvangen. (Zie Handelingen

11:1-18). Mettertijd ontstond er nog meer onenigheid over de manier waarop die openbaring moest worden toegepast op de bekeerlingen van de kerk. (Zie Handelingen 15:1-5.) De zaak werd onder leiding van Petrus in een raad besproken en opgelost. Een brief waarin de eerder ontvangen openbaring en de toepassing ervan werd uitgelegd, was het middel om het besluit aan de hele kerk door te geven. (Zie Handelingen 15:6-31.)

Zoals een schrijver heeft uitgelegd:

'Het lijkt geen twijfel dat Petrus en de andere algemene autoriteiten wisten dat de wet van Mozes vervuld was. (...) Toch was er dat conflict tussen de leer van de kerk en de Joodse cultuur. Onder veel joodse leden bleef de al zo lang gevestigde, culturele traditie nog jaren gehandhaafd, ook toen de leerstelling kwestie al geregeld was.

'Zo kunnen er in deze tijd veel kwesties zijn waarbij de leerstelling grondslag duidelijk is, maar de traditie of de gewoonte zo sterk ingeburgerd is dat de algemene autoriteiten voelen dat ze geen strenger standpunt in moeten nemen maar er, net als de kerkleiders in de tijd van het Nieuwe Testament, op vertrouwen dat de Heilige Geest, als de fundamentele, geopenbaarde beginselen bekend zijn, de leden op den duur ertoe zal brengen om hun traditie, hun conventionele voorkeur los te laten of de druk van de groep te negeren ten gunste van het woord van God.

'De oplossing die in het boek Handelingen wordt weergegeven, is

voor onze huidige generatie een informatief voorbeeld van de manier waarop leden van de kerk en andere geloofsrichtingen kunnen reageren als openbaring zich gesteld ziet tegenover traditie en gevestigde gewoonten. Alleen levende profeten kunnen die situatie dan juist hanteren. Alleen levende profeten kunnen dat in onze tijd.'⁶

In onze eigen tijd worden leerstellingen kwesties nog steeds op dezelfde manier opgelost. President J. Reuben Clark jr. heeft gezegd dat van de Twaalf en het Eerste Presidium 'alleen de president van de kerk, de presiderende hogepriester, gesteund is als profeet, ziener en openbaarder voor de kerk, en hij alleen heeft het recht om openbaring voor de kerk te ontvangen, nieuw of amenderend, of gezaghebbende interpretaties van de Schriften te geven die bindend zijn voor de kerk, of bestaande leer van de kerk op enigerlei wijze te veranderen.'⁷

In geval van moeilijkheden 'aangaande leer of grondbeginsel mag de president de Here vragen, en zijn wil door openbaring vernemen' (LV 102:23). Wanneer het Eerste Presidium van de kerk en de twaalf apostelen in een raadsvergadering bijeenkomen, plegen zij overleg over 'de belangrijkste zaken der kerk' (LV 107:78), en in de openbaringen wordt over dit bestuur gesproken als over 'de hoogste raad van de kerk van God, en (...) [degenen die komen tot] de eindbeslissing met betrekking tot geschillen in geestelijke zaken' (LV 107:80).

**De apostelen in onze tijd
'handelen in de naam des Heren
(...) onder aanwijzing van het
Presidentschap van de kerk.'**

‘Als een van degenen die geroepen zijn als bijzondere getuige, voeg ik mijn getuigenis bij dat van mijn mede-apostelen: Hij leeft. Hij leeft met een herrezen lichaam. Er is geen waarheid of feit waarvan ik meer overtuigd ben of waar ik door eigen ervaring zekerder van ben dan van de letterlijke opstanding van onze Heer.’

— President Ezra Taft Benson

APOSTELN ZIJN BIJZONDERE GETUIGEN VAN JEZUS CHRISTUS

Getuigen van de goddelijke aard van Jezus Christus, dat Hij werkelijk, letterlijk de Zoon is van God, is een van de belangrijkste taken van een geordende apostel. Dat zien we in het boek Handelingen waar Petrus krachtig getuigde dat Jezus Christus ‘de Heilige’, ‘de Leidsman ten leven’, de ‘Christus’ was. (Zie Handelingen 3:12–18.) Hij verkondigde dat Jezus de ‘profeet’ was naar Wie we volgens de profetie van Mozes moesten luisteren — Degene die door alle profeten voorgezegt is: de Zoon van God die gezonden is ‘om u te zegenen, door een ieder uwer af te brengen van zijn boosheden.’ (Zie Handelingen 3:19–26; zie ook Deuteronomium 18:15–19; 1 Nephi 22:20–22.) In hun tijd waren Petrus, Johannes, Barnabas, Paulus en de andere apostelen allemaal bijzondere getuigen van Christus.

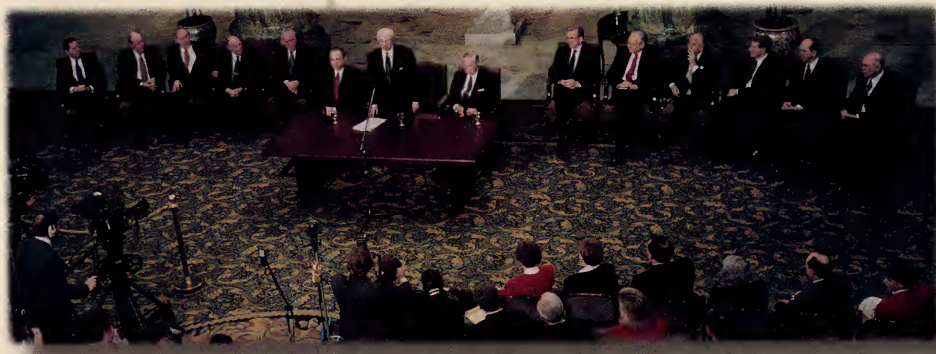
Over apostelen in de laatste dagen heeft de Verlosser gezegd dat ze ‘bijzondere getuigen’ moesten zijn

‘van de naam van Christus in de ganze wereld; aldus verschillen zij van anderen ambtenaren’ (LV 107:23). Over die taak heeft president Gordon B. Hinckley gezegd:

‘Zij zijn geroepen omdat de Heer hen in dit ambt wilde als mannen met een getuigenis van zijn goddelijke aard, die hebben verklaard en zullen verklaren dat Hij bestaat.

‘Allen zijn het mannen met een groot geloof. Als zij tot het heilig apostelschap geordend zijn en aangesteld zijn als lid van de Raad der Twaalf, wordt verwacht dat ze zich op de eerste plaats toewijden aan de bediening van het evangelie. Zij zullen de taak om in de hele wereld in het bijzonder van de naam van Christus te getuigen, boven al het andere de eerste plaats in hun leven geven.’¹⁸

Verder heeft president Howard W. Hunter getuigd: ‘Ik getuig nederig van mijn voorrecht het heilig apostelschap te mogen dragen en dagelijks te mogen werken met een hedendaags quorum van twaalf apostelen die

discipelen zijn van de Heer Jezus Christus. Wij gaan voort in de ganse wereld als "bijzondere getuigen van de naam van Christus" (LV 107:23). En als zodanig hebben de apostelen altijd getuigenis afgelegd.⁹

APOSTELEN ZIJN BIJZONDERE GETUIGEN VAN DE HERRIJZENIS VAN DE HEILAND

De apostelen zijn ook bijzondere getuigen van de hertijzenis van de Heer Jezus Christus. Na zijn hertijzenis is Jezus het eerst gezien door Maria Magdalena (zie Marcus 16:9), en 'Hij is verschenen aan Kefas [Petrus, het hoofd van de kerk], daarna aan de twaalven' (1 Korintiërs 15:5), en aan anderen. (Zie 1 Korintiërs 15:6-9.)

Een van de eerste verschijningen aan de Twaalf vond plaats op 'die eerste dag der week (...) waar de deuren gesloten waren (...) en [Jezus] stond in hun midden.' (Johannes 20:19; zie ook Lucas 24:36.) Die eerste apostelen hebben het herrezen lichaam van de Heiland aangeraakt. Hij at met hen, gaf hun instructies en zegende hen. (Zie Lucas 24:37-48; Johannes 20:20-23.)

Acht dagen later maakten de Twaalf een dergelijke gebeurtenis mee waar deze keer ook Thomas bij aanwezig was. (Zie Johannes 20:24-29.) Tot aan het moment van zijn hemelvaart is Hij nog een aantal malen aan de Twaalf verschenen. (Zie Matteüs 28:16-18;

Marcus 16:12-13; Lucas 24:13-32; Johannes 21:1-15.)

In het boek Handelingen bekrachtigde Petrus de rol van de apostelen door van de bediening van de Heiland te getuigen:

'En wij zijn getuigen van al hetgeen Hij gedaan heeft in het land der Joden zowel als te Jeruzalem; en zij hebben Hem gedood door Hem te hangen aan een hout:

'Hem heeft God ten derde dage opgewekt en heeft gegeven dat Hij verscheen;

'niet aan het gehele volk, doch aan de getuigen, die door God tevoren gekozen waren, aan ons, die met Hem gegeten en gedronken hebben, nadat Hij uit de doden was opgestaan.' (Handelingen 10:39-41; zie ook Handelingen 3:15.)

President Ezra Taft Benson (1899-1994) heeft getuigd van die uitzonderlijke taak van alle apostelen: 'Als een van degenen die geroepen zijn als bijzondere getuige, voeg ik mijn getuigenis bij dat van mijn mede-apostelen: Hij leeft. Hij leeft met een herrezen lichaam. Er is geen waarheid of feit waarvan ik meer overtuigd ben of waar ik door eigen ervaring zekerder van ben dan van de letterlijke opstanding van onze Heer.'¹⁰

TOT SLOT

Zoals we gezien hebben, toont het boek Handelingen ons iets van de reikwijdte en de macht van de bediening van de apostelen. De oorspronkelijke Twaalf en vier anderen die bij name genoemd worden, zijn in die

vroegere bedeling van het evangelie werkzaam geweest.

In onze bedeling zijn 92 mannen werkzaam geweest als leden van het Quorum der Twaalf Apostelen. Onder leiding van het Eerste Presidium vervullen zij hun taken in hun heilige ambt en roeping. Omdat die bewonderenswaardige leiders hun apostolisch werk in de wijngaard verrichten, noemt de Heiland hen zijn vrienden: 'En zoals Ik tot mijn apostelen van ouds heb gesproken, spreek Ik ook tot u, want gij zijt mijn apostelen, namelijk Gods hogepriesters; gij zijt degenen, die mijn Vader Mij heeft gegeven; gij zijt mijn vrienden' (LV 84:63). □

Edward J. Brandt is manager van de sectie evaluatie van de afdeling coördinatie van de kerk.

NOTEN

1. 'God staat aan het roer', *De Ster*, juli 1994, blz. 51, 52.

2. Zie de aanhaling in 'De twaalf apostelen', *De Ster*, januari 1997, blz. 7.

3. Mark E. Petersen, 'Salvation Comes through the Church', *Ensign*, juli 1973, blz. 108.

4. 'Kostbare en zeer grote beloften', *De Ster*, januari 1995, blz. 6, 7.

5. Zie Jeffrey R. Holland, 'The Lengthening Shadow of Peter', *Ensign*, september 1975, blz. 30-35.

6. Robert J. Matthews, 'A Crisis, a Council, and Inspired Leadership', *Ensign*, oktober 1995, blz. 59.

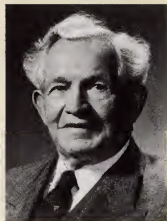
7. Aangehaald door Boyd K. Packer in 'De twaalf apostelen', *De Ster*, januari 1997, blz. 6.

8. 'Special Witnesses for Christ', *Ensign*, mei 1984, blz. 49.

9. 'Een apostolisch getuigenis van de opstanding', *De Ster*, juli 1986, blz. 14.

10. 'Five Marks of the Divinity of Jesus Christ', *New Era*, december 1980, blz. 48.

President Gordon B. Hinkley is sinds 12 maart 1995 werkzaam als senior-apostel en president van de kerk.

Karaktervorming: inspirerende gedachten van president David O. McKay

David O. McKay (1873–1970) is negentien jaar werkzaam geweest als president van de kerk. Hij heeft vaak over karaktervorming gesproken. Hieronder volgen een aantal inspirerende gedachten van de negende president van de kerk.

‘ZOALS U DENKT, BENT U’

‘De grote Leraar heeft op geen enkel beginsel van het leven zo aanhoudend de nadruk gelegd als op de noodzaak van rechtschapen gedachten. Voor Hem was de mens niet wat hij van buiten leek, noch wat hij door zijn woorden voorwendde te zijn: wat de mens *was* werd in alle gevallen bepaald door wat de mens *dacht*. Geen enkele leraar heeft sterker dan Hij de waarheid benadrukt: “Zoals u denkt, bent u.” [Zie Spreuken 23:7.] (...).

‘(...) Tevredenheid, voldoening, vrede — alles wat het leven de moeite waard maakt — vinden hun oorsprong in de gedachten van de mens. Uit diezelfde bron ontspringen opstandigheid, onrust, narigheid — alles wat leidt tot vernietiging en dood. (...)

‘(...) Het is voor [elke leerkracht en functionaris in de kerk] goed om zich ervan te vergewissen “waaraan hij denkt als hij niet hoeft te denken”, want “zoals u denkt, bent u.”’ (‘As a Man Thinketh . . .’, *Instructor*, september 1958, blz. 257–258.)

WE STRALEN UIT WAT WE ZIJN

‘Er is nog een verantwoordelijkheid die even belangrijk is als onze keuzevrijheid, die ermee samenhangt en waarop te weinig de nadruk wordt gelegd: niet alleen het effect van iemands daden, maar ook van zijn gedachten. De mens straalt uit wat hij is, en die uitstraling heeft in meerdere of mindere mate invloed op iedereen die zich binnen die invloedssfeer bevindt.’ (‘Free Agency . . . The Gift Divine’, *Improvement Era*, februari 1962, blz. 87.)

DE GOEDKEURING VAN HET GEWETEN

‘Gedachten vormen je karakter. Gedachten verheffen je ziel hemelwaarts of sleuren je naar de hel. (...) Zoals niets ons karakter zo duidelijk onthult als het gezelschap waarin we ons prettig voelen en waarin we ons bevinden, zo is er ook niets dat onze toekomst zo bepaalt als de gedachten die we koesteren. (...)

‘De goedkeuring van je geweten als je alleen bent met je gedachten is als het gezelschap van oprechte en liefhebende vrienden. Zelf het recht op zelfrespect verdienen, versterkt het karakter. Het geweten is de schakel die je ziel met de geest van God verbindt.’ (‘Those Sculptors Called Thoughts and Ideals’, *Improvement Era*, juli 1960, blz. 495.)

EEN EDEL KARAKTER ONTWIKKELEN

‘Elke dag, elk uur bouwt de mens aan het karakter dat in de loop van de tijd zijn plaats tussen de mensen om zich heen bepaalt. (...)

‘(...) Belangrijker dan rijkdom, bestendiger dan roem, kostbaarder dan geluk is het bezit van een edel karakter. Terecht is gezegd dat het belangrijkste doel van de schepping van de mens de ontwikkeling van een goed karakter is, en een goed karakter is uit de aard der zaak het product van discipline in onze proeftijd.’ (‘Man’s Soul Is As Endless As Time’, *Instructor*, januari 1960, blz. 1–2.)

EEN CHRISTELIJK KARAKTER

‘Wat is op deze aarde de opperste heerlijkheid van de mens wat zijn eigen prestaties betreft? Het is *karakter* — karakter dat hij ontwikkelt door gehoorzaamheid aan de wetten van het leven die geopenbaard zijn door middel van het evangelie van Jezus Christus, Die gekomen is opdat wij leven hebben, en in overvloediger mate. De grootste zorg van de mens zou in dit leven niet gericht moeten zijn op het verkrijgen van goud, roem of stoffelijke bezittingen. Het

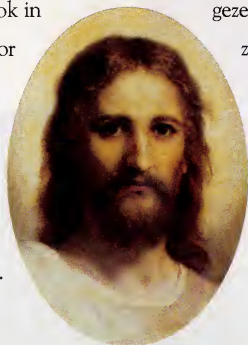
**'De goedkeuring van je geweten
als je alleen bent met je gedachten
is als het gezelschap van oprechte
en liefhebbende vrienden.'**

moet *niet* gericht zijn op de ontwikkeling van wereldse moed of intellectuele kracht, *maar de ontwikkeling van een christelijk karakter moet het hoogste doel in het leven zijn.* ('Obedience Develops Character', Instructor, augustus 1965, blz. 301.) □

De prijs van het discipelschap

President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'De prijs van discipelschap is moed'. (Zie deze uitgave, blz. 2.) De moed waarover hij spreekt is de morele moed die nodig is om te staan voor wat we geloven, om de raad van God op te volgen en om zijn geboden ook te onderhouden als de mensen om ons heen dat niet doen. ☛ Moed is ook in andere opzichten een vereiste voor Christus' discipelen. Er is moed nodig om iemand de andere wang toe te keren als hij boos tegen ons uitvalt. Vaak is er moed voor nodig om gehoor te geven aan de

influisteringen van de Geest. En als we voor beproevingen komen te staan, moeten we vaak moed opbrengen om rechtschapen doelen te blijven nastreven. ☛ De ervaringen die hier beschreven worden, tonen de moed die karakteristiek is voor de discipelen van de Heer. Zij hebben geleerd, zoals president Hinckley heeft gezegd, om zich te 'verheugen in de zekerheid dat we in dit leven wel moedig onze beproevingen moeten doorstaan, maar dat God ons zijn leiding en ondersteunende kracht niet zal onthouden.' (Zie deze uitgave, blz. 6.)

Ik had een zegen nodig

Brandon J. Miller

Het was regentijd op de Filipijnen en het had de hele dag geregend. Door de regen kwamen er vaak ongewenste schepsels ons huis binnen — meestal spinnen, ratten en dergelijke.

Toen mijn collega en ik na een dag zendingswerk thuiskwamen, zagen we dat er bij de burens licht brandde, en we dachten dat we hen wel een bezoekje konden brengen. We besloten thuis wat foto's van onze familie op te halen om hun te laten zien.

De foto's lagen op de onderste plank tussen onze bedden. Toen ik de mijne wilde pakken, kreeg ik plotseling pijn in mijn rechterhand. Ik keek, en zag dat een slang me gebeten had.

Ik riep mijn collega, ouderling Regis, en hij snelde toe om te zien wat er aan de hand was. Ik toonde hem het bloed op mijn hand en zei dat ik door een slang gebeten was. Een buurman kwam op het lawaai

af en hielp zoeken naar de slang. We vonden hem toen hij vanonder het bed uithaalde naar een plank die ouderling Regis vast had. De buurman riep uit: 'Dat is een Filipijnse cobra!'

Ouderling Regis doodde de slang. Ik voelde dat ik duizelig werd, dus haastten we ons naar het huis van bisschop Rotor, want hij had ervaring met de behandeling van slangenbeten. Haastig deed hij wat hij kon.

Ik kreeg het benauwd, ik kon moeilijk ademen. Duisternis leek mijn gedachten te benevelen, en ik

Ik begon het
bewustzijn te
verliezen. Ik wist dat
ik, als ik mijn zending
op aarde wilde vervullen,
een zegen nodig had.

begon het bewustzijn te verliezen. Toen hoorde ik een stem zeggen: 'Als je je zending op aarde wilt vervullen, heb je een zegen nodig.'

Ik bleef lang genoeg bij bewustzijn om te zeggen: 'Wilt u mij een zegen geven?'

De bisschop antwoordde: 'Ja, als ik hiermee klaar ben.' Het was moeilijk om bij bewustzijn te blijven, maar de stem hield aan: 'Je hebt nu een zegen nodig. Je kunt niet wachten.' Deze keer zei ik op gebiedende toon: 'Geef me een zegen!'

Ik herinner me niet wat er gezegd werd in de zegen die mijn collega en bisschop Rotor me gaven. Maar ik stelde al mijn vrouwen in de Heer en zijn priesterschap. Tijdens het gebed kwam ik bij mijn positieven en ik braakte herhaaldelijk. Toen ik de laatste woorden van de zegen hoorde, hield het braken op. Ik was me bewust van mijn omgeving en ik voelde dat een warm gevoel van troost en liefde mijn lichaam vulde. Ik wist dat mijn Vader in de hemel van me hield en dat het goed met me zou komen.

Mijn zoneleider, ouderling Howarth, bracht een dokter naar het huis van de bisschop. Hij was onderzoeker van de kerk. Op dat moment waren er twee uren verstreken. We gingen naar een ziekenhuis, ongeveer een uur van de plaats waar ik werkzaam was.

Onderweg vroeg de dokter wat er gebeurd was. Ouderling Howarth zei: 'Dokter, moeten we ons niet

haasten?' De dokter antwoordde: 'Waarom? Hij had al dood moeten zijn. Hij heeft geluk.' De Filipijnse cobra is de giftigste slang in de Filipijnen.

Als mensen zeggen dat God geen God van wonderen meer is, begrijpen zij zijn evangelie of zijn liefde voor ons, zijn kinderen, niet. Ik weet dat mijn leven gespaard is en ik heb er geen blijvende gevolgen aan overgehouden door de kracht van Gods woord: 'En door de macht van zijn woord lieten zij gevangenen ineenstorten', schreef Moroni, 'ja, zelfs de gloeiende oven kon hun geen letsel berokkenen, evenmin wilde dieren, noch giftige slangen, wegens de macht van zijn woord' (Mormon 8:24).

Brandon J. Miller is lid van de wijk Iona 2 in de ring Iona (Idaho).

Een opening in de wolken

Ana Lima Braxton

Het was verstikkend heet, en vogels vulden de blauwe, Portugese hemel. Vlakbij speelden een paar neefjes van me in de rivier; ze doken in het water om aan de hitte te ontsnappen.

Ik wenste dat ik zo gemakkelijk aan mijn problemen kon ontkomen. Onlangs had ik besloten om weer actief te worden in de kerk. Door de Heilige Geest had de Heer mijn besluit bevestigd, maar mijn familie, vrienden en vriendinnen begrepen het niet. Ze hadden kritiek op me en me in de steek gelaten. Ik voelde me

vreselijk alleen. Een verzoek om op de zons van mijn zus te letten bij het zwemmen, had de broodnodige momenten van rust gebracht in iets wat leek op een constant gevecht tegen machten die me van de waarheid wilden afhouden.

Ik had mijn boek-van-mormon meegebracht, en terwijl mijn neefjes in het water spartelden, zat ik onder een boom te lezen. Ik begon te huilen toen ik eraan dacht dat degenen van wie ik hield tegen me gezegd hadden dat ik een vergissing beging. Ik was er zo zeker van dat ik de wil van de Vader deed.

Plotseling drong het tot me door dat ik mijn neefjes niet meer hoorde. Ik keek in de richting van de rivier, maar daar waren ze niet. Er overviel mij een gevoel van bezorgdheid die grensde aan paniek.

En toen hoorde ik een jonge stem mijn naam roepen. Ik draaide me om en zag mijn twee neefjes achter me staan, glimlachend, met wangetjes die glommen als het zonlicht. De jongste, van ongeveer vijf, hield iets achter zijn rug — een boeket veelkleurige bloemen die hij met zijn broer samen op een veld in de buurt geplukt had. Hij bood ze mij aan met een stem die me als muziek in de oren klonk.

Ik kreeg tranen in mijn ogen. Maar deze keer waren het tranen van geluk. Terwijl ik mijn neefjes knuffelde, hief ik mijn gezicht naar de hemel en ik zag dat er zonlicht door een opening in de wolken scheen. Grote vrede vulde mijn hart.

Ik draaide me om en zag mijn twee neefjes achter me staan, glimlachend, met wangetjes die glommen als het zonlicht.

Door dit kleine, eenvoudige gebaar — uit liefde — wist ik dat ik niet alleen was. Hoewel ze mijn besluit niet begrepen, hielden mijn neefjes — en al mijn familieleden — nog steeds van me. Maar belangrijker was dat onze hemelse Vader op de hoogte was van mijn beproevingen en dat Hij mij steunde met zijn oneindige liefde en zorg.

Ana Lima Braxton is lid van de gemeente Signal Mountain in de ring Chattanooga (Tennessee).

Nieuwe dromen

Maria Patricia Rojas V.

Toen ik mijn studie bedrijfskunde had afgerond, werkte ik samen met een jonge manager die later mijn man werd. Wat was dat een heerlijke tijd van mijn leven! Maar een maand na ons huwelijk, toen mijn man en ik van Bogotá (Colombia), waar we woonden, op weg waren naar mijn ouders in Duitama, raakten we betrokken bij een auto-ongeluk. Bij dat ongeluk kwam mijn man om het leven, en ik hield er geheugenverlies aan over. Ik herinnerde me niets van de voorgaande zes jaren, ik kon niet lopen en mijn linkerarm niet bewegen.

Na maanden van fysiotherapie kon ik eindelijk weer lopen en mijn arm wat bewegen. Langzamerhand keerde mijn geheugen terug. Ik kon me zes jaar na het ongeluk de gebeurtenissen in mijn leven herinneren, behalve twee jaren: het jaar vóór en het jaar na het ongeluk. Toch kon ik veel minder dan vroeger. Ik had moeite

om mijn gedachten in woorden om te zetten, en ik vond het moeilijk om iets wat ik gehoord had, te herhalen. Omdat ik gemakkelijk details vergat, maakten sommige mensen misbruik van mijn vergissingen.

Uiteindelijk vonden de artsen dat ze al het mogelijke hadden gedaan. Ik probeerde gelukkig en enthousiast te lijken, maar vaak was ik gefrustreerd en boos. Wat moest ik met mijn leven aan?

Toen ik mijn dieptepunt had bereikt, las ik een tekst in de Schriften waarin de Heer belooft dat we niet boven ons vermogen beproefd zullen worden. (Zie 1 Korintiërs 10:13; LV 64:20.) Ik bad om een getuigenis van die belofte.

Uiteindelijk ging ik weer terug naar het bedrijf waar ik vóór het ongeluk gewerkt had. Omdat ik mijn oude werk niet kon doen, kreeg ik taken die minder veeleisend waren

— maar zelfs die taken waren moeilijk. Toch gaf ik niet op. Ik vocht om mijn contract van een half jaar vol te maken. Intussen werd mijn geest verlicht door een heerlijk gevoel van hoop, wat me inspireerde om te blijven proberen mijn capaciteiten te vergroten.

Door dicht bij de Heer te blijven, kreeg ik weer zelfvertrouwen en kon ik de invloed van de Heilige Geest voelen. Die invloed bracht me er weldra toe om een zending te overwegen. Ik wist dat sommige mensen dat raar vonden, maar toen ik met de gemeentepresident sprak, gaf hij me de moed die ik nodig had. Om me voor te bereiden, besloot ik het hele Boek van Mormon te lezen — iets wat ik in de twaalf jaren dat ik lid was nog niet gepresteerd had.

Maar mijn slechte geheugen stelde me voor een echt probleem. Nadat ik minstens tienmaal aan

1 Nephi begonnen was en me niets herinnerde van wat ik gelezen had, wist ik dat ik het anders moest aanpakken. Ik bad om een oplossing, en al gauw kreeg ik een idee: ik zou onder het lezen van elk hoofdstuk een samenvatting maken terwijl ik het las.

Ik kocht een notitieboekje en las het eerste hoofdstuk van 1 Nephi. Omdat ik slechts een vaag idee had van wat ik zojuist gelezen had, las ik het hoofdstuk nog eens. Toen pas kon ik de belangrijkste begrippen uit dat hoofdstuk in mijn notitieboekje samenvatten.

Ik bad steeds en bleef doorgaan. Toen ik 1 Nephi uit had, merkte ik dat het niet meer nodig was om elk hoofdstuk tweemaal te lezen; eenmaal was genoeg om een goede samenvatting te schrijven. Zo las ik het hele Boek van Mormon. Toen ik het had doorgenomen, had ik een sterk geestelijk getuigenis dat het boek waar is, en ik kon ook getuigen dat de Heer ons kracht geeft als we ons tot Hem wenden.

Vervolgens vulde ik het gezondheidsformulier voor mijn zending in, en elke vraag beantwoordde ik eerlijk, hoewel de antwoorden mijn verlangen om op zending te gaan, konden dwarsbomen. Wat was ik blij toen ik een oproep kreeg voor een zending in het zendingsgebied Cali (Colombia)! Daar ontdekte ik de waarheid van een andere belofte van de Heer, in 1 Nephi 3:7: 'De Here [geeft] geen geboden aan de kinderen der mensen (...), zonder

tevens de weg voor hen te bereiden, zodat zij zullen kunnen volbrengen wat Hij hun gebiedt.'

Na terugkeer van mijn zending kwam ik bij mijn ouders wonen op een boerderij waar we producten telen voor de verkoop. Ik heb ook een talent voor breien ontwikkeld, waardoor ik geld kan verdienen en tijd heb om geestelijk te groeien. Ik leid een gelukkig en productief leven.

Natuurlijk had ik dat ongeluk liever niet gehad, maar ik zie hoe ik daardoor gegroeid ben. Ik heb geleerd dat we onze dromen, onze hoop en zelfs onze dierbaren kunnen verliezen, dat onze talenten, rijkdommen kunnen verdwijnen — maar de Heer zal ons altijd steunen. Hij geeft ons nieuwe dromen ter vervanging van onze vervlogen dromen. Ondanks alle moeilijkheden die op ons pad komen, kan de Heer ons vooruit helpen. Hij geeft er iets voor in de plaats — en Hij houdt zich altijd aan zijn beloften.

María Patricia Rojas V. is lid van de gemeente Barbosa in het district Duitama (Colombia).

Een stoere cowboy

Allan L. Noble

Iedereen wist dat Dallas Stock, een rodeo-cowboy, een stoere kerel was. Wat ze niet wisten, was hoe die stoerheid op de proef gesteld zou worden.

Dallas was enige jaren minderactief in de kerk geweest, maar door de lieve invloed van zijn vrouw, Ginny,

hun vijf kinderen en de geïnspireerde inspanningen van leiders in de wijk, en vrienden, onderging Dallas uiteindelijk een verandering van hart. Als zijn bisschop zag ik verheugd dat hij zoveel vooruitgang maakte dat hij met zijn gezin naar de tempel wilde. Hij bereidde zich voor, en het gezin stelde een datum vast om naar het huis van de Heer te gaan.

Eén week voor die datum laadde Dallas op de welzijnsboerderij van de ring stieren in vrachtwagens. Een temperamentvolle stier werkte niet mee, en om zichzelf te beschermen, sprong Dallas achter een hek. Maar toen de stier het hek raakte, zwiepte dat om, en Dallas werd door de stier tussen het hek en een schutting geperst. Hij had een gebroken arm, een paar gebroken ribben en ernstige kneuzingen.

Die avond ging ik bij Dallas op bezoek. Hij had veel pijn, zijn arm zat in het gips en zijn ribbenkast was ingezwachteld. Ik opperde dat de tempelreis misschien uitgesteld moest worden. Zijn antwoord luidde: 'Bisschop, ik ga aanstaande woensdag naar de tempel.'

De zondag daarop verwachtte niemand dat Dallas in de kerk zou zijn. Maar hij was er en vervulde zijn roeping als leider van de zondagschool. Het was een pijnlijke bezoe-king voor hem, maar zijn toewijding inspireerde de leden van de wijk.

Die woensdag waren Dallas, Ginny, hun kinderen en heel veel familie- en vrienden volgens plan in de tempel. Met een zoon aan zijn ene zijde en een

schoonzoon aan de andere, maakte Dallas de begiftigingsdienst mee. Steeds als hij zich bewoog, konden de wijkleden bijna voelen hoeveel pijn Dallas volgens hen moest hebben.

Toen Ginny en Dallas zich in de verzegelkamer aan elkaar en aan hun kinderen hadden laten verzegelen, stelden de wijkleden zich met tranen in hun ogen in een rij op om hen te feliciteren. Ik wilde Dallas omarmen,

maar ik hield me in en zei: 'Ik wil je geen pijn doen.'

'Bisschop,' antwoordde Dallas, 'ik heb helemaal geen pijn. Ik kan u vertellen dat ik de hele dag al geen pijn heb.'

'Het zag er zo pijnlijk uit', zei ik.

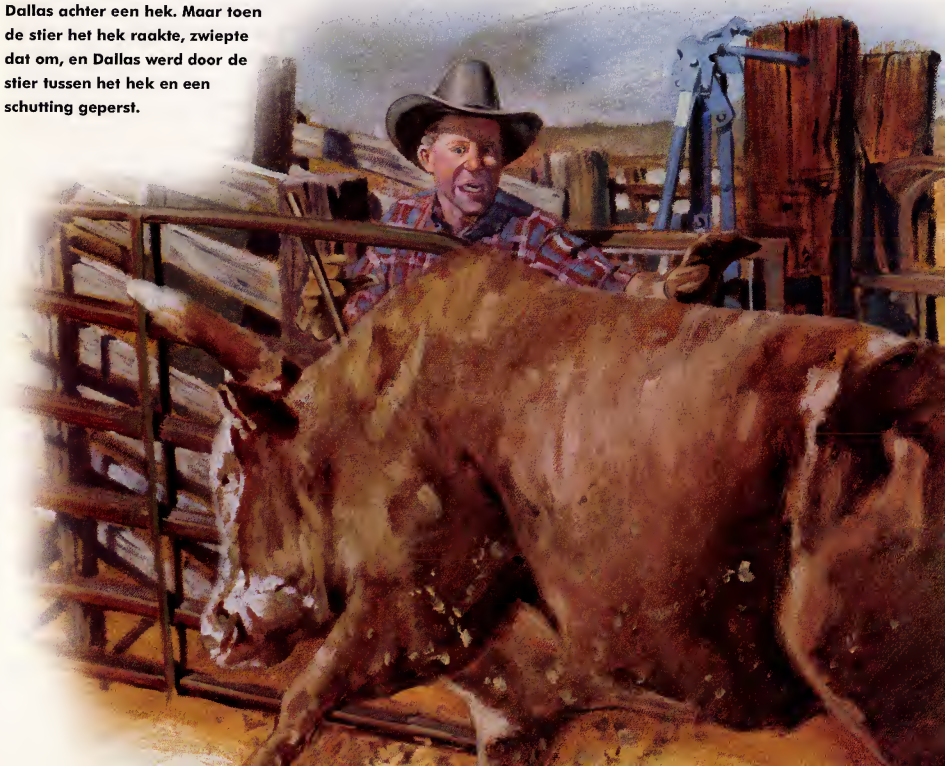
'Het was moeilijk om op te staan en weer te gaan zitten,' legde hij uit, 'maar het deed helemaal geen pijn.'

Toen ik de tempel verliet, was ik

onder de indruk van alles wat er gebeurd was. Wat was ik dankbaar dat Dallas gezegend was toen hij alles in het werk stelde om met zijn gezin naar de tempel te gaan. Die dag waren we niet zozeer getuige van de kracht van een cowboy, maar van de kracht van een geestelijke reus. □

Allan L. Noble is lid van de wijk Garden Lakes in de ring Phoenix-West Maricopa (Arizona).

Om zichzelf te beschermen, sprong Dallas achter een hek. Maar toen de stier het hek raakte, zwiepte dat om, en Dallas werd door de stier tussen het hek en een schutting geperst.

De *Liahona* van september 2001 gebruiken

IDEËN VOOR BESPREKINGEN EN LESSEN

■ 'Leven naar onze overtuiging', blz. 2: Lees wat president Gordon B. Hinckley vertelt over de bekeerling die hij tijdens zijn zending in Engeland ontmoette. Wat zou jij bereid zijn op te geven voor je getuigenis in de kerk?

■ 'Het aards conflict', blz. 30: Hoe zou jij je geest sterk genoeg kunnen maken om je lichaam te besturen?

■ 'Hij heeft (...) apostelen gegeven', blz. 32: Apostelen hebben een bijzondere geestelijke gave. Wat houdt die gave in en waarom is dat in deze tijd zo belangrijk in de kerk?

■ 'Wie is die profeet?' *De Kinderster*, blz. 2: Hoe heb je beter het goede kunnen kiezen door naar de profeet te luisteren?

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

Apostelen	32
Discipelschap	2, 42
Familiegeschiedenis	25
Gebed	K16
Geestelijke instelling	30
Gehoorzaamheid	K6, K16
Geloof	10, 42, K9
Genezing	25, 42, K11, K14
Gezinsavond	48
Gezinsrelaties	42
Heractivering	42
Herstelling	10, 18
Huisbezoek	25
Huisonderwijs	6
Jeugdwerk	K6
Jezus Christus ...	2, 32, K11, K14, K16
Karakter	40
Kerkgeschiedenis	10
Moed	2, 42
Onderwijzen	48
Organisatie van de kerk	32
Profeten	32, K2, K5, K6
Sabbat	K2
Schriftstudie	8, 26, 29
Talenten	26
Tegenspoed	42
Tempels en tempelwerk	25, 42
Verhalen uit het	
Nieuwe Testament	K11, K14
Voorbeeld	K5
Zelfbeheersing	30, 40
Zendingswerk	8, 42, K9

FOTOGRAAF: CRAIG DIMOND

VERZOEK OM ARTIKELLEN

Welke invloed heeft de algemene conferentie op u? Welke evangeliebeginselen hebben uw hart geraakt en u geïnspireerd om te veranderen? Stuur uw ideeën, verhalen en ervaringen naar General Conference, *Liahona*, Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of e-mail naar CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org. Vermeld a.u.b. uw volledige naam, adres, telefoonnummer, en wijk en ring (of gemeente en district).

Clark Kelley Price, Joseph Smith en Levi Hancock

Levi W. Hancock behoorde tot de eerste bekeerlingen van de kerk. Hij werd in 1835 geordend tot een van de presidenten van de Zeventig. Levi was timmerman en was betrokken bij de bouw van verschillende tempels, is in Missouri op zending geweest en maakte deel uit van Zionskamp en het Mormoons Bataljon. Hij was een trouw vriend van de profeet Joseph Smith.

DUTCH

4 02219 89120 0